

NASZ KOMENTARZ — UMOWY BEZ IMPROWIZACJI — str. 1
Barbara Wiśniewska — W STRONĘ KLIENTA — str. 5

Dziś — po ośmiu latach działania umów handel-przemysł — znajdujemy się niemal w punkcie wyjścia. Zawiodła nie sama zasada, lecz warunki i sposób jej realizacji. Wiele jest przyczyn niepowodzeń i różny jest ich ciężar gatunkowy. Jakże to przy- czynny, co warunkuje ich hyl i żywotność, a nade wszystko jak pokonać te przeszkody?

Krzysztof Krauss — TECHNIKA: LUDZIE I RZECZY — str. 1
STAWKA — DEWIZY

Przykład symptomatyczny. Raz jeszcze okazało się, że bariery postępu technicznego wynikają nie tylko z braku pieniędzy, z niedoinwestowania, z braku etatów itp. Słowem, zależą nie tylko od spraw wielkiego kalibru, ale często są rezultatem przestarzałych przepisów, niecelowych schematów pętających inicjatywę, tłumią-

W NUMERZE:

cych przedsiębiorczość i ekonomiczne myślenie kierownictwa. W Węgierskiej Górze postawiono na stawkę rozsądku i inicjatywę, a wygrano stawkę nie do pogardzenia — dewizy.

O WYŻSZĄ RANGĘ RENTOWNOŚCI — str. 3

W latach 1966—1970 rentowność stanie się głównym syntetycznym wskaźnikiem charakteryzującym wyniki działalności przedsiębiorstw i zjednoczeń. Stąd szczególną uwagę zwrócić należy na odpowiednie przygotowanie całej gospodarki na przyjęcie wskaźnika rentowności jako decydującego kryterium oceny działalności gospodarczej. Trój- właśnie sprawie poświęcono była ostatnia narada w Urzędzie Rady Ministrów.

Zbigniew Wyczęsany — O GOSPODARSTWIE NA SERIO — str. 6

Zanim przyjdą święta i okres wypoczynku pleć piękna musi się tego napracować. Pracuje ona zresztą przez cały rok. Autor, omawiając działalność Komitetu do Spraw Gospodarstwa Domowego, wskazuje, jak wiele jest do zrobienia w dziedzinie racjonalnego żywienia, urządzania i wyposażania domu, racjonalnego gospodarowania środkami materialnymi rodziny, wykorzystania męskiej siły roboczej w pracach domowych itp.

Wiesław Szyndler-Głowacki — ZADECYDUJE KONCENTRACJA — str. 7

Po próbie wykazania, że główną przyczyną niedomagań naszej działalności inwestycyjnej jest dekoncentracja — autor zastanawia się nad przyczynami tego zjawiska i nad środkami zaradczymi. Omawiając wprowadzane obecnie nowe zasady finansowania inwestycji, proponuje on ewentualne ich uzupełnienie i zwraca uwagę m. in. na sprawę odpowiedzialności za działalność inwestycyjną.

NASZ KOMENTARZ

Umowy bez improwizacji

Przed ośmiu laty mała laty w dążeniu do pełniejszego uwzględnienia przez przemysł potrzeb konsumentów — współpracę między handlem, uznaniem za reprezentanta interesów nabywców, a przemysłem pracującym na potrzeby rynku, oparto o zasadę umów. Przemysł powinien był — w myśl intencji autorów owej zasady — produkować tylko to, czego żąda handel, a więc to, czego pragnie nabywca. Słowem, faktyczne potrzeby rynku miały stać się główną podstawą określającą kierunek, zakres i rodzaj produkcji przemysłu.

Praktyczna realizacja słusznej niewątpliwie zasady przyniosła znaczne skromniejsze niż oczekiwano efekty. Nie będzie wielką przesadą, jeśli się stwierdzi, że po ośmiu latach znajdujemy się niemal w punkcie wyjścia. Wprawdzie bowiem w odróżnieniu od poprzedniego okresu, przemysł płaci handlowi dość wysokie odszkodowania z tytułu niedotrzymywania warunków umów, lecz także często nadal produkuje niezgodnie z zamówieniem handlu. Prowadzi to do zakłóceń na rynku, do powstawania z jednej strony niedoborów poszukiwanych towarów, z drugiej zaś — do gromadzenia w tym samym czasie w magazynach handlu i przemysłu produkcji „nietrafionej”, mało atrakcyjnej dla nabywców lub zgola ich nie interesującej.

Jest oczywiste, że zawiodła nie sama zasada, ale warunki i sposób jej realizacji. Przyczyn niepowodzeń jest wiele. Różny jest także ich ciężar gatunkowy. Główna przyczyna, to oczywiście niedostateczna podaż towarów rynkowych, co uniemożliwia handlowi zastosowanie wobec producentów środków radykalnych w rodzaju odmowy przyjęcia niezamówionych towarów. Usunięcie tych przyczyn jest konieczne, ale możliwe tylko w dalszej perspektywie. Nie będziemy więc w tej chwili bliżej ich analizować. Zajmiemy się natomiast niektórymi sprawami z dziedziny współpracy przemysłu z handlem, których uregulowanie może przynieść bardziej zdecydowaną poprawę zaopatrzenia rynku w stosunkowo szybkim tempie.

Przed wszystkim idzie o dostosowanie systemu planowania i finansowania przedsiębiorstw do potrzeb produkcji na zamówienie handlu. Publikowane przez redakcję artykuły na temat umów („Komu umowa”, „Pozorny dyktando”, „Brakujące ogniw”, „Formy kontraktacji obywateli” i „W stronę klienta”) wskazywały, że fabryka wykonująca zamówienie handlu często działa jakby wbrew sobie, czyli wbrew interesom własnej załogi. Wskaźniki dyrekcyjne planu przedsiębiorstwa pozostają bowiem dość luźnym związkiem z produkcją na faktyczne potrzeby rynku, w niewielkim tylko

stopniu pobudzając do systematycznego jej doskonalenia i wzbogacania. Dostosowanie metod planowania i finansowania przedsiębiorstw do zasady produkcji na zamówienie handlu jest sprawą pilną.

Równie niebagatelną sprawą jest uregulowanie stosunków między przedsiębiorstwami produkującymi wyroby finalne a przedsiębiorstwami — dostawcami surowców i półfabrykatów. Sytuacja w dziedzinie zaopatrzenia w surowce i półfabrykaty powoduje, że w stosunkach tych dominuje dostawca. Wytwórcy produktów finalnych nie są w stanie egzekwować wykonania swoich zamówień, zwłaszcza że ich potrzeby często nie znajdują odzwierciedlenia w planach zaopatrujących je branż. Usunięcie tej rozbieżności wymaga odpowiedniej koordynacji działalności współpracujących z sobą branż przemysłowych i central handlu zagranicznego, odpowiedzialnych za dostawy surowców importowanych.

Nieodłączną cechą produkcji na zamówienie handlu (handlu) jest jej operatywność, stanowiąca syntezę zarówno elastycznego planowania i właściwej polityki finansowej, jak i rozsądnej swobody w sferze zatrudnienia i inwestycji oraz stabilności w dziedzinie zaopatrzenia i niezbędnego poziomu rezerwy materiałowych oraz produkcyjnych.

Po wytworzeniu tego rodzaju warunków w przemyśle skierowanie jego inicjatywy produkcyjnej w pożądanym kierunku stanie się możliwe i w coraz większym stopniu zależeć będzie od odpowiedniej pracy handlu. Ta sfera wymaga również daleko idących usprawnień. Trzeba jasno powiedzieć, że poświęcając wiele starań i wysiłków w celu wzmocnienia pozycji handlu wobec przemysłu, nie zdołaliśmy w pełni konsekwentnie przeciwdziałać tym wszystkim zjawiskom, jakie powstają na tle rynku sprzedawcy. Na krytykę zasługuje przede wszystkim to, że handel nie rozwinął jeszcze kompleksowych badań popytu rynkowego.

W warunkach badania potrzeb rynku wysoce nieprecyzyjnymi metodami i w sposób niepełny, głównym instrumentem kształtowania popytu przez handel jest zmiana cen. Jest to niewątpliwie cenny instrument kształtowania polityki rynkowej. Nie może być jednakże ani jedynym, ani też najważniejszym. Zmiana cen może doraźnie łagodzić skutki niecelnej decyzji o zwiększeniu, bądź też o zmniejszeniu produkcji określonych artykułów rynkowych. Stosowana w dłuższym okresie czasu prowadzi do istotnych przeobrażeń w strukturze zapotrzebowania konsumentów.

Bez systematycznej obserwacji zakresu i skali zmian w strukturze popytu w dłuższym i w krótszym okresie — a powstają one nie tylko

pod wpływem cen — dość trudno będzie uniknąć handlowi inicjowania produkcji mniej potrzebnej na rynku i aktywnie przeciwdziałanie wystąpieniu niedostateku towarów, które przemysł jest w stanie dostarczyć w potrzebnej ilości.

Podstawową sprawą w handlu jest rozwiniecie bardziej aktywnej polityki, zarówno w stosunku do przemysłu, jak i w stosunku do odbiorcy. Chodzi o to, aby handel w pełni trafnie określał potrzeby rynku, w zamówieniach składanych w przemyśle, a jednocześnie starał się kształtować popyt, rozbudzać zapotrzebowanie rynku na nowe towary, stosownie do uznanych preferencji społecznych.

Spełnienie tego warunku wymaga jednak z kolei wprowadzenia bardziej elastycznych form kontraktacji towarów w przemyśle. Obecnie są zbyt sztywne i zbyt szczegółowo precyzują zamówienia, aby w przypadku wzmocnienia popytu na jedne asortymenty, przy mniejszym zainteresowaniu innymi towarami, handel mógł dostatecznie szybko wnieść odpowiednie korekty do umów zawartych z producentami. Celowe jest również pozostawienie do dyspozycji handlu pewnej rezerwy w mocach produkcyjnych przemysłu pracującego na potrzeby rynku, wykorzystywanej dla zwiększenia dostaw artykułów najpilniej potrzebnych na rynku.

Ważnym problemem jest uwzględnienie w planach obrotu i polityce plac handlu potrzeby preferowania różnymi sposobami sprzedaży artykułów tańszych a potrzebnych na rynku. Od pomyślnego rozwiązania tej sprawy zależy przetrwanie i rozwój przemyślnych tendencji do wykonywania planów obrotu niejednokrotnie kosztem pozabawienia klienta możliwości wyboru pomiędzy droższym i tańszym artykułem o analogicznym przeznaczeniu.

Pełne zdyskontowanie większej operatywności przemysłu zainteresowanego w sprawnym i najlepszym wykonaniu zamówień handlu wymaga zatem większej elastyczności i pogłębionej znajomości rynku przez tenże handel. Wpływ bowiem, jaki ma handel na zaopatrzenie rynku, jest o wiele poważniejszy niż zwykliśmy sądzić. Nie docenialiśmy go dotychczas z uwagi na trudności w rozwiązywaniu kluczowego problemu: dostosowania produkcji do zamówień handlu. Im bliżej będziemy jego rozwiązaniu, tym bardziej uważać będziemy na słabości handlu (niedostateczną znajomość potrzeb rynku i mała elastyczność w jego pracy). Dlatego też postulat o umowie bez improwizacji adresujemy nie tylko do przemysłu pracującego na potrzeby rynku, ale i do handlu, który powinien reprezentować wobec przemysłu interes nabywcy.

B.W.

NUMER PODWÓJNY × NR 51/52 (744—745) × STRON 12 + 4

ŻYCIE gospodarcze

TYGODNIK SPOŁECZNO-GOSPODARCZY

19 — 26 grudnia 1965 r.

Cena 4 zł

Rok XX

XX LAT

W dniu 11 grudnia br. odbyła się jubileuszowa, tradycyjna lampka wina w Domu Dziennikarza w Warszawie z okazji 20-lecia naszego pisma. Na uroczystości tej gościliśmy licznych przyjaciół i współpracowników — wicepremiera EUGENIUSZA SZYRĄ, ministrów i wiceministrów resortów go-

spodarczych, kierowników wydziałów KC PZPR, naukowców, posłów, działaczy społecznych, dziennikarzy. Gości powitał Redaktor Naczelny. Następnie przemówienie wygłosił wicepremier Eugeniusz Szyr (obok podajemy omówienie tego wystąpienia).

POLSKA ZJEDNOCZONA PARTIA ROBOTNICZA
KOMITET CENTRALNY

Redakcja

"Życia Gospodarczego"

Zespołowi redakcyjnemu "Życia Gospodarczego", jego stałym współpracownikom i wydawcom z okazji jubileuszu 20-lecia składam tą drogą najlepsze życzenia dalszego pomyślnego rozwoju.

Pismo Wasze spełnia poważną rolę w upowszechnianiu wiedzy ekonomicznej w naszym społeczeństwie.

Z powodzeniem rozwiązujecie zadania w dziedzinie szybkiej i rzetelnej informacji czytelników o stanie naszej gospodarki. Żywy komentarz, istotnej wagi i na czasie podejmowane cykle publicystyczne — są następstwem z kolei potwierdzeniem Waszego niemałego dorobku.

Uchwały IV Plenum KC PZPR, nakreślające kierunki zmian i doskonalenia systemu planowania i zarządzania gospodarką narodową stawiają przed wydawnictwami i prasą ekonomiczną, a w tym i przed Waszą redakcją dalsze zadania.

Pogłębianie znajomości zagadnień ekonomicznych swojej branży i przedsiębiorstwa wśród załóg a przede wszystkim kadry kierowniczej, oraz podnoszenie rangi zawodu ekonomisty są istotnymi warunkami umożliwiającymi racjonalne wykorzystanie zwiększonych uprawnień przedsiębiorstw i zjednoczeń, umiejętne wykorzystanie nowych instrumentów i bodźców ekonomicznych.

Członkom kolektywu "Życia Gospodarczego" życzę dalszych osiągnięć zawodowych na tej drodze oraz pomyślności w życiu osobistym.

B. Jaszczuk
Bogusław Jaszczuk

DOKOŃCZENIE NA STR. 2

TECHNIKA: ludzie i rzeczy

STAWKA — DEWIZY

KRZYSZTOF KRAUSS

ZAGRALI o dolarową stawkę. Wygrali. Odlewania Zeliwa w Węgierskiej Górze miała w 1965 roku wyeksportować swych wyrobów za 31,8 mln zł. Sprzedała za granicę — za ponad 41 mln zł. Ekspansja objęła przede wszystkim rynki dolarowe, gdzie jeszcze przed dwoma laty niemal nie mieli o powiedzenia. W roku 1964 ułokowali w różnych odbiorców w krajach zachodnich po kilka — kilkanaście sztuk swoich odlewów. W kilka miesięcy później portfel zamówień eksportowych był już solidnie wypchany. I to przy takiej relacji ceny dolarowej do kosztów, że życzęcy by sobie należało, by wszystkie transakcje dawały podobny profit.

W Węgierskiej Górze reporter miał okazję przekonać się, że nie zawsze sukcesy eksportowe muszą być wynikiem wielkich przedsięwzięć inwestycyjnych, „dofinansowań” itp. Czasem, może częściej niż myślimy, piękne rezultaty można uzyskać dzięki zdrowemu i konsekwentnemu myśleniu ekonomicznemu, dzięki śmiałości i inicjatywie ludzi, rozumiejących potrzeby gospodarki narodowej i prawa produkcji.

— Ze to zbyt proste, by było prawdziwe? — odpowiadają na pytanie reporter. — Oczywiście. W rzeczywistości rzecz była znacznie bardziej skomplikowana. Jeszcze w początkach lat sześćdziesiątych powiedzieliśmy sobie, że chcemy i będziemy zarabiać dewizy. Zdawali

sobie sprawę, od czego zależy realizacja tego postanowienia: towar, jeśli ma być sprzedany po dobrej cenie i na dobrym rynku, musi być konkurencyjny pod względem konstrukcji, jakości, no i ceny, na którą wpływają koszty wytwarzania.

A więc — postęp techniczny jako główna linia uderzenia. Do tego przecież sprowadza się unowocześnienie konstrukcji, poprawa standardu wykonania, obniżka kosztów wytwarzania. To przesądziło o powodzeniu zamierzeń zakładu. Początki tej batalii sięgają 1962 roku. Nim można było o tym wszystkim mówić w czasie przeszłym, wymagało odpowiedzieć na pytanie o mentalne: jak i przy pomocy

DOKOŃCZENIE NA STR. 2

Do zgromadzonych w kuluarach Domu Dziennikarza uczestników spotkania jubileuszowego przemawia wicepremier Eugeniusz Szyr. Foto: L. Jankowski

W ARTYKULE pt. „Brakujące ogniwa” (nr 48/65) pokazaliśmy na przykładzie konkretnego zamówienia na półbuty damskie zawiązać, które mogą ujemnie zawazyć na jego realizacji w przedsiębiorstwie. A więc: mało elastyczne planowanie, historyczne relacje cen i niesprężający preferowania produkcji zamówienia przez handel system finansowania przedsiębiorstw oraz niekonsekwentne powiązanie planów branż pracujących na rynek z planami dostawców półfabrykatów.

Obecnie chcemy przedstawić drogę zamówienia z fabryki do detalu. W związku z tym, że nasze przykładowe półbuty nie dotarły jeszcze do detalu (rotabnie idzie o wyrób oznaczony srebrnym mealem w czasie poznańskiej „Wiosny 65”) z konieczności przeto przedstawimy dalsze nieuniknione losy tego zamówienia na podstawie innych znanych przykładów.

HURTOWNIE REKLAMUJĄ

Dostawa — zakładamy, że obuwie dotarło do hurtowni — przechodzi tu najpierw kontrolę jakościową. Handel reprezentujący interesy konsumentów nie chce przecież dopuszczać do obrotu wyrobów niezgodnych z obowiązującymi normami odbioru jakościowego. Nie może jednak kontrolować wszystkich par obuwia, poprzestając więc na badaniu wyrobów metodą tzw. próbek losowych. Przemysł zgłasza zastrzeżenia do tej metody.

Dlaczego dyskwalifikowanie kilku przypadkowo dobranych par obuwia ma pociągnąć za sobą przeklasyfikowanie na koszt fabryki całej partii, w której 90 proc. obuwia może być wysokiej jakości? — pytają producenci. I dodają: — Nie mamy przecież żadnej gwarancji, że pracownicy odbioru jakościowego w handlu przestrzegają ustalonych zasad pobierania „próbek losowych”. Państwowe hurtownie nie zgadzają się nawet na obecność przedstawiciela zjednoczenia przy pobieraniu próbek losowych i ich badaniu. Fabryki przeto nie tylko skrupulatnie sprawdzają reklamacje, ale coraz częściej domagają się oceny zareklamowanego przez hurtownię obuwia przez rzeczoznawców z zewnątrz. Hurtownie bowiem zatrudniają, wprawdzie rzeczoznawców w służbie odbioru jakościowego, ale nie są oni przysięgłymi biegłymi. Producenci mogą więc kwestionować ich oceny. Czy uzasadniona jest nieufność fabryk do kontroli hurtu?

W III kwartale br. państwowy hurt obuwia reklamował 28,8 proc. dostaw z kluczowego przemysłu, uznano zaś — za zgodą obydwu stron — 8,8 proc. W tym samym czasie hurtownie CRS reklamowały 22 proc. dostaw, uznano — 4,6 proc.; sklepom branżowym uznano reklamacje dotyczące 0,4 proc. dostaw (zgłoszone obejmowały 0,6 proc. dostaw). Dla jasności dodajmy jeszcze, że 0,8 proc. dostaw przeznaczonych na eksport podlegało reklamacji, z czego uznano połowę.

W sytuacji, gdy przemysł kontroluje pracę służby kontroli handlu — dość długi, gdyż przeciętnie 20-dniowy cykl reklamacyjny, przedłuża się do 40 i więcej dni. A nieraz trzeba wielu tygodni, by rozstrzygnąć spór producentów z odbiorcami. Sezonowe towary blokują w tym czasie magazyny i docierają do detalu w pełni sezonu lub — bywa — dopiero po sezonie.

Sprawa ma niebagatelne znaczenie. W ubiegłym roku handel reklamował 17,4 proc. dostaw obuwia z kluczowego przemysłu, w I półroczu br. — 18,5 proc., a zarówno w ubiegłym, jak i w tym roku większość reklamacji handlu dotyczyła niezgodności z wymogami jakościowymi (blisko 70 proc. ogólnej ilości reklamacji w ub. roku i 58,6 proc. w I półroczu br.). A więc — najbardziej sporny.

Jakkolwiek więc handel ma bezwzględnie rację żądając terminowych dostaw z przemysłu spełnienie tego postulatów przez przemysł nie będzie jednoznaczne z poprawą sezonowego zaopatrzenia odbiorców. Trzeba jeszcze, by hurtownie ze swej strony podjęły wysiłki dla skrócenia drogi towaru. Możliwe jest to m. in. przy przeprowadzaniu odbioru jakościowego w fabrykach i jednocześnie podniesieniu rangi kontroli hurtu. Zgłaszanie nieuzasadnionych pretensji pod adresem dostawców deprecjonuje przecież znaczenie reklamacji jako alarmowego sygnału, który powinien stawać na nogi całą fabrykę.

WIELKA NIEWIADOMA

Czy los naszych półbutów byłby inny, gdyby hurtownie nie reklamowały dostaw? Otóż nie. Najprawdopodobniej i tak obuwie musiałoby przeleżeć w magazynach do wiosny. „Radokór” podjął ich produkcję 11 listopada, a w dzień późniżej spadł pierwszy śnieg. Wczesna tegoroczna zima radykalnie zmieniła strukturę zapotrzebowania na obuwie.

W tej sytuacji handel powinien natychmiast zażądać od fabryki przerwania produkcji obuwia wiosenno-jesiennego dla zwiększenia dostaw aktualnie najbardziej potrzebnych, zimowych asortymentów. Z poprzedniej relacji („Brakujące ogniwa”) wiemy, że zaopatrzenie i finansowanie przedsiębiorstw przemysłu lekkiego nie jest jeszcze w pełni dostosowane do potrzeb produkcji na półroczne nawet zamówienie handlu. W trakcie zaś ich realizacji fabryki mają jeszcze bardziej ograniczone możliwości zmiany asortymentu na żądanie handlu, uzasadnione sytuacją rynkową. Ale — czy zmiany te są w ogóle niemożliwe?

Bardzo trudno to stwierdzić, gdyż handel z reguły nie występuje do przemysłu z propozycjami zwiększenia dostaw jednych towarów, bądź też zmniejszenia produkcji tych asortymentów, które okazały się — wbrew prognozą — mniej potrzebne na rynku. Więcej nawet, kontrole NIK i badając zaopatrzenie rynku w sezonowe artykuły przemysłu lekkiego w 1984 roku

konaniu, że na rynku brak tego właśnie asortymentu. W rezultacie zmiany „spożycia”, gwałtownie wzrosło zapotrzebowanie na obuwie wiosenno-jesiennie, w rodzaju półbutów, zarówno dla dziewczynek, jak i dla chłopców.

O zamieszananiu, jakie powstało przy tej okazji najlepiej mówi to, że w czasie poznańskiej „Wiosny 65” handel nie mógł w ogóle zawrzeć umów z kluczowym przemysłem skórzanym o dostawy w I półroczu 1986 r. Trzeba było dopiero interwencji władz gospodarczych, by „dopasować” plan przemysłu do żądań handlu.

Rzecz prosta, handel nie musi wnikać w szczegóły budowy planu, ani tym bardziej nie musi orientować się w powiązaniach kooperacyjnych swoich dostawców. Ma prawo żądać od przemysłu dostaw towarów najbardziej potrzebnych. Ale jego ocena ważności potrzeb rynku powinna być w pełni trafna. O tym, że nie zawsze tak jest — świadczą inne jeszcze przykłady.

Na tegorocznej wiosennej giełdzie odzieżowej handel — w oparciu

Klientki żądają, oczywiście, lepszych wyrobów. Ale jest jasne, że przemysł nie może być zainteresowany zwiększaniem produkcji wyrobów mniej rentownych, kosztem bardziej rentownych.

Inny przykład. Obecnie dataści nie chcą odbierać z hurtowni obuwia filcowego produkcji kluczowego przemysłu. Twierdzą, że na rynku jest nadmiar tego rodzaju obuwia, co nie przeszkadza im żywo interesować się dostawami gorszego, ale droższego obuwia filcowego produkcji zakładów drobnego przemysłu. Wiadomo, o co idzie. Detal dysponując droższym towarem może łatwiej i szybciej wykonać plany obrotów. Nie są więc one obiektywnym wykładnikiem wydajności pracy detalu i hurtowni. Sklep, by osiągnąć obroty na poziomie sprzed trzech lat, musi sprzedać znacznie więcej towarów, a co dopiero mówić o przekroczeniu wyższych planów. Zaczyna więc bronić się przed nazbyt tanimi wyrobami.

Resort handlu wewnętrznego próbuje temu przeciwdziałać, m. in. na targach krajowych, gdzie centralne hurtownie bilansują wszystkie zamówienia organizacji handlowych, uprawnionych do otrzymywania dostaw bezpośrednio z przemysłu i starają się je analizować przed formalnym zgłoszeniem zapotrzebowania w poszczególnych fabrykach. W przypadku stwierdzenia, że nie są one zgodne z interesem rynku — nakładają swoje przedsiębiorstwa do zmiany decyzji, tj. złożenia zamówienia także na tańsze i poszukiwane asortymenty.

Nagminnie stosowane przez przemysł podmioty, czyli dostawy innych towarów od zamówionych, często niweczą ten wysiłek, utrudniając przeciwdziałanie tendencjom niezgodnym z interesem odbiorcy. Organizacjom detalicznym i hurtowniom wojewódzkim również przeciwie należy na wykonaniu planów obrotów i chętnie idą producentom na rękę wówczas, gdy chcą tańszy wyrób zamienić na droższy. Inna sprawa, że ceny do pewnego stopnia rzutują również i na politykę zamówieniową centralnych hurtowni. Stosują one przedziwne niekiedy fortele, by zwiększyć plany obrotu w sposób sztuczny. Niejedna hurtownia ma z dużą nadwyżką wykonane plany obrotu, jakkolwiek równocześnie podległe im organizacje handlowe mają trudności z ich wykonaniem.

Wydaje się przeto, że nie w usztywnianiu i tak niezbyt elastycznych zasad współpracy handlu z przemysłem trzeba szukać rozwiązania tej sprawy, lecz w stworzeniu warunków w pełni sprzyjających intensyfikacji sprzedaży artykułów przemysłowych we wszystkich ogniwach obrotu towarowego — zgodnie z rzeczywistymi potrzebami klienta.

Handel w zasadzie nie oddziałuje na popyt, nie kształtuje zapotrzebowania na określone asortymenty i wzory. „Dostosowuje” raczej zamówienia do stwierdzonych przez siebie, potrzeb, bądź własnych potrzeb „konunkturalnych” (plan obrotów), a nie zawsze w pełni odzwierciedlających faktyczną sytuację rynkową.

Przemysł pozostawia do dyspozycji handlu określony potencjał produkcyjny i określoną pulę surowców. Handel dąży przede wszystkim do zamawiania takich towarów, o jakich na pewno wie, że aktualnie są najbardziej poszukiwane. Rzecz w tym, że bez rzetelnych badań rynku niełatwo jest odróżnić przejściowe zmiany w popycie od trwałych tendencji w kierunkach i strukturze spożycia. Na tym też powstaje wiele nieporozumień. Zewnętrznym ich przejawem jest jakże często dążenie handlu do zamawiania „pewniaków”, obnoszonych wzorów, bądź też odwrotnie — podporządkowania produkcji kluczowego przemysłu efermerycznym kaprysom mody.

Jednocześnie niewłaściwe relacje z jednej strony, z drugiej zaś — anachroniczne już dziś zasady wartościowego planowania obrotów (i wiązania budżetów ze stopniem wykonania planu) — zniekształcają obraz popytu i jednocześnie strukturę podaży.

Rozwinięcie badań rynku wszelkimi dostępnymi środkami jest warunkiem powodzenia bardziej aktywnej polityki handlu zarówno wobec przemysłu, jak i rynku. Wymaga jednak — podkreślimy — większej operatywności w pracy wszystkich ogniw handlu. Zmiany wymagają również zasady planowania obrotów. Są to wprawdzie jeszcze postulaty, ale realne i możliwe w bliskiej przyszłości.

1) „Komu umowa” nr 44-65 2G.

Znak jakości i znak czasu

PRZEMYSŁ gwałtownie szturmując znak jakości. Gdyby chodziło po prostu o dążenie do zdobycia tej twierdzy — wypadłoby tylko zagrzewać atakujących do boju. Liczne przedsiębiorstwa stosują wszelkie inne taktyki. Zamierzają znak jakości tak długo nękać — aż im się podda. Cała ta dzwina, a obecnie nasłona batalia ma za podłoże nieporozumienie generalne na temat: czym i dla kogo jest znak jakości.

Wedle twórców jego statutu, a także w myśli zdrowego rozsądku, emblemat jakości jest znakiem orientacyjnym dla kupującego, mówiącym: to bierz; osoby kompetentne rzecz sprawdziły, nie zostaniesz wyrolowany”. Klientowi potrzebne są przy sprawunkach znaki przewodnie. Szczególnie, że przy polskim temple przemiany gatunków i etykiet, przy niestabilności zaopatrzenia, trudno komukolwiek przyzwyczaić się do wyrobów przezeń produktów.

Przedsiębiorstwa produkcyjne aspirujące do tego, by ich wyroby uzyskały znak jakości — nie potrafią jakby ścierpieć, że jest to rzecz pomyślana dla dobra nosa a nie tabakierki. Ich pogląd na funkcję znaku jakości jest więc odmienny: traktują go jak order za produkcyjne zasługi.

Jak czytamy m. in. w wnioskach niektórych przedsiębiorstw na V Kongres Techników Polskich — producenci twierdzą, że „normy przedmiotowe znaku jakości stanowią zbyt wygórowane wymagania w stosunku do możliwości zakładów i jakości stosowanych surowców”. Tu najwyraźniej przebiega tendencja do traktowania znaku jakości jak nagrody za dobre chęci, nie zaś obiektywnego miernika walorów towaru. Uleganie jej oznaczałoby ostateczny koniec samej instytucji znaku jakości. Emblemat wyróżniający musiałby bowiem ozdabiać każdy bez wyjątku produkt, nawet sknocony całkowicie i zupełnie nie nadający się do żadnego użytku. Nigdy bowiem nikt jeszcze nie słyszał, aby w polskim przemyśle cokolwiek zostało sknocone ze złej woli, niedołężności, czy nieumiejętności. Winne są trudności obiektywne albo subiektywne przevinienia innych. Powiedzmy jednak szczerze: takie tendencje mają jakieś pewne realne podłoże.

W myśli statutu znaku jakości, produkt wyróżniony ma być zgodny z normą technologiczną. Normy te wszakże często są przestarzałe, opracowane kilkanaście lat temu i rozumnie zarzucone w produkcyjnej praktyce. Uwzględniają one jednostronnie techniczną stronę rzeczy, zapominając o rzeczach i ekonomicznych kryteriach oceny produktu. Częstokroć produkt ma walory wyższe niż technologiczna receptura i mimo że wyższość ta jest uzasadniona na gruncie ekonomiki wytwórstwa i nie wiąże się z marnostrawstwem surowców, pracy czy mocy produkcyjnej — sama formalna niezgodność dyskwalifikuje produkt.

Wreszcie częstokroć norma technologiczna jako sposób pomiaru jakości produktu jest narzędziem bezradnym, bo nie uwzględnia postępu w wytwarzaniu, jaki dokonał się od chwili jej ustanowienia. I oto bywają takie nonsensy, że np. dzianina nie może uzyskać znaku jakości, gdyż zawiera sztuczne włókno, podczas gdy norma technologiczna będąca systemem oceny towaru — mówi tylko o wełnie lub bawełnie.

Wytwórcom przychodzi borykać się z podobnymi nonsensami i walczyć o racjonalizację systemu nadawania znaku jakości. Nic tedy dziwnego, że przy okazji przekraczając czasem granicę interesu społecznego i walczą również o niekorzystnie z nim zgodny, czysty interes wytwórstwa. To znaczy np. walczyć nie tylko o to, żeby znak jakości przynależał był w oparciu o aktualną i właściwą normę technologiczną, ale żeby kryteria, którymi operuje jury — obejmowały też ich subiektywne wysiłki na rzecz poprawy jakości wytworów oraz obiektywne a nieświetne warunki, w jakich wytwarzają. Jednym słowem chcą, aby system pomiaru jakości odbywał się w płaszczyźnie: warunki wytwarzania — produkt, a nie: wartość użytkowa wytworu — klient.

Ta sytuacja może niepokoić. Po pierwsze dlatego, że u nas przemysł to potęga, a ustawiczne drażnienie dziurawi najtwardszą nawet skałę. Wcale nie jestem więc pewien, czy z czasem ogień zmasowany ogień na

znak jakości nie spowoduje absurdalizacji, czyli faktycznej likwidacji tej znakomitej, a stawiającej u nas dopiero pierwsze kroki idei. Atak wymaga zatem odporu.

Wymienione pretenzje i uzurpacje części przemysłu, niezależnie od ich bezpośredniego sensu, stanowią objaw z zakresu patologii mentalności producentów. Sprawa zdradza, że mimo „okolicznościowe, głośne deklaracje przeciwnie, głęboko zakorzenione jest przekonanie o tym, że produkcja stanowi dobro samo dla siebie. W pojęciach niektórych osób, zajmujących się produkowaniem, ich działalność jest całkowicie — że użycie modnego słowa — wyalienowana od konsumpcji. I oto wręcz nieznosna jest dla nich świadomość, że działa miernik jakości ich wyrobów tak różny od mierników potocznej oceny przedsiębiorstw, bo zupełnie abstrahujący od trudności w produkowaniu, kłopotów z zaopatrzeniem, inwestycjami, jakością maszyn; miernik, który odrzucając problematykę produkcji, zajmuje się li tylko gołym rezultatem pracy i jego konfrontacją z klientem sklepu.

Rozważenie warunków, w jakich przebiega praca produkcyjna — jest wewnętrzną sprawą świata produkcji. Natomiast poza jego granicą uprawnionym sposobem pomiaru społecznych efektów produkcji są gołe rezultaty działalności wytwórczej. Truizmy? Nie sposób zaprzęstać ich wypowiedzania, dopóki wytwórcy prezentują brzemienność w społeczne skutki producencki ego-centryzm.

Np. dopóki reprezentanci fabryk na każdej reklamacji klienta (niezależnie od tego, czy przynajmniej rację i jak go załatwiają) uważają za wskazane odpowiadać mu w listach i rozmowach, opowiadając o ich trudnościach produkcyjnych. I dopóki w ogóle problem, że produkt jest zły, nie stanowi tak jednoznacznego faktu negatywnego, jakim byłoby zapłacenie za ów towar przez klienta fałszywym banknotem. Tymczasem sprawa wad towaru jest często przedstawiana jako oczywisty i godny przyjęcia do wiadomości wynik mozaiki przyczyn, co jest prawdą tak nie obchodzącą nabywcę, jak producenta nie obchodzą skomplikowane trudności towarzyszące zarabianiu pieniędzy, które nabywca daje za towar.

W sprawie znaku jakości proponuję więc politykę twardej bezkompromisowości. Ale zdaje sobie sprawę, że należy ją bezwzględnie wspierać realnie i niemyślnie działającym systemem nagradzającym producenta za dobrą jakość produkcji i karzącym za złą. Sądzę, że tzw. bodźce ekonomiczne będą miały duży wpływ na — jak to nazwałem — producencki egocentryzm, który ustąpi miejsca (tam gdzie to jeszcze nie nastąpiło) szero i bez zastrzeżeń rozumianemu interesowi społecznemu.

Obecnie obserwujemy występowanie na rynku takich co do rodzaju towarów o identycznych cenach, z których jedno ma znak jakości i wysoką jakość, inne zaś są gorsze i nie mają znaku jakości. Tyleż palimy za świetny majonez PSS ze znakiem jakości, co za podły z Warszawskich „Delikatessów”. Identyfikacja jest ceną koszul ze znakiem jakości ze spółdzielni im. Dąbrowskiego i koszul kłopsko uszytych, ale z tkaniny o tej samej cenie. Doskonała czekolada wędloska jest zrównana w cenie z mniej doskonałymi wyrobami innych firm itd.

Wydaje się więc pełną koniecznością zróżnicowanie cen tak, by produkty lepsze były droższe, a produkty gorsze — tańsze niż obecnie. Klient chce płacić w proporcji do wartości użytkowej, a nie np. w proporcji do materialnych wyznaczników warunków wytwarzania, lub zgola w myśl widzimisię komisji cen.

Z wyższej ceny rynkowej, którą producent uzyskiwałby za lepszy towar, powinien on móc uzyskiwać zwrot kosztów poniesionych na popolepszenie produkcji (a to z zasady kosztuje), fundusze na inwestycje własne, umożliwiające ilościowe powiększenie produkcji zdającej jakościowy egzamin, pieniądze na premie za jakość i na popolepszenie warunków pracy. To znaczy, że cena rynkowa powinna rzutować na cenę fabryczną i zysk. Bynajmniej nie byłoby pod tym względem pionierami. Tak pojęta instytucja znaku jakości istnieje od dawna np. w NRD (patrz. art. na str. 10). Chodzi więc po prostu o naśladownictwo, które przecież nie jest zastrzeżone.

J.R.

ZYCIE
GOSPODARCZE 5

Nr 51-52 (744-745) - 19-26.XII.1965 r.

„Z E zdziwieniem przeczytaliśmy o sobie w „Żywociu Gospodarczym” (ZG, nr 45 z dnia 7.XI.65 r.) w ujęciu „pół serio pół żartem”. Poczytujemy to sobie prawie za zaszczyt, chociaż, wolelibyśmy aby przed ukazaniem się takiej wzmianki, pofatygowaliśmy się z redaktorów i zapoznaliśmy się z działalnością naszej placówki, która od początku istnienia, tj. od 7-dmiał, pracuje zupełnie serio.”

List z Komitetu do spraw Gospodarstwa Domowego, którego fragment cytujemy, zachęcił nas do napisania już nie wzmianki, ale całego artykułu i to właśnie „w ujęciu zupełnie na serio”. I to w chwili, kiedy kobiety mają o wiele więcej pracy w gospodarstwie domowym niż normalnie, troszcząc się o jak najbardziej okazały wygląd świętecznego stołu, jak i godny wygląd mieszkanka.

Istotnie bowiem, sprawy racjonalnego gospodarowania zasobami materialnymi i finansowymi rodzin prowadzących wspólne gospodarstwo domowe, organizacja pracy domowej i wypoczynku poszczególnych członków rodziny, problem kultury współżycia, a przede wszystkim problem regeneracji sił produkcyjnych i psychicznych obywateli — a te wszystkie sprawy są przedmiotem zainteresowania KGD — zasługują na bardziej wnikliwej spojrzeniu, niż to można było uczynić w „Żywociu”, chociażby z racji swoich jego praw, jak i z powodu szeregu innych, jakimi dysponuje kolega redaktor wspomnianej rubryki.

W różnym wymiarze i ciężarze problematyka, którą zajmuje się KGD, podejmowana jest przez szereg instytucji, wśród których dość wymienić: Instytut Żywności i Żywności, Instytut Gospodarstwa Społecznego, Instytut Wzornictwa Przemysłowego, Instytut Ekonomiki Rolnej, Główny Urząd Statystyczny, Biuro Współpracy z Konsumentem przy MHW „Opinia”, Biuro Znaku Jakości, Polskie Towarzystwo Socjologiczne, Polskie Towarzystwo Psychologiczne, Towarzystwo Świadomego Macierzyństwa, Mirosława Parzyńskiego, Grzegorz Pisarski i szereg innych. Żadna jednak z tych instytucji (z wyjątkiem Karoliny Kocowej), choć zajmuje się problemami rodziny i gospodarstwa domowego, nie uczy jednak, jak i czym sprzątać mieszkanie, co jak i kiedy gotować, jak przyszyć guzik, pracować prasować, jak i kiedy ma i synowie mają pomagać w domu żonie, matce i siostrze, jakie mają być garnki w domu, jak zmieścić te garnki w kuchence-karzelku i gdzie przechowywać pojawiające się w coraz większej ilości zmechanizowane sprzęty gospodarstwa domowego itp. itd.

Sztuka właściwego odpowiadania na te wszystkie pytania, tak istotne w codziennym życiu, nie przyszła sama z siebie. Podejmując w 1957 r. swoją działalność, KGD nie miał zbyt wielu krajowych tradycji. Sięgając przeto do zagranicznych wzorów, zwłaszcza do tych krajów, gdzie działalność w zakresie ekonomiki gospodarstwa domowego jest poważnie zaawansowana. Po siedmiu latach wyteżonej pracy Komitet Gospodarstwa Domowego zdobył sobie poważne uznanie tak w kraju, jak i zagranicą, choć daleko mu jeszcze np. do Federacji Instytutów Kobiety w Anglii, która niedawno obchodziła 100-lecie istnienia i której aktualnymi członkiniami są królowa Elżbieta II, Królowa-Matka, Księżniczka Małgorzata oraz kilka innych osób z rodziny królewskiej. Daleko także naszemu Komitetowi do pozycji społecznej instytutów gospodarstwa domowego w Szwecji, Danii, Francji. Intensywna działalność organizacyjna i szkoleniowo-instruktorska oraz znaczny dorobek merytoryczny — sprawiły jednak, że Komitet do spraw Gospodarstwa Domowego został przyjęty do Międzynarodowej Federacji Nauk o Gospodarstwie Domowym.

Nasz Komitet ma także poważny udział w działalności powstałego w bieżącym roku Podkomitetu Ekonomicznego Gospodarstwa Domowego przy Polskim Komitecie Współpracy z FAO. Żywa jest także współpraca międzynarodowa, zwłaszcza z Sekcją Gospodarstwa Domowego FAO w Rzymie, wymiana materiałów z instytutami gospodarstwa domowego w Szwecji, Jugosławii, Anglii, NRF, Danii, NRD, wizyty działaczy zagranicznych w Polsce i odwizyty przedstawicieli KGD w innych krajach. Wszystko to razem składa się na wcale poważny dorobek.

Uwzględniając realne warunki ekonomiczne i potrzeby rodzin polskich, po wielu próbach i doświadczeniach Komitet Gospodarstwa Domowego skoncentrował swe prace na dwóch zasadniczych kierunkach. Pierwszy z nich polega na oddziaływaniu na rozwój i jakość form oraz środków zaopatrzenia rodziny w artykuły pierwszej potrzeby dostarczane przez przemysł, handel i usługi, jak też na wypracowywanie metod i norm organizacyjno-technicznych usprawniających pracę w gospodarstwie domowym. Drugi kierunek działalności — to upowszechnianie wiedzy i przekazywanie umiejętności potrzebnych do prowadzenia prac domowych w dziedzinie racjonalnego żywienia rodziny, urządzenia i wyposażenia domu, racjonalnego gospodarowania środkami materialnymi i siłami domowników oraz czasem przeznaczonym na pracę i wypoczynek rodziny miejskiej i wiejskiej.

Komitet wykonuje szereg szczegółowych ocen jakości i przydatności użytkowej sprzętu, artykułów spożywczych i środków chemicznych przewidzianych dla gospodarstw domowych zarówno projektów — wzorów, jak i artykułów znajdujących się na rynku. W tej dziedzinie KGD stał się poważnym autorytetem. Biuro Znaku Jakości przy Polskim Komitecie Normalizacyjnym nie wyda prawa do oznakowania towaru „Q” czy też „1” na szereg artykułów rynkowych, dopóki nie wypowie się — rzecz jasna pozytywnie — Komitet Gospodarstwa Domowego. Komitet nie prowadzi jednak samodzielnych badań, ale po-

klasie III oraz w szkołach przysposobienia rolniczego po 79 godzin rocznie w kl. I i II. W sumie, systematyczną nauką gospodarstwa domowego, obejmującą organizację domu, kulturę życia rodzinną, porządku, pranie, żywienie rodziny itp., objęto zaledwie ok. 4 tys. dziewcząt w szkołach odzieżowych oraz ok. 50 tys. dziewcząt w szkołach przysposobienia rolniczego. Od bieżącego roku szkolnego Ministerstwo Oświaty wprowadziło w klasach VII 15 godzin zajęć rocznie, a w klasie VIII — 45 godzin, ale tylko dla dziewcząt. I tu rozległy się głosy oponentów: czy wyłączenie chłopców z klas VIII jest

Obok kursów dla instruktoerek Komitet i jego ognia terenowe prowadzą pożyteczną działalność w dziedzinie podnoszenia kwalifikacji kucharek, stołówek szkolnych, przedszkoli, dzieciłców, kolonii letnich, szpitali itd. Placówki terenowe KGD przysposabiają także kobiety do pracy w zakładach usługowych, głównie w pralniach, prasowaniu, repasacji, a także fryzjerstwie dla usług na wsi. W ostatnich latach powstała potrzeba zajęcia się grupą młodzieży, która po ukończeniu szkoły podstawowej nie kontynuuje nauki. Dla tej młodzieży (dziewcząt) w

O GOSPODARSTWIE NA SERIO

ZBIGNIEW WYCZESANY

wierza wszystkie przekazane mu do opinii artykuły użytkownikom w kilkudziesięciu wybranych gospodarstwach domowych na terenie całego kraju. W 1965 r. KGD przeprowadził próby i oceny ponad 300 artykułów sprzętu gospodarstwa domowego, około 200 artykułów żywnościowych, około 70 artykułów chemii gospodarczej. Nie wszystkie te próby były wykonywane na zlecenie Biura Znaku Jakości. Znaczną część prób realizowana była w oparciu o zlecenia producentów oraz „Eldom” i „Argedu”. Jeszcze inna grupa artykułów badana była w ramach prac planowych KGD.

Poddany próbie artykuł oceniany jest w miejscu przeznaczenia, użytkowany w przeciętnych warunkach i atest uzyskany w takich warunkach ma walor badania naukowego. Przeprowadzono np. badanie 8 dostępnych na rynku produktów elektrycznych. Panie z KGD, które na tych produktach piekły, smażyły, itp. wypowiedziały się za produktami „Przodownik” (z drobnymi zastrzeżeniami — brak uchwytów), nie uważały za słuszne natomiast polecać gospodarstwom domowym produkty „Silesia”, a także drogiego i nieekonomicznego produktu „Ludwik”.

KGD nie tylko ocenia, ale także inicjuje produkcję nowych wyrobów. Przeprowadzono np. wspólnie z producentami szczegółowe badanie prototypów patelni specjalnych z dnem grzaskanym (do smażenia bez tłuszczu). Opinia zasięgnięta przez producenta bezpośrednio w gospodarstwach domowych, za pośrednictwem KGD, pozwoliła wypuścić na rynek udany wyrób. Komitet wystąpił z szeregiem postulatów pod adresem przemysłu. Warto tu wspomnieć o żądaniu skierowanym do przemysłu w sprawie uruchomienia wytwórstwa naczyń pokrytych wewnątrz warstwą lakieru silikonowego, eliminującego przywieranie potraw. Naczynia takie łatwo dają się myć i szczególnie przydatne są dla celów turystycznych.

Zadania, jakie Komitet Gospodarstwa Domowego ma do spełnienia, przeważają skromne jego siły. KGD powstał w 1957 r. jako specjalistyczna placówka Zarządu Głównego „Ligi Kobiety”. „Liga” utrzymuje KGD i finansuje większość jego poczyną organizacyjnych, ale zakres działania daleko dziś wykracza poza ramy nakreślone statutem „Ligi Kobiety”, jak i regulaminem samego Komitetu do spraw Gospodarstwa Domowego. Różnorodność zadań oraz ich szeroki zasięg społeczny i ekonomiczny stwarzają obecnie konieczność bardziej elastycznego i bardziej skutecznego wpływu na prace Komitetu na całokształt spraw związanych z ekonomiką i organizacją gospodarstwa domowego. Przyjrzyjmy się tylko niektórym sprawom z tego zakresu.

Aktywizacja zawodowa kobiet często jest źródłem rodzinnych konfliktów rodzinnych i społecznych. Nagłe zmiany w rodzinie, w której z dnia na dzień zabrakło „pomocy domowej”, stwarzają wiele napięć, do których rozładowania nie zawsze prowadzi zwiększony wysiłek żony i matki, pracującej do późnych godzin nocnych nad kuchnią, przy praniu, sprzątaniu mieszkania, cerowaniu odzieży itd. W warunkach niedostatków zaopatrzeniowych i niedorozwoju usług, kwestia ulżenia w pracy domowej mężatce pracującej zawodowo urasta do nie lada problemu. A kobiet tych — jak wskazują szacunki — jest ponad 800 tysięcy. Ale problem ma także drugą stronę — nieprzygotowania pozostałych członków rodziny do pracy w domu. Nie można tutaj oczekiwać przełomu z miesiąca na miesiąc, czy z roku na rok. Jest to proces długotrwały.

Przez wiele lat nauczanie gospodarstwa domowego w szkołach narażało na znaczne opory. Ministerstwo Oświaty — nie twierdząc, że takie nauczanie jest niezbędne — zwlekało z rozszerzeniem nauki tego przedmiotu. Do niedawna bowiem gospodarstwo domowe jako oddzielny przedmiot prowadzono tylko w zasadniczych szkołach odcieżowych i galerii skrócone w wymiarze 85 godzin rocznie w

słuszne. Przecież w przyszłości należy się liczyć, że do pracy zarobkowej stanie znaczna część dziewcząt, a zatem w dalszym ciągu znaczna część społeczeństwa będzie nieprzygotowana do elementarnych zajęć domowych. Tym bardziej, że przez owe 15 godzin w klasie VII niewiele można nauczyć (program obejmuje przyrządzanie surówek i past, nieco wiadomości na temat witamin i soli mineralnych, podstawowe pojęcia z zakresu estetyki mieszkania, sprzątania itp.).

Nauczanie gospodarstwa domowego w szkołach jest poważnym problemem. W klasie VII uczy się w tym zakresie ok. 760 tysięcy młodzieży, w klasie VIII — ok. 0,5 mln. W tysiącach szkół muszą się znaleźć kuchnie z pełnym wyposażeniem, aby młodzież uczyła się nie tylko przyrządzania potraw, ale również prawidłowej organizacji pracy i doboru właściwego sprzętu. Tylko w ten sposób nabierze ona prawidłowych nawyków i wyobrażeń o urządzeniu i wyposażeniu kuchni, które realizować będzie w przyszłości we własnym domu.

Nader ważną działalnością KGD jest upowszechnianie i popularyzacja wiedzy o racjonalnym żywieniu rodziny, ekonomicznej i oszczędnej eksploatacji mieszkań i urządzeń komunalnych, higienie i estetyce otoczenia, ekonomicznym gospodarowaniu środkami finansowymi i rzeczowymi, pozostającymi w dyspozycji rodziny, prawidłowej organizacji pracy przy oszczędzaniu sił i czasu przeznaczanego na pracę w domu.

Wobec ogromnego zapotrzebowania społeczeństwa na wiedzę i oświatę w tej dziedzinie, zaistniała konieczność przygotowania kadr. W związku z tym Komitet zajął się szkoleniem i doskazyaniem instruktoerek gospodarstwa domowego. W przeciągu kilku lat przeszkolono około 1800 instruktoerek na rocznych kursach zaocznych. Instruktorci te prowadzą obecnie tysiące kursów, pokazów i innych akcji oświatowych na terenie całego kraju. Pracują w Ośrodkach „Praktyczna Pani” prowadzonych przez spółdzielczość spożywców, w kołach gospodni wiejskich na wsi, prowadzą lekcje gospodarstwa domowego w szkołach przysposobienia rolniczego i innych szkołach gospodarczych, w domach kultury, a nawet w domach Funduszu Wczasów prowadzą pokazy dla wczasowiczów i pracowników FWP. Pracują one poważnie na zlecenie, nie korzystając z uciążliwych plynących ze stałego zatrudnienia. Stąd wynikają niemałe trudności w doskazyaniu i werbunku kandydatek na kursy instruktoerek.

Spółeczność wiejska

W dniach 16—18.XII.1965 r. Zakład Socjologii Wsi Instytutu Filozofii i Socjologii PAN zorganizował ogólnopolską konferencję poświęconą socjologicznej problematyce wiejskiej społeczności lokalnej. Na konferencji wygłoszono referaty:

Jan Turowski — Przemiany tradycyjnej wiejskiej społeczności lokalnej;

Anna Sianko, Ryszard Turski — Próba typologii społeczności wiejskich;

Kazimiera Zawistowicz-Adamska — Przemiany więzi sąsiedzkiej w społeczności lokalnej;

Zofia Sokolewicz — Więź lokalna, jej atrybuty kulturalne i odbicie w świadomości;

Bohdan Jałowicki — Zmiany społeczności wiejskiej pod wpływem urbanizacji.

Na konferencji przedstawiono również 20 komunikatów z badań prowadzonych przez różne placówki naukowe w kraju.

Z.M.

POZNAŃSKA FABRYKA ŁOŻYSK TOCZNYCH
w Poznaniu, ul. Krańcowa 9
posiada do natychmiastowej dostawy pewną ilość
ŁOŻYSK TOCZNYCH
wykonanych zgodnie z Polską Normą o numerach:
• 22218 ko 3 — barytkowe
• N-319 (402319 GPZ) walcowe
Zamówienia prosimy kierować na adres Fabryki — Dział Zbytu
K 72-0

Sztuka inicjowania nowości

W numerze 44 „Życia Gospodarczego” z dn. 31.X.65 ukazał się artykuł Wiesława Szynclera-Głowackiego pt.: „Sztuka dla sztuki?”. Autor, na podstawie wyników kontroli NIK, omawia w nim problem współpracy wyższych uczelni technicznych z jednostkami gospodarki społecznej.

Mając tak zestawiony materiał Autor, nie czyniąc nikomu zarzutów, rozwija temat nasuwający myśl zawartą w nagłówku: czy wykonywanie przez wyższe uczelnie techniczne zleceń udzielonych oddzielnie przez jednostki gospodarki społecznej jest tylko „sztuką dla sztuki”, jeśli efektywność i wykorzystanie opracowań jest takie, jakie widzimy przez pryzmat kontroli.

Ze tak nie jest, uważny czytelnik może wynioskować z innego artykułu zamieszczonego w tymże numerze pisma o dotyczącego zagadnienia produkcji strunobetonów. Jest on jakby potwierdzeniem starej i dobrej zasady — audiatu et altera pars, gdyż rzucił nieco inne światło na współpracę nauki z przemysłem i jej rzeczywiste efekty. Sedno sprawy leży więc niezupełnie w sferze terminów wykonania prac naukowo-badawczych i bezwarunkowego zastosowania ich wyników w praktyce, a problem przekracza szacowne mury wyższych uczelni technicznych.

Prócz tych uczelni jest jeszcze wiele instytucji w Polsce zajmujących się techniką i powołanych do pomagania przemysłowi przy rozwiązywaniu problemów, składających się na to, co zwykle nazywamy postępem technicznym. Wszędzie, gdzie występuje praca twórcza, pojawiają się jej blaski i cienie trudno do zlagodzenia przepisami administracyjnymi.

Instytucja traktująca pracownika naukowego w pewnym sensie jako urzędnika, którego piony pracy uważa za swoje i wynagradza według własnych kryteriów oceny. Jest to zjawisko powszechne, występujące w całym dzisiejszym świecie cywilizowanym, choć zamiast instytucji państwowej gdzie indziej może występować koncern. Wynika to stąd, że dla uzyskania możliwości opracowywania propozycji zmierzających do ulepszenia produkcji pracownikowi naukowemu nie wystarczy jego własne środki i musi on korzystać z pomocy finansowej i urządzeń warsztatu badawczego. Warsztatem tym może być katedra lub zakład wyższej uczelni, instytut lub laboratorium przyfabryczne.

Praca naukowa-techniczna jest tylko w części natury logiczno-matematycznej, a przeważnie natury logiczno-przyrodniczej, wymagającej oprócz dowodu logicznego — również sprawdzenia w warunkach naturalnych. Możliwość nieudania się jest więc z góry dopuszczalna.

Nikt przecież nie wymaga od geologa, aby od razu wskazał takie miejsce ko-

szlownego wiercenia, które zawiera cenne zasoby, gdyż inaczej ponosi konsekwencje niepotrzebnego wydatku na wiercenie. Nie można też wymagać od każdego Innego naukowca-technika udania się w praktyce każdego projektu. Nie wytrzymanie w praktyce próby weryfikacji nie świadczy jeszcze o ogromie prac poszukiwawczych, które nie raz są podejmowane bezskutecznie lub z dość niernymi wynikami. Grudki złota obecnie też się nie znalazły bez przerzucenia setek ton gleby.

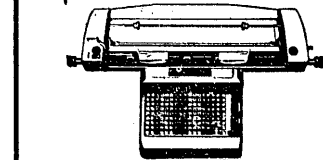
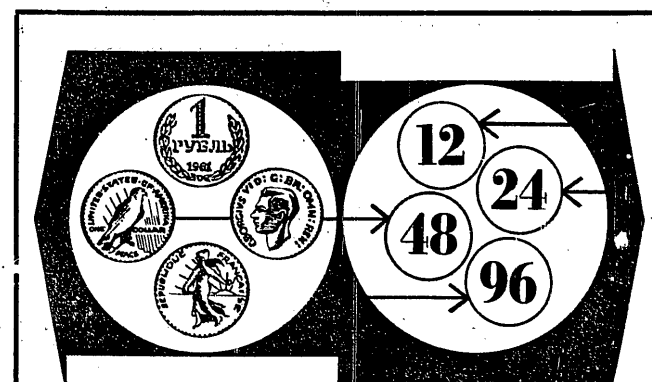
Dla właściwej oceny współpracy „nauki z przemysłem” nie byłoby gorzej do dorozumienia kontroli i ich wniosków — wskazówki kontrolne nakładów i korzyści z tytułu prowadzenia instytucji badawczych oraz ich wzajemnego kształtowania się na przestrzeni lat. Na pewno stąd doświadczeni się, że ujemne saldo stopniowo maleje i korzyści są coraz większe.

Powyższe wywody natury ogólnej nie usuną wątpliwości co do efektywności w zakresie zawężonego problemu współpracy wyższych uczelni technicznych z przemysłem, rozwijającej się w oparciu o Uchwałę Prezydium Rady Ministrów z dnia 1955 r. i Uchwały Rady Ministrów z marca 1963 r. Nie jest łatwo pozbędzić się tych wątpliwości zarówno w odniesieniu do niektórych zjawisk występujących w praktyce realizacji uchwał, jak i do wszystkich sformułowań aktów normatywnych z tego zakresu. Jedno i drugie jest młode — jedno i drugie wymaga doszlifowania. To samo dotyczy się powiadzeń o zasadach kontroli, która, jak i do wszystkich sformułowań aktów normatywnych z tego zakresu. Jedno i drugie jest młode — jedno i drugie wymaga doszlifowania. To samo dotyczy się powiadzeń o zasadach kontroli, która, jak i do wszystkich sformułowań aktów normatywnych z tego zakresu.

Dla ilustracji można przytoczyć, że na wykonanie zlecenia, osoba lub grupa osób może praktycznie tylko tyle czasu poświęcić, ile wynika z zestawienia jej stawki godzinowej z pełnym limitem rocznego zarobku dodatkowego. Wyczerpanie tego limitu stwarza antybodziec do podejmowania się opracowywania nowych zagadnień, nawet najbardziej palących, a nawet do terminowego zakończenia prac rozpoczętych, zwłaszcza przy fluktuacjach w składzie osobowym grupy wykonawczej, co nie jest u nas zjawiskiem rzadkim.

Stąd zdarza się, że kierownik grupy badawczej staje bezradny wobec antynatywy niedopracowania zagadnienia lub przeterminowania jego wykonania. Zagadnienie jakiegokolwiek poszerzenia granic samodzielności gospodarowania przy wykonywaniu prac naukowo-badawczych wyrasta tu równoległe do prób przeprowadzanych w przemyśle. I na to chcemy zwrócić uwagę.

DYMITR NOMANCZUK

BIEŻĄCE WYNIKI PRZEDSIĘWZIĘCIA DO CENTRALNEGO PRZETWARZANIA DANYCH

Optimatic

KSIEGUJE OPTYMALNIE!

Centralne przetwarzanie danych otrzymywanych z księgowości przedsiębiorstwa wymaga sprawnej organizacji spływu informacji.

DOKUMENTY ŹRÓDŁOWE EWIDENCJONOWANE W KSIĘGOWOŚCI PRZEDSIĘBIORSTWA SĄ PODSTAWĄ DO CENTRALNEGO PRZETWARZANIA DANYCH. WYPOSAŻENIE MASZYN DO KSIĘGOWANIA OPTIMATIC, KLASY 900/9000 W 5-KANAŁOWĄ DZIURKARKĘ TAŚMY SOEMTRON, POZWALA NA SPORZĄDZANIE I PRZEKAZYWANIE DANYCH ZAKŁADOWYCH DO CENTRALNEGO OPRACOWYWANIA NA URZĄDZENIACH DO PRZETWARZANIA DANYCH.

MASZYN DO KSIĘGOWANIA OPTIMATIC są uniwersalnymi urządzeniami dla usprawnienia prac ewidencyjno-obrachunkowych.

OPTIMATIC
KSIEGUJE OPTYMALNIE!

Projekt nowego systemu umów dostawczych na Węgrzech

GYÖRGY VARGA

NA polecenie Komitetu Centralnego Węgierskiej Socjalistycznej Partii Robotniczej jedenaście komisji przygotowuje zasady reformy systemu zarządzania i kierowania gospodarką. Chodzi o ustalenie bardziej niż dotychczas efektywnych metod zarządzania i stworzenia warunków lepszego zaspokajania potrzeb. Przy obecnym stanie środków wytwórczych i stosunków produkcyjnych, chcemy to osiągnąć przez mocniejsze oparcie na naukowych podstawach centralnego, perspektywicznego planowania i przez pełniejsze wykorzystanie w operatywnej działalności gospodarczej stosunków towarowo-pieniężnych. Przewiduje się w związku z tym odpowiednie zwiększenie zarówno samodzielności przedsiębiorstw, jak i zakresu ich kompetencji oraz odpowiedzialności.

W nowym systemie poważną rolę mają spełniać umowy dostawcze. Za ich pośrednictwem powinny być regulowane stosunki towarowo-pieniężne między przedsiębiorstwami. Dlatego też od dłuższego czasu fachowcy zajmują się reformą systemu tych umów. Krystalizują się już główne jego cechy.

Ekonomiczna treść tego systemu można przedstawić w następujących punktach:

- wyśnięcie na pierwszy plan zasady potrzeb, w konsekwencji zaś zniesienie sztywnego powiązania umów z planem;

- stworzenie bodźca dla jednostek gospodarczych do samodzielnego podejmowania decyzji i inicjatyw związanych z ryzykiem oraz uznanie roli umów jako czynnika organizującego obrót towarowy;

- uznanie interesów odbiorcy i skuteczniej niż dotychczasowa obrona prawna jego interesów w stosunkach wynikających z umów.

Obowiązująca dotychczas ustawa o umowach dostawczych opierała się na innych zamierzeniach polityki gospodarczej i na innej strukturze zarządzania niż ta, która istnieje obecnie, a tym bardziej niż ta, do której zmierzamy. Kwestię umów dostawczych regulowano dotychczas w oparciu o koncepcję polityczno-gospodarczą; według której plany we wszystkich swych szczegółach powinny odzwierciedlać potrzeby w ujęciu ilościowym, lecz bez specyfikacji asortymentowej i jakościowej. Suma takich planów poszczególnych jednostek gospodarczych i przedsiębiorstw daje — plan gospodarki narodowej.

PLAN A UMOWA

Reforma opiera się na zasadzie, że celem zaspokojenia potrzeb wzajemne stosunki gospodarcze między przedsiębiorstwami powinny być regulowane przez odpowiednie umowy. Rola umów dostawczych znacznie wzrosła w nowym systemie. Będą one bowiem odzwierciedlać potrzeby w sposób bezpośredni, a nie poprzez plan przedsiębiorstwa.

Zniesienie sztywnego, formalnego powiązania z planem będzie miało też dobrą stronę, że plany — dzięki uwzględnieniu już zawartych umów — będą lepiej odzwierciedlały realne potrzeby.

Wszystko to nie oznacza, że w gospodarce zacznie dominować żywiołowość, gdyż potrzeby powstają w ramach rozwoju określonego przez plan gospodarki narodowej. Dotychczas główną formą umów dostawczych jest umowa roczna i kwartalna. Na skutek tego termin zawierania i wykonywania umowy odzwierciedlał w sposób nieadekwatny, co ma swe ujemne reperkusje w życiu gospodarczym. „Upijany termin” jednych planów i początek nowych nie przerywał bowiem ciągłości obiektywnych zjawisk ekonomicznych, a życie gospodarcze

nie daje się podporządkować okresom planu. W nowym systemie zniesiony ma być stosunek funkcjonalności między okresem planu a terminem zawierania umowy i terminem jej realizacji. Pod tym względem umowy dostawcze należy podporządkować potrzebom. Zniknie więc system rocznych i kwartalnych umów, jako głównej ich formy. Niezależnie od czasu zawierania planu i jego okresu, umowy zawierane się będą w takim terminie i na taki okres, jaki odpowiada zaspokojeniu potrzeb i warunkom produkcji.

Nowy system nie przewiduje zatem sztywnych terminów zawierania umowy, nie wiąże zawarcia umowy z początkiem okresu planu, nie uzależnia czasu trwania umowy od okresu planu i nie przewiduje anulowania umowy w części nie wykonanej do końca roku.

WZMOCNIENIE POZYCJI ODBIORCY

Drugą istotną cechą reformy systemu umów dostawczych jest wzmocnienie obrony interesów odbiorcy. Wynika to logicznie z poprzednich wywodów. Podstawą umów są potrzeby, a zatem pierwszoplanowy jest interes reprezentujący je odbiorcy. Ponadto wysunięcie na pierwszy plan interesów odbiorcy wyklucza, a przynajmniej zmniejsza, możliwość wykorzystywania przez dostawców ich pozycji wynikającej z ograniczonej mocy produkcyjnych z uszczerbkiem dla ogólnych interesów gospodarki narodowej.

Projekt nowego systemu umów dostawczych przewiduje środki, które mają się przyczynić do wzmocnienia pozycji odbiorcy. Na dostawcę nakłada się obowiązek zaspokajania potrzeb odbiorcy terminowo oraz wyrobami nowoczesnymi i dobrej jakości.

W celu możliwie jak najlepszego zaspokojenia potrzeb odbiorcy wskazane jest w obecnej sytuacji (odnośnie większości wyrobów) utrzymanie przez dostawcę obowiązku zawarcia umowy. Oznacza to, że dostawca nie może odmówić przyjęcia złożonej przez odbiorcę propozycji zawarcia umowy, chyba że wykazuje, iż nie ma możliwości jej wykonania lub — iż jej zawarcie obiektywnie nie jest konieczne ze względu na potrzeby gospodarki narodowej.

Z obowiązkiem zawarcia umowy wiąże się powinność przedstawienia oferty. Jeśli dostawca na żądanie odbiorcy w ciągu 15 dni od złożenia propozycji zawarcia umowy nie przedstawi oferty ani nie prześle projektu umowy i nie przedstawi przyczyn takiego postępowania, bądź też pozostawi odbiorcę bez odpowiedzi — to komisja arbitrażowa może wyznaczyć na rzecz skarbu państwa grzywnę w wysokości 500 forintów za każdy dzień.

W czasie między zawarciem a wykonaniem umowy potrzeby mogą się zmienić; należy więc odbiorcy przyznać prawo odstąpienia bez kary umownej od umowy przed terminem jej wykonania. Również w takim przypadku, bez względu na winę, należy pokryć wszystkie nakłady, które powstały u dostawcy do momentu odstąpienia od umowy. Naturalnie może się zdarzyć nie tylko odstąpienie od umowy, ale także modyfikacja umowy.

W zakresie terminów dostawy również bierze się pod uwagę — w większym niż dotychczas stopniu — interes odbiorcy. Dlatego wskazane jest, aby w razie ciążności dostaw odbiorca mógł wymagać od dostawcy kontynuowania dostaw według umowy poprzedniej; w razie ciążności dostaw należy je dokonywać w odstępach czasu stosownie do dyspozycji odbiorcy, o ile umowa nie określa tempa dostaw; należy nie dopuścić do nadużyć związanych z tzw. dostawami na poczet umowy. W systemie rocznych i kwartalnych umów dostaw-

cy zastrzegają sobie prawo do tego rodzaju postępowania, stwarzając tą drogą możliwości spokojnego dokonywania dostaw w miarę faktycznego kształtowania się produkcji w granicach ostatecznego terminu bez groźby kary umownej.

W nowym systemie w razie dokonywania dostaw na poczet umowy bez uzgodnienia z odbiorcą, dostawca będzie musiał płacić za każdy dzień pół promille stawki za dostawę na poczet umowy, nadto musi pokryć wszystkie te koszty, które powstały u odbiorcy na skutek tzw. pilnowania. Odbiorca będzie miał obowiązek wypłacić równowartość za dostarczony towar dopiero w terminie, który pierwotnie był ustalony w umowie.

W razie dostawy towaru o jakości nie przewidzianej umową, odbiorca może dotychczas dochodzić pretensji do odszkodowań i kar umownych oraz tzw. pretensji z tytułu gwarancji (obniżka ceny, naprawa, zamiana, odstąpienie). Musi jednak zapłacić całą równowartość dostawy mimo wadliwego wykonania.

W tej dziedzinie też uzasadnione jest wprowadzenie zmian. Odbiorcy należy dać prawo do wstrzymania się od uiszczenia należności wtedy, gdy wykonanie dostawy nie odpowiada celowi przewidzianemu, a w przypadku gdy już dokonał zapłaty — do żądania jej zwrotu. Jeśli zaś dostarczony towar lub wykonane usługi odpowiadają wprawdzie przeznaczeniu, ale są innej jakości niż ustalono umową — odbiorca powinien mieć prawo zatrzymania do 20 proc. należności w celu uregulowania pretensji.

Według obowiązującej dotychczas ustawy cena nie ma znaczenia przy zawieraniu umowy. Obecnie chodzi o to, aby była ona bodźcem do rentownej produkcji i aby przedsiębiorstwa w drodze ustalania cen możliwe w coraz szerszym zakresie same regulowały wzajemne powiązania gospodarcze. Dlatego cenom trzeba zapewnić w umowach ważną rolę, tzn. umowa dostawcza nie będzie mogła być zawarta dopóty, dopóki strony nie osiągną porozumienia w sprawie cen.

Reforma posługuje się cenami jako bodźcami z zakresu metod handlowych. W dotychczasowym systemie umów dostawczych, gdy strony starały się zapewnić sobie korzyści inne, niż zwyżkowe lub od nich większe i nie mogły w tej kwestii dojść do porozumienia, do rozstrzygnięcia dochodziło wówczas przez interwencję organu administracyjnego.

Swobodne i stosowne do potrzeb kształtowanie się stosunków gospodarczych wymaga jednak zawierania umów dostawczych bez interwencji administracyjnej. Dlatego należy umożliwić stronom umawianie się w sprawie ustupów na cenach lub dopłat do cen, gdy przewidziane umową warunki dostawy są inne, niż przeciętne warunki służące za podstawę oficjalnego ustalania cen. Na stronę naruszającą umowę spada odpowiedzialność z tytułu niedotrzymania umowy i odpowiedzialność odszkodowawcza wówczas, gdy nie potrafi ona wykonać, że postępować tak, jak w danej sytuacji można było oczekiwać. Od odpowiedzialności nie uwalnia okoliczność, że naruszenie umowy było spowodowane zarządzeniem organu kierowniczego.

Doświadczenia komisji arbitrażowych wskazują, że sankcje przewidziane w dotychczasowej ustawie o umowach nie są w razie naruszenia umowy wystarczająco odczuwalne dla przedsiębiorstw obciążonych nimi oraz nie wywierają należytego wpływu na pracowników, którzy są odpowiedzialni za naruszenie umowy. Przedsiębiorstwo naruszające umowę często chętnie płaci karę umowną, nieznaczając w stosunku do wartości produkcji. Postępuje tak, gdyż dzięki temu mogło się podjąć innego zobowiązania, korzystniejszego

bądź materialnie, bądź z punktu widzenia przekroczenia planu. Dlatego w nowych przepisach wysokość kar umownych należy odpowiednio podwyższyć.

W myśl nowych zasad, gdy dostawca przed terminem wykonania, przewidzianym umową, poprawi wadliwe dostawy lub wymieni wadliwe wyroby, nie będzie obowiązany do placenia kary umownej. Celem uniknięcia sporów między stronami o kary umowne i zmniejszenia kosztów administracji w komisjach arbitrażowych, dopuszcza się połowę kary umownej, jeśli strona łamiąca umowę zapłaci ją dobrowolnie w ciągu 15 dni od terminu płatności. Wreszcie postulujemy się zniesienie istniejących sztywnych przepisów o do wysokości kary umownej, orzekanej przez komisję arbitrażową. Chodzi o to, żeby w nadzwyczajnych przypadkach komisja arbitrażowa mogła bez ograniczenia złagodzić wysokość kary umownej, gdy za naruszenie umowy jest szczególnie ciężkie lub też występuje systematycznie — by miała prawo podwyższyć bez ograniczenia wysokość tej kary.

NOWE FORMY UMÓW

Ustalenie powiązań między przedsiębiorstwami na zasadach ekonomicznych wymaga także nowych form umów. Ich przedmiotem jest z jednej strony zaangażowanie określonych mocy produkcyjnych i a czas z góry ustalony, z drugiej zaś — wykonanie różnych zadań w dziedzinie rozwoju. Wreszcie należy umożliwić sprzedaż komisową i realizację obrotu wyrobami w drodze zakupów magazynowych.

Może się zdarzyć, że jakieś przedsiębiorstwo zawrze w terminie późniejszym wiele umów ze swymi odbiorcami, jednak do zakupu materiałów, półfabrykatów i części zamiennych potrzebnych do wykonania tych umów już wcześniej chce zapewnić sobie u swego dostawcy odpowiednie moce przerobowe. W przewidywaniu takiej sytuacji nowy system wprowadza instytucję umowy o zaangażowanie mocy przerobowych. Do zawarcia tej umowy nie można jednak zobowiązać dostawcy, chociaż w razie jej naruszenia strona naruszająca będzie zobowiązana do zapłacenia należności za zaabsorbowanie mocy przerobowych.

Nową formą umowy jest także tzw. umowa rozwojowa. Ma ona na celu organizowanie na dłuższy okres współpracy przedsiębiorstw zainteresowanych w działalności rozwojowej.

Ze względu na potrzebę najszybszego wykorzystania nadmiernych zapasów, wskazane jest, żeby magazynowanie dokonywały te przedsiębiorstwa, w których przypuszczalnie najszybciej wystąpi zapotrzebowanie na dane wyroby. Cel ten zamierza się osiągnąć przez zawieranie umowy komisowej zamiast umowy dostawczej. Dzięki temu przedsiębiorstwa, w których nagromadziły się zapasy wskutek braku popytu, będą mogły przekazać je w komis takim przedsiębiorstwom, które potrafią je sprzedać przypuszczalnie w krótszym okresie.

Nasze interesy gospodarcze wymagają, aby coraz większą część wyrobów można było sprzedawać z magazynu bez całej procedury administracyjnej, związanej z zawieraniem umowy; aby można było je sprzedawać natychmiast w chwili zapotrzebowania. Dlatego według projektu ustawy nie trzeba będzie zawierać umowy w razie dokonywania obrotu wyrobami w trybie zakupów magazynowych.

Oto najważniejsze zagadnienia, które nowy system umów zamierza uregulować inaczej, niż jest obecnie. Naturalnie na razie mowa jest tylko o projekcie, który niedawno przedłożono do dyskusji.

JAKOŚĆ I BODŹCE

ODPOWIEDNIKIEM naszego nowego Urzędu Miar i Jakości jest w Niemieckiej Republice Demokratycznej Instytucja, której nazwa brzmi w skrócie DAMW (Niemiecki Urząd Miar i Ustalania Jakości). Należałoby powiedzieć raczej odwrotnie — że nasz jest odpowiednikiem DAMW, ponieważ ten ostatni działa już od kilku lat. Działalność widoczna — na rynku zarówno konsumpcyjnym, jak zaopatrzeniowym. Urząd zajmuje się bowiem całą produkcją przemysłową. W NRD stwarza się znaczny postęp w zakresie jakości produkcji w porównaniu ze stanem dawniejszym.

Według informacji przedstawicieli DAMW, ok. 70 proc. produkcji krajowej przechodzi w różnej formie przez kontrolę aparatu tego urzędu. Większość tych produktów jest przedmiotem specjalnych prób jakości, rozciąga się na zasadzie klasyfikowania, otrzymuje jedynie znak kontroli urzędu.

Obecnie ok. 15 proc. klasyfikowanych wyrobów zasługuje na znak najwyższej jakości Q, 70 proc. tej klasy artykułów otrzymuje znak jakości 1. Istotę artykułów oznaczonych znakami jakości 2 waha się w granicach 8-10 proc. Jakże są efekty takich oznaczeń? Nader ważne.

Przedsiębiorstwa za wyroby oznaczone

znakem najwyższej jakości (Q) mają prawo doliczać do ceny 2-procentowy dodatek, powiększający ich zysk. Artykuły ze znakiem 1 mają ceny normalne, natomiast sklasyfikowane do klasy 2 — są wyraźnie dyskryminowane: ich cenę zmniejsza się o 5 proc.; strata naturalnie pomniejsza zysk. Ten prosty i przejrzysty system bodźców jakościowych oddziałuje wydatnie na produkcję. Tym bardziej, że przewidziano i kary w przypadku lekceważenia wyznaczonych norm (cech) klasyfikacyjnych. W przypadku stwierdzenia (wyrwykowej kontroli), że producent nie przestrzega wszystkich parametrów związanych z daną klasą, do której zaliczonego jego wyroby (Q lub 1) — jest on podwójnie ukarany: wyrób zostaje przeklasyfikowany, dyrektor zaś płaci karę z własnej kieszeni do 1.000 marek. Jest to kara bardzo dotkliwa i dyrektorzy na ogół pilnie się strzegą, by nie „podpaść”. Dlatego takie przypadki wprawdzie zdarzają się, ale nie często (8-10 razy w roku).

Tabela przedstawia wzrost odsetka wyrobów ze znakiem najwyższej jakości Q w ogólnej produkcji trzech gałęzi:

Lata	Maszyny ciężkie	Wyroby metalowe powsz. użytku	Wyroby optyczne
1960	1,7	1,0	42,8
1962	9,3	5,0	43,0
1964	18,5	11,5	43,5

Jak mnie informowano, celem pracy DAMW nie jest bynajmniej walka o podnoszenie jakości produkcji za wszelką cenę. Chodzi o uzyskanie jakości optymalnej, pozostającej w zgodzie z rachunkiem ekonomicznym i zdrowym rozsądkiem. W niektórych zresztą przypadkach chodzi po prostu o przestrzeganie prawidłowej receptury; „przełajowanie” może czasami na wyrób wpłynąć źle. Są także wyroby, gdzie podniesienie jakości wiąże się ze znacznym zwiększeniem kosztów materiałowych — nieproporcjonalnie do ew. korzyści. Wówczas klasyfikacja wyrobów do klasy 2 nie podlega żadnej kary (nie zmniejsza się ceny).

szere grupy asortymentowe. Od początku przyszłego roku znajdą się pod taką kontrolą m. in.: tkaniny, obuwie, artykuły użytku kulturalnego.

DAMW, podlegający Radzie Ministrów dysponuje dość liczną kadrą fachowców i rozległym aparatem. Urząd posiada 4 wielkie wydzielone: kontroli jakości, kontroli miar i wag, badania aparatury kontrolno-pomiarowej oraz Instytut Wzornictwa. Współpracuje z wieloma instytutami naukowymi; podlega mu bezpośrednio szereg oddziałów w 15 Instytutach. Na jego potrzeby i zlecenia pracuje blisko 3 tys. specjalistów. Należy tu także doliczyć ok. 70 tys. pracowników (2,5 proc. zatrudnionych) zajmujących się w przemyśle kontrolą techniczną. (wd)

PRZEDSIĘBIORSTWA PÓŁPAŃSTWOWE W NRD

(Kor. Wl.) Nazywają się dokładnie: przedsiębiorstwa z udziałem państwowym. Potencjalnie mówią: półpaństwowe (halbstaatlich), choć nazwa nie jest ścisła. Są to przedsiębiorstwa państwowo-prywatne o przeważającym kapitałowym (75 proc.) udziale państwa. Jest to bardzo interesująca forma. Z jednym takim przedsiębiorstwem zetknąłem się w czasie pobytu w NRD. Fabryka Kurt Ehrlich w Pirnie k. Drezn. Jest małym przedsiębiorstwem wytwarzającym aparaturę elektro-akustyczną, głównie elektryczne adaptery (także automatycznej aparatury sterującej, przemysłowej). Adaptery produkują w wersji przewidzianej popularnej, ale bardzo dobre, o czym mogą świadczyć — wielkość i kierunki eksportu. Ok. 70 proc. produkcji sprzedaje się do

Jugosławii, NRD, Szwecji, Bułgarii, Danii, Francji, Maroko, Kuby i innych państw. Odbiorcy są zadowoleni i eksport ma szansę rozwoju. Widzieliśmy też adaptery, znanymi im z ich bezbłędnym funkcjonowaniem, czego szczególnie życzą tej kategorii wyrobów naszej rodzimej produkcji!

Kapitał zakładowy przedsiębiorstwa liczy ok. 1 mln DM, z czego 75 proc. jest własnością państwa, 25 proc. należy do właścicieli — Kurta Ehrlicha, który jest zarazem dyrektorem naczelnym fabryki. Zastępca dyrektora jest z ramienia państwa (to reguła w tego typu przedsiębiorstwach). Przedsiębiorstwo podlega terenowej Radzie Gospodarczej, w tym przypadku — Radzie w Dreźnie, oraz Zjednoczeniu Przemysłu Radiowo-Telewizyjnego.

Stosunek podległości należy jednak uznać w pewnym stopniu za formalny. Przedsiębiorstwo ma duże uprawnienia. Zjednoczenie może np. tylko co polecać, nie może natomiast kategorycznie nakazywać. Przedsiębiorstwo na podstawie życzeń i sugestii władz nadzrę-

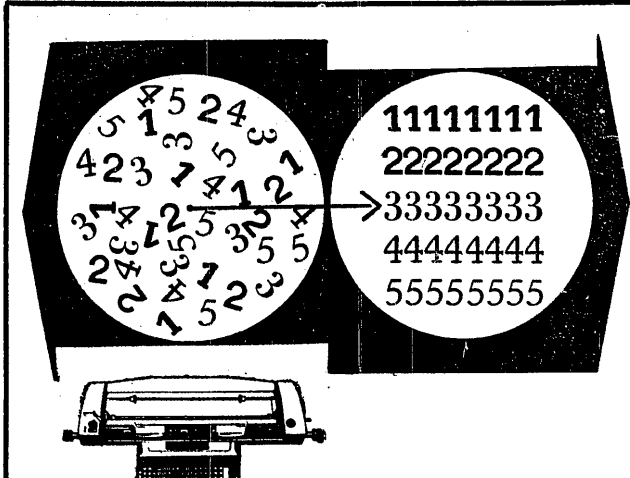
nych samo ustala plany produkcji, postępu technicznego, zatrudnienia, funduszy itp. (oczywiście — na podstawie ogólnobranżowych norm itd.). Występuje o kredyty państwowe i inwestuje w własnych środkach.

U podstaw tej samodzielności tkwi — jak się wydaje — przekonanie, że układ stosunków własności dostatecznie silnie stymuluje postęp przedsiębiorstwa w pożądanych społecznie kierunkach. Albowiem podział zysku następuje w proporcji do udziału kapitałowego — a więc właściciel otrzymuje 25 proc. wypracowanego zysku. Taki układ uruchamia swoisty mechanizm, reguły gry.

Proporcje kapitałowe i podziału zysku mogą się zmienić, jeżeli państwo poprzez inwestycje zwiększy swój udział kapitału. Stanowi to bodziec dla współwłaściciela prywatnego w kierunku inwestowania z własnej części zysku, a w efekcie — do powiększania zysku w ogóle i własnej części zysku w celu „utrzymania się na powierzchni”. Taką możliwość oferuje m. in. uruchomienie produkcji nowości, z których część (25 proc.) dodatkowego zysku zasila portfel właściciela, jako dochód wolny od opodatkowania (patrz art. „Handel — organizacja i bodźce” w nr 50/65

„ZG”). Mechanizm ten stanowi więc silny bodziec dla współwłaściciela-dyrektora i dla całego przedsiębiorstwa w kierunku „forsowania” postępu technicznego i ogólnego wzrostu rentowności. Nie podlega kwestii, że rolę odgrywa tu nie tylko czynnik materialny. Współwłaścicielowi zależy na opinii firmy, zaangażowana tu jest przecież także jego ambicja zawodowa i przemysłowa.

Mała fabryczka w Pirnie, o bardzo cichych, niewygodnych pomieszczeniach, zatrudniająca ok. 270 osób — produkuje rocznie 70-80 tys. adapterów o nowoczesnej konstrukcji i wysokiej jakości. Jak twierdzą znawcy tej dziedziny produkcji w NRD, wyroby przedsiębiorstwa w Pirnie reprezentują walory wyższe niż adaptery „Ziphona” państwowej fabryki w Zittau, nie mówiąc już o znacznie większej ogólnej wydajności pracy i produkcji. Działalność owego specyficznego systemu bodźców, który m. in. skłania kierownictwo fabryki do maksymalnych oszczędności etatowych np. w dziale administracyjnym. Czy można by tę formę zastosować u nas? Wydaje się, że jest to zagadnienie, które powinno zainteresować nasz Komitet Drobnej Wytwórczości. (WD)

1111111
2222222
→ **3333333**
4444444
5555555

Optimatic

KSIĘGUJE OPTYMALNIE!

PROCES sporządzania, opracowywania i ewidencjonowania dokumentów i zaszłości w księgowości pozostawia jeszcze wiele możliwości usprawnienia tych prac,

MASZYNY DO KSIĘGOWANIA OPTIMATIC

zapewniają racjonalną organizację pracy, umożliwiają wzrost efektywności księgowości oraz znacznie przyspieszają ewidencjonowanie dokumentów źródłowych.

MASZYNY DO KSIĘGOWANIA OPTIMATIC

klasy 900/9000 mogą być wyposażone w zależności od żądania odbiorcy w 3 do 13 liczników oraz urządzenie do pisania tekstów.

13-miejscowa pojemność rachunkowa, ponad 80 automatycznych funkcji i uniwersalne programowane mosty sterujące oraz racjonalne rozwiązania konstrukcyjne, zapewniają szerokie możliwości zastosowań w pracach ewidencyjno-obrachunkowych.

W 30 krajach udowodniono na podstawie pracy tysięcy tych maszyn do księgowania, że

OPTIMATIC
KSIĘGUJE OPTYMALNIE!

„Życie Gospodarcze”

spis treści rocznika 1965

(Wykaz ważniejszych pozycji)

I. PROBLEMY EKONOMII POLITYCZNEJ

CHRUPEK ZBIGNIEW — Kapi-
talizm państwowy i kraje trze-
ciego świata nr 11
DZIEWICKA MARIA — Dwa
nury książki M. Mieszcza-
kowskiego nr 13
FLAKIERSKI HENRYK — Rola
i miejsce oszczędności w me-
chanizmie gospodarowania nr 42
GOLDMAN JOSEF — System
planowania i zarządzania a
wzrost gospodarczy nr 7
GORSKI JANUSZ — Podażowo-
popytowe modele wzrostu w
ekonomii burżuazyjnej nr 3
KALECKI MICHAŁ — Dzieło
Oskara Langego nr 41
KOPIEWICZ HENRYK — Spo-
łeczny fundusz spożycia nr 46
KRZECZKOWSKA EUGENIA —
O porównaniach dochodów na-
rodowego Polski i niektórych
krajów europejskich nr 30
LANGE OSKAR — Maszyna li-
cząca i rynek nr 43
LESZ MIECZYSLAW — Ekono-
metria na usługach planowania
(Wywiad z Przewodniczącym
Podkomisji do Spraw Metod
Ekonometrycznych i Bilansów
Syntetycznych, dr inż. Mie-
czyśławem Leszem — rozma-

wiał: G. Pisarski) nr 4
LIPINSKI EDWARD — Funkcje
ekonomiczne przedsiębiorstw i
zjednoczeń — Pryncypia refor-
my nr 20
MIESZCZANKOWSKI MIECZY-
SLAW — Długo krytyka nr 16
MIESZCZANKOWSKI MIECZY-
SLAW — Nauka a rozwój rolni-
ctwa nr 44
MIKOŁAJCZYK ZBIGNIEW —
Czar ekonomii i ekonomistów nr 10
MIKOŁAJCZYK ZBIGNIEW —
Czar ekonomii i ekonomistów (2) nr 11
OSIATYŃSKI JERZY — Czy
szybciej zawsze znaczy „lepiej”
a wolniej „gorzej” nr 33
PAJESTKA JOZEF — Fazy roz-
woju gospodarczego Polski
SKARADZIŃSKI BOHDAN —
Cenność ziemi a inwestowanie
nr 4
SOKOŁOW DYMITER — Czy ka-
pitalizm się zmienił? nr 11
STEINDL JOZEF — Macie wiel-
kie osiągnięcia (Wywiad —
rozmawiał: H. F.) nr 2
TIMOFIEJUK IGOR — Ekono-
miści radzieccy o proporcjach
wzrostu działu I i II nr 36
WILCZYŃSKI WACŁAW — Ry-
nek nabywczy nr 5
Z publicystyki Oskara Lange-
go nr 41

spodarcz na zagrodzie nr 48
KUZYŃSKI NIKODEM, STA-
WOWCZYK ADAM — Model
zjednoczenia — Zasada go-
spodarczości nr 30
LESZ MIECZYSLAW — Po IV
Plenum — Ekonomicznie uza-
sadniona wielkość rezerwy nr 39
LIPINSKI EDWARD — Funkcje
ekonomiczne przedsiębiorstw
i zjednoczeń — Pryncypia re-
formy nr 20
LAMBICKI JERZY — Ekspe-
ryment w Pafawagu — Pier-
wsze wnioski nr 43
LANIEWSKA BARBARA, SO-
KOŁOWSKI JAN — Fundusz
ryzyka w produkcji eksportow-
wej przemysłu maszynowego nr 42
MADEJ ZBIGNIEW — Po IV
Plenum — Warunki realizacji nr 33
MALYSZ JERZY — Model służ-
by ekonomicznej w gospodar-
ce terenowej nr 38
MATYJA EDWARD — Funkcje
ekonomiczne przedsiębiorstw i
zjednoczeń — Zarządzanie a
ceny nr 16
MATYJA EDWARD — Dysku-
tujemy o miernikach — Zysk
a wskaźnik rentowności nr 49
MICHAŁSKI STANISŁAW —
Funkcje ekonomiczne przedsię-
wiorstw i zjednoczeń — Instru-
menty finansowe nr 17
MIKOŁAJCZYK ZBIGNIEW,
MISIAK MAREK — Funkcje
ekonomiczne przedsiębiorstw
i zjednoczeń — Przez pryzmat
konferencji nr 20
MIKOŁAJCZYK ZBIGNIEW —
O potrzebie kojarzenia zadań
i środków nr 35
MISIAK MAREK — Zjednocze-
nia o sobie — Koncepcje or-
ganizacyjne nr 13
MISIAK MAREK — Zjednocze-
nia o sobie (2) — Wskaźniki
dyrektywne nr 14
MISIAK MAREK — Funkcje e-
konomiczne przedsiębiorstw i
zjednoczeń — Warianty reform-
y nr 17
MISIAK MAREK, MONICKI
RYSZARD — Plany alternat-
ywne i pięcioletka 1966—1970
— Rezerwy i bariery nr 24
MISIAK MAREK — Nakazy i
samoregulacja nr 29
MISIAK MAREK — Ogniwo in-
tegrujące nr 37
MITAS WŁADYSŁAW — Do-
świadczenia przemysłu lekkie-
go w stosowaniu trzech pozio-
mów cen detalicznych nr 41
MOSICKA WANDA — Ceny
przerobu w dziewiarstwie nr 4
Na drodze do nowego systemu
planowania i zarządzania
(Streszczenie referatu Biura
Politycznego KC PZPR na IV
Plenum Komitetu Centralne-
go) nr 31
NIEBOJADŁO EUGENIUSZ —
Tamel — po roku eksperymentu
— Dwa kroki wprzód, bez
kroku wstecz nr 36
NIEDZIEWICKI JOZEF — Nowo-
czesność i jakość — główne i
nierozwiązane zadania (Wywiad
z kierownikiem Wydziału Prze-
mysłu Ciężkiego i Komunikacji
KC PZPR — Rozmowę prze-

prowadził: Barbara Wiśniew-
ska i Władysław Dudziński) nr 11
OLSZEWSKI JERZY — Model
zjednoczenia — Zjednoczenie?
— Centralny Zarząd Admini-
stracji? — Koncern socjali-
styczny? nr 6
OWSIŃSKI ANDRZEJ — Model
zjednoczenia — Plan i ryby nr 28
PAJESTKA JOZEF — Funkcje
ekonomiczne przedsiębiorstw
i zjednoczeń — Strategia refor-
my nr 15
PARADOWSKI STEFAN — E-
konomiczna integracja zjedno-
czenia nr 42
POPKIEWICZ JOZEF — Proble-
my mierników ekonomicznych
— Walory stopy zysku nr 29
PRZYŃSKI BOHDAN — Model
zjednoczenia — Autonomia fi-
nansowa a bilanse NPG nr 8
PRZYŃSKI BOHDAN — Koor-
dynacja branżowa — Ważna
uchwała nr 26
RAKOWSKI MIECZYSLAW —
O optymalizacji branżowej i
ponadbranżowej nr 36
REM JAN — Rok na głębokiej
wodzie nr 26
RYDYGIER WIESŁAW — Han-
del zagraniczny a system pla-
nowania nr 27
RYDYGIER WIESŁAW — Pla-
nowanie wartościowe w han-
dlu zagranicznym nr 36
ŚLIWA JAN — Oprocentowanie
środków przedsiębiorstw nr 28
SPOTAN STANISŁAW — Nowe
mierniki w odlewnictwie nr 32
STRUMIŃSKI JULIUSZ — Nie-
które problemy polityki cen
detalicznych nr 11
SZYNDLER-GŁOWACKI WIE-
ŚLAW — Eksperymenty go-
spodarcze — Uparci na cen-
zurowanym nr 26
SZYNDLER-GŁOWACKI WIE-
ŚLAW — Uwaga na autsajde-
rów nr 40
Uchwała IV Plenum KC PZPR
— O kierunkach zmian w sy-
stemie planowania i zarządza-
nia gospodarką narodową w
latach 1966—1970 nr 32
W. D. — Reformy i ekspery-
menty w odlewnictwie, kuźniach i
hutnictwie nr 13
W. D. — Pierwszy statut Mini-
sterstwa nr 37
WINTER EMANUEL — O fi-
nansowaniu przedsiębiorstw re-
trospektywnie nr 28
WINTER EMANUEL — O ren-
towności — inaczej nr 39
WINTER EMANUEL — Dysku-
tujemy o miernikach — Czy
tylko jeden wskaźnik dyrek-
tywny nr 47
WIŚNIEWSKA BARBARA —
Cena nowości — gdzie nowość
nr 36
ZAKRZEWSKI ANTONI — Zysk
do kosztów czy do zasobów? nr 27
ZALSKI TADEUSZ — Ekspe-
ryment na własną odpowiedzial-
ność nr 5
ZALSKI TADEUSZ — Ekspe-
rymenty gospodarcze — Większa
możliwość manewru nr 26
ZIELIŃSKI JERZY — Model
zjednoczenia — W przemy-
śle okrętowym nr 8

patrzania nr 16
J. G. — Po III Plenum — Rachu-
nek dokonań i zamierzeń nr 13
(J. G.) — Program unowocześ-
nienia nr 22
J. R. — Rok, który zegnamy nr 51/52
KRAUSS KRZYSZTOF — Hut-
nictwo 1961—65 — Krótka
koldra nr 13
KRAUSS KRZYSZTOF — Drob-
na wytwórczość 1961—1965 —
Rynek w nielase nr 29
KRZAK MARIAN — Budżet
1966 a gospodarka nr 48
KUCHARSKI MIECZYSLAW —
Dynamika i podział dochodu
narodowego Polski w latach
1950—1965 nr 23
KUCHARSKI MIECZYSLAW —
Dochód narodowy — plan i
wykonanie nr 25
KUCHARSKI MIECZYSLAW —
O proporcjach wzrostu — ina-
czej nr 34
KULESA JOZEF — Sprawy
gospodarcze w Sejmie — Naj-
ważniejsze problemy (Z Prze-
wodniczącym Komisji Planu
Gospodarczego, Budżetu i Fi-
nansów — rozmawiał S. C.) nr 19
LASOCKI JERZY — Nowa pię-
cioletka inwestycyjna — na
warsztacie nr 1
Ma. K. — Gospodarka po I pół-
roczu nr 32
MARKOWSKI STANISŁAW —
Bilans lat 1961—1965 nr 22
MIKOŁAJCZYK ZBIGNIEW —
Przemysł spożywczy 1961—1965
— Sługa dwóch panów — czy
równorzędny partner? nr 26
MRÓZ JERZY — Rolnictwo 1961
— 1965 — Dobrze i źle doświad-
czenia nr 30
PAJESTKA JOZEF — Fazy roz-
woju ekonomicznego Polski nr 9
(pis) — Sprawy gospodarcze
w Sejmie — Plan na przyszłość nr 14
PISARSKI GRZEGORZ — Na
krajowym rynku — Tendencje
zmian w zaopatrzeniu nr 3
PISARSKI GRZEGORZ — Na
marginesie komunikatu GUS —
Nowe osiągnięcia i stare kom-
plikacje nr 7
PISARSKI GRZEGORZ — Pro-
blemy sytuacji gospodarczej —
Efekty dobrej dynamiki nr 10
PISARSKI GRZEGORZ — Pro-
blemy sytuacji gospodarczej —
Dynamika a struktura pro-
dukcji nr 14
PISARSKI GRZEGORZ — Pro-
blemy sytuacji gospodarczej —
Dobry start ale meta dale-
ko nr 19
PISARSKI GRZEGORZ — Pro-
blemy sytuacji gospodarczej —
Osiągnięcia i problemy nr 27
PISARSKI GRZEGORZ — Han-
del wewnętrzny 1961—1965 —
W pogoni za stabilizacją nr 39
PISARSKI GRZEGORZ — Bari-
ery wzrostu spożycia — Per-
spektywne i doraźne kierun-
ki działania nr 43
PISARSKI GRZEGORZ — Pro-
blemy sytuacji gospodarczej —
Co przyniosł wrzesień nr 44
PISARSKI GRZEGORZ — Pro-
blemy sytuacji gospodarczej —
W 1966 roku — Przede wszy-
stkim jakość nr 47
RYC KAZIMIERZ — Dochód
narodowy 1961—1965 — Czyn-
niki wzrostu nr 26
RYC KAZIMIERZ — Dochód
narodowy 1961—1965 — Pro-
blemy podziału nr 29
SZYNDLER-GŁOWACKI WIE-
ŚLAW — Baza paliwowo-ener-
getyczna 1961—1965 — A jed-
nak można taniej nr 31
W. D. — Z sejmiku — Posłowie
o planie i budżecie nr 47
WIŚNIEWSKA BARBARA —
Przemysł lekki 1961—1965 —
Koncepcja i realizacja nr 25
WYCZESANY ZBIGNIEW —
Transport 1961—1965 — Z co-
raz większym trudem nr 32
ZALSKI TADEUSZ — Przemysł
materiałów budowlanych 1961
— 1965 — Czy sprostali potrze-
bom? nr 24

II. PLANOWANIE I ZARZĄDZANIE GOSPODARKĄ NARODOWĄ

BLASS BRONISŁAW — Funkcje
ekonomiczne przedsiębiorstw
i zjednoczeń — Regulowanie
funduszu plac nr 16
BRAJTER LUDWIK — Model
zjednoczenia — Uprawnienia
administracyjne nr 6
BRZEZIŃSKI LESZEK, PISAR-
SKI GRZEGORZ — Reformy
w przemyśle lekkim — Kierun-
ki zmian w systemie ustalania
cen nr 31
BRZEZIŃSKI LESZEK — Po IV
Plenum — Od eksperymentu do
reform w przemyśle lekkim nr 34
DOROSZEWICZ MICHAŁ —
Zjednoczenie — główne ogni-
wo zarządzania (1) nr 44
DOROSZEWICZ MICHAŁ —
Zjednoczenie — główne ogniwo
zarządzania (2) nr 46
DUDZIŃSKI WŁADYSŁAW —
Czego uczą eksperymenty nr 27
Dyskusujemy o miernikach nr 48
FICK BRONISŁAW — Funkcje
ekonomiczne przedsiębiorstw
i zjednoczeń — Konstrukcje
premiowe nr 16
FICK BRONISŁAW — System
premiowy a zmiany w meto-
dach zarządzania — Zagubiono
miernik syntetyczny nr 30
FISZEL HENRYK — Po IV Ple-
num — Rentowność nr 35
FISZEL HENRYK — Dyskusuje-
my o miernikach — O stopie
zysku nr 47
Fragmenty exposé Premiera Jó-
zefa Cyrankiewicza — Dosko-
nałenie metod planowania i za-
rządzania gospodarką naro-
dową nr 27
GLIŃSKI BOHDAN — O możli-
wościach wprowadzenia kon-
cernowej formy zjednoczeń nr 25
G. M. — Nowoczesność a me-
chanizm funkcjonowania go-
spodarki nr 28
GRZYBOWSKI WACŁAW — Po
IV Plenum — Granice i do-
puszczalność ryzyka w gospo-
darowaniu nr 38
G. T. — O wyższą rangę rentow-
ności nr 51/52
GUTOWSKI ANTONI — A—3
prawdę ci powie... nr 6

GUTOWSKI ANTONI — Czy tyl-
ko jeden eksperyment? nr 11
GUTOWSKI ANTONI — „Era”
prawdę ci powie... nr 41
GUTOWSKI ANTONI — „Era”
prawdę ci powie... (2) — Jak
być najlepszym zakładem nr 43
GUTOWSKI ANTONI — „Era”
prawdę ci powie... (3) — Jak
skonstruować skuteczny bo-
dziec nr 44
GUTOWSKI ANTONI — „Era”
prawdę ci powie... (4) — Jak
„robić” postęp techniczny nr 45
GUTOWSKI ANTONI — „Era”
prawdę ci powie... (5) — Od
czego zależy jakość wyrobów nr 46
GUTOWSKI ANTONI — „Era”
prawdę ci powie... (6) — Bez
mitów i limitów nr 49
GUTOWSKI ANTONI — „Era”
prawdę ci powie... (7) — Dele-
gacja decyzji — warunk
sprawnego zarządzania nr 50
JĘDRYCHOWSKI STEFAN — O
zmianach w systemie funkcjo-
nowania gospodarki polskiej
(Streszczenie referatu dra Ste-
fana Jędrzychowskiego wygło-
szonego na konferencji ekono-
mistów w Zakopanem. Noto-
wał Zbigniew Chrupek) nr 40
JĘDRYCHOWSKI STEFAN —
Ekonomiści wobec zmian w
systemie planowania i zarząd-
zania (Przemówienie Prze-
wodniczącego Komisji Pla-
nowania dra Stefana Jędrzy-
chowskiego na uroczystościach
XX-lecia Polskiego Towarzy-
stwa Ekonomicznego) nr 50
J. G. — Nasz komentarz — Nie
kosztów przedsiębiorstw nr 37
JOZEFIAK CEZARY — Wskaź-
niki opłacalności i zysk nr 37
JOZEFIAK CEZARY — Dysku-
tujemy o miernikach — Współ-
zależności nr 49
KOZŁOWSKI ZYGMUNT — E-
fekty nowego systemu pre-
miowania nr 20
KOWALSKI FELICJAN — Po
IV Plenum — Rentowność —
narzędzie zarządzania w prze-
myśle lekkim nr 40
KRAUSS KRZYSZTOF — Go-

III. ROZWÓJ GOSPODARCZY, SYTUACJA GOSPODARCZA

A. W. — Reforma czynszów nr 34
DUDZIŃSKI WŁADYSŁAW —
Przemysł elektromaszynowy
w latach 1961—1965 — Wobec
zmiennych potrzeb nr 15
DUDZIŃSKI WŁADYSŁAW —
Chemia 1961—1965 — Czy wy-
starczy wysoka dynamika? nr 17
DUDZIŃSKI WŁADYSŁAW —

Gospodarka 1961—1965 — Pro-
blemy rozwoju dynamicznego nr 45
DUDZIŃSKI WŁADYSŁAW —
Gospodarka 1961—1965 (2) —
Rozwój dynamiczny, równo-
mierny czy selektywny nr 46
GŁOWCZYK JAN — Produkcja,
zatrudnienie, wydajność nr 42
G. P. — Na krajowym rynku —
Produkcja a możliwości zao-

IV. POSTĘP TECHNICZNY I ORGANIZACYJNY

BABIŃSKI JAN — Analiza techniczna	nr 6
BW — Na marginesie ankiety: „Bez reklamacji“	nr 20
CZARNEK JANUSZ — Metodyka oceny efektywności ekonomicznej nowej techniki	nr 18
FILASIEWICZ ALEKSANDER — Technika: ludzie i rzeczy	nr 48
FUSEK AUGUSTYN, KEMPA SYLWESTER, NOWAK KRZYSZTOF — PERT — pierwsze spostrzeżenia	nr 6
GUTOWSKI ANTONI — Na tropach „A“ — Jak w A-3 radzą sobie z techniką	nr 4
GUTOWSKI ANTONI — „Era“ — prawdziwe ci powie (4) — „Jak „robić“ postęp techniczny	nr 45
JAGIELLO KRZYSZTOF — Technika: ludzie i rzeczy — Cena czasu	nr 40
J. R. — Znak jakości i znak czasu	nr 51/52
JUREWICZ WJESŁAW — Technika: ludzie i rzeczy — Kłopoty z postępem czyli rachunek ekonomiczny a nowoczesność (Wywiad z Dyrektorem Naczelnym Zjednoczenia Przedsiębiorstwa Projektowania i Wyposażenia Zakładów Przemysłu Elektro-Maszynowego PROZAMET-BEPES — rozmawiał J. R.)	nr 42
KEH ZYGMUNT — Poprawa jakości produkcji	nr 21
KRAUSS KRZYSZTOF — Technika: ludzie i rzeczy — Abdykacja	nr 40
KRAUSS KRZYSZTOF — Technika: ludzie i rzeczy — Stawka — dewizy	nr 51/52
LAIDLER KONSTANTY — Technika: ludzie i rzeczy — Wszyscy zmieniamy się w badaczy (Wywiad z Dyrektorem Instytutu Chemii Ogólnej — rozmawiał T. Zalski)	nr 38
LANOWSKA MARIANNA — Technika: ludzie i rzeczy — Konstruktor	nr 46
LESZEK BOGUSŁAW — Technika: ludzie i rzeczy — Najbardziej nowoczesny przemysł w kraju (Wywiad z Dyrektorem Instytutu Energetyki w Warszawie — rozmawiał Tadeusz Zalski)	nr 39
LUBIEJEWSKI TADEUSZ — Węgiel i technika (Artykuł dyskusyjny)	nr 26
LUBIEJEWSKI TADEUSZ — Technika: ludzie i rzeczy — „Husarski skok“	nr 43
ŁOPUSZYŃSKI JERZY — Zanim zbuduje się elektrownię atomową	nr 43
MADEJ ZBIGNIEW — Strategia rozwoju — ciąg dalszy	nr 49

V. PRZEDSIĘBIORSTWO

Autsajderzy — Pro publico bono	nr 35
BURZYŃSKI JERZY — Autsajderzy — Klepskie życie malca	nr 38
DINTER ADAM, SAMOL SYLWESTER — Nowy system zniżanowości	nr 34
DUDZIŃSKI WŁADYSŁAW — Rozmach i inicjatywa z olówkiem w ręku	nr 22
GUTOWSKI ANTONI — Na tropach „A“ — Jak w A-3 radzą sobie z techniką	nr 4
GUTOWSKI ANTONI — A-3 — prawdziwe ci powie...	nr 6
GUTOWSKI ANTONI — Czy ty, ko jeden eksperyment?	nr 11
GUTOWSKI ANTONI — Autsajderzy — Inicjatywa — artykuł deficytowy	nr 39
GUTOWSKI ANTONI — „Era“ — prawdziwe ci powie...	nr 41
GUTOWSKI ANTONI — „Era“ — prawdziwe ci powie (2) — Jak być najlepszym zakładem	nr 43
GUTOWSKI ANTONI — „Era“ — prawdziwe ci powie... (3) — Jak skonstruować skuteczny bodziec	nr 44
GUTOWSKI ANTONI — „Era“ — prawdziwe ci powie... (4) — Jak „robić“ postęp techniczny	nr 45
GUTOWSKI ANTONI — „Era“ — prawdziwe ci powie... (5) — Od czego zależy jakość wyrobów	nr 46
GUTOWSKI ANTONI — „Era“ — prawdziwe ci powie... (6) — Bez mitów i limitów	nr 49
GUTOWSKI ANTONI — „Era“ — prawdziwe ci powie... (7) — Delegacja decyzji — warunek sprawnego zarządzania	nr 50
KRAUSS KRZYSZTOF — Druga strona rachunku	nr 22

VI. LUDNOŚĆ, ZATRUDNIENIE, PŁACE

CHOJNACKA HELENA — Dochody wsi w latach 1961-1965	nr 34
DUDZIŃSKI ZYGMUNT — Premowanie pracowników umysłowych — Założenia i praktyka	nr 6
DZIEŃKO KAZIMIERZ — Perspektywy demograficzne Polski	nr 14
PICK BRONISŁAW — Nowy system kontroli funduszu płac — Co wykazała praktyka	nr 2
GŁOWCZYK JAN — Produkcja, zatrudnienie, wydajność	nr 42
HANKE WIT — Sprawy gospodarcze w Sejmie — Na pierwszym planie sprawy najtrudniejsze (Wywiad z przewodniczącym Sejmowej Komisji Pracy i Spraw Socjalnych —	

MEJRO CZESŁAW — O wspólny język techników i ekonomistów	nr 24
MEJRO CZESŁAW — Półprze wodniki i ekonomika	nr 33
MEJRO CZESŁAW — Technika: ludzie i rzeczy — Bodźce a odpowiedzialność	nr 50
NIEDZIEWIECKI JÓZEF — Nowoczesność i jakość — główne i nierozłączne zadania (Wywiad z Kierownikiem Wydziału Przemysłu Ciepłego i Komunikacji KC PZPR — Rozmowę przeprowadził: Barbara Wiśniewska i Władysław Dudziński)	nr 11
REM JAN — Technika: ludzie i rzeczy — Po polsku — „smykalka“	nr 38
REM JAN — Technika: ludzie i rzeczy — Patriota miejsca i czasu	nr 41
STRZELECKI CZESŁAW — Technika: ludzie i rzeczy — Potrzeba integracji poczyniła i syntetycznej oceny (Wywiad z Dyk. Instytutu Organizacji i Mechanizacji Budownictwa — rozmawiał Tadeusz Zalski)	nr 40
SZYNDLER-GŁOWACKI WIE-SŁAW — Jakość (6) to będzie...	nr 20
SZYNDLER-GŁOWACKI WIE-SŁAW — Technika: ludzie i rzeczy — Szuka dla sztuki?	nr 44
SZYR EUGENIUSZ — O postęp ekonomiczno-techniczny w gospodarce materiałowej	nr 1
Technika: ludzie i rzeczy — W. D. — Sprawy gospodarcze w Sejmie — Problemy rozwoju techniki	nr 51/52
WEBER HENRYK — Lepiej mniej lecz lepiej	nr 2
WEBER HENRYK — Przed konferencją wynalazców i racjonalizatorów — Czy konieczne zmieniać przepisy?	nr 12
WIŚNIEWSKA BARBARA — Technika: ludzie i rzeczy — Nie do parry	nr 39
WOWCZUK WŁODZIMIERZ — Normalizacja — Kopciuszek w przemyśle	nr 33
WOWCZUK WŁODZIMIERZ — Technika: ludzie i rzeczy — Ludzie, turbiny i...	nr 42
ZALSKI TADEUSZ — Projektowanie — czynność techniczna	nr 48
ZIELIŃSKI ANDRZEJ — Technika: ludzie i rzeczy — Postęp w skoroszytach	nr 44
ZIEHALUK JAN — Technika: ludzie i rzeczy — Komórki ekonomiczne w instytucjach technicznych	nr 40

KRAUSS KRZYSZTOF — Zagubione złotówki	nr 26
KRAUSS KRZYSZTOF — Autsajderzy — Huta na uboczu	nr 37
KRAUSS KRZYSZTOF — Czy wyjdą „na czysto“?	nr 45
LAMBUCKI JERZY — Eksperyment w Paławagu — Pierwsze wnioski	nr 43
NIEDOJADŁO EUGENIUSZ — Tamel — po roku eksperymentu — Dwa kroki wprzód, bez kroku wstecz	nr 36
REM JAN — Rok na głębokiej wodzie	nr 26
REM JAN — Autsajderzy — Płajta romantyczna	nr 35
SZYNDLER-GŁOWACKI WIE-SŁAW — Uwaga na autsajderów	nr 40
WASILJEW TADEUSZ — Pół logiki	nr 15
WEBER HENRYK — Autsajderzy — Prototypownia czyli pięć konfrontacji z przyczynami	nr 35
WEBER HENRYK — Autsajderzy — „Żeby cię... modernizowano“	nr 36
WEBER HENRYK — Wypaczona stolarzka	nr 38
WEBER HENRYK — O woluntaryzmie i jego skutkach	nr 45
WIŚNIEWSKA BARBARA — Pozorny dyktant	nr 45
ZALSKI TADEUSZ — Eksperyment na własną odpowiedzialność	nr 5
ZALSKI TADEUSZ — Eksperymenty gospodarcze — Większa możliwość manewru	nr 26
ZALSKI TADEUSZ — Autsajderzy — „Warsbet“ — nazwa jak kryptoniem	nr 36

rozmawiał R. T.)	
HIMELFARB HENRYK — Ekspedientki	nr 10
(J. G.) — Sprawy gospodarcze w Sejmie — Zatrudnienie kobiet	nr 43
KOŚC FRANCISZEK — Dwie strony jednej umowy	nr 17
MADEJ ZBIGNIEW — Jak gospodarować kadrami	nr 20
PISARSKI GRZEGORZ — Socjalne miliardy	nr 18
REM JAN — Rynek pracy — monolit czy mozaika	nr 23
REM JAN — Pracownik w spółnicy — Płec a rynek pracy	nr 30
REM JAN — Pracownik w spółnicy (2) — Wietrzy podwładny	nr 31
REM JAN — Pracownik w spółnicy (3) — Fabryka kuchnia	nr 32
REM JAN — Pracownik w spółnicy (4) — Lata 1966-1970	nr 33
REM JAN — O dziewczętach nieromantycznie	nr 43
(S.) — Co z funduszem zakładowym?	nr 13
WEBER HENRYK — BEHAPE	nr 10

VII. ZAGADNIENIA PRAWNE I SOCJOLOGICZNE

(AB) — Po obradach KSR	nr 8
GALEŃSKI BOGUSŁAW — Stabilizacja i zmiany społecznej struktury wsi	nr 12
J. R. — Sonda w przyczynach przestępczości gospodarczej	nr 24
KARŃSKI EDWARD, MIKUS KAZIMIERZ, TALEJKO WITALIS — Zatrudnienie i traktory	nr 42
KRAUSS KRZYSZTOF — Na	

marginesie procesu mięsnego — Gang bezwzględny i przebiegły	nr 7
SAMOL FRANCISZEK — Między strażniczymi i humanizacją pracy	nr 8
TURSKI RYSZARD — Kronika socjologiczna — Migracje na pograniczu	nr 15
ZALSKI TADEUSZ — Granice automatyzacji	nr 30

VIII. INWESTYCJE I BUDOWNICTWO

BREDE Z. JÓZEF — Jak usprawnić zaopatrzenie budownictwa	nr 18
GAJEWSKI PIOTR — Sprawy gospodarcze w Sejmie — Życie i prawo (Z Zastępcą Przewodniczącego Sejmowej Komisji Budownictwa i Gospodarki Komunalnej — rozmawiał T. Z.)	nr 17
KRAUSS KRZYSZTOF — Policie — nowy kombinat	nr 49
KRZAK MARIAN, ZACZEK TADEUSZ — Jak usprawnić finansowanie inwestycji	nr 8
KRZYWONOS JAN — Trudności w budownictwie wiejskim	nr 42
KUCHARSKI MIECZYSLAW — Gra zapasy — inwestycje	nr 15
LASOCKI JERZY — Nowa pieciolatka inwestycyjna — na warsztacie	nr 1
LASOCKI JERZY — Usprawnianie działalności inwestycyjnej — Niedoceniana rezerwa	nr 27
ROGOŹ JÓZEF — Zamierzenia i wyniki	nr 44
RYDLEWSKI PIOTR — Długo a więc drogo	nr 42
SALDAK ZYGMUNT — Zamrożone nakłady	nr 30
SALDAK ZYGMUNT — Nowa rola Banku Inwestycyjnego	nr 48
SCHULZ ZBIGNIEW, ŻABOWSKI ZDZISŁAW — Konferencja PTE — Badania ekonomiczne inwestycji a projektowanie	nr 12
SKARADZIŃSKI BOHDAN — Cennosc ziemi a inwestowanie	nr 4
SZAROTA RALF — W sprawie finansowania inwestycji	nr 23
SZYNDLER-GŁOWACKI WIE-SŁAW — Aktualne problemy budownictwa	nr 10
SZYNDLER-GŁOWACKI WIE-SŁAW — Taniej — to niekoniecznie gorzej	nr 15
SZYNDLER-GŁOWACKI WIE-SŁAW — Eksperymenty gospodarcze — Uparci na cenzurowanym	nr 26
SZYNDLER-GŁOWACKI WIE-SŁAW — Decyduje koncentracja (II) — Trudności przygotowania inwestycji	nr 47
SZYNDLER-GŁOWACKI WIE-SŁAW — Decyduje koncentracja (III) — Za długo i za drogo	nr 48
SZYNDLER-GŁOWACKI WIE-SŁAW — Zdecyduje koncentracja	nr 51/52
WIECZOREK JANUSZ — Nowe zasady polityki mieszkaniowej	nr 25
WOWCZUK WŁODZIMIERZ — Inwestycje i dewizy	nr 28
WROBLEWSKI JANUSZ — Nowe rozwiązania w budownictwie	nr 26
WSG — Budownictwo socjalno-usługowe	nr 14
ZALSKI TADEUSZ — Kosztowne marnotrawstwo	nr 2
ZALSKI TADEUSZ — Z działalności PTE — O większą efektywność inwestycji przemysłowych	nr 15
ZALSKI TADEUSZ — Kilka uwag o budownictwie uprzedmiotowym	nr 18
ZALSKI TADEUSZ — Projektowanie — czynność techniczna?	nr 48
ZARSKI TADEUSZ — Budownictwo mieszkaniowe w 1964 r.	nr 18

IX. FINANSE, BANKI, KONTROLA

BAUTRO EUGENIUSZ — Dylematy finansowe — Przeciwność	nr 5
BIEN WITOLD — Nowy system finansowy dla budownictwa	nr 50
CHOMICKI KAZIMIERZ — Dylematy finansowe — Bank powinien wyróżniać za dobrą pracę	nr 5
HARASIMOWICZ ROMUALD — Kredyt rolny u progu nowego pięcioletnia	nr 50
JANKOWSKI JAN — Polityka finansowa wobec rolnictwa	nr 28
J. K. — Zmiany w funduszu zakładowym	nr 49
KRZAK MARIAN, ZACZEK TADEUSZ — Jak usprawnić finansowanie inwestycji	nr 8
KRZAK MARIAN — Zmiana klasyfikacji budżetowej	nr 34
KUCHARSKI MIECZYSLAW — Jak usprawnić system finansowy	

wy — Gra zapasy — inwestycje	nr 15
MAJEWSKI STANISŁAW — W interesie aktywnej roli złotówki (Wywiad z Prezesem NBP, Wiceministrem Finansów — rozmawiał M. W.)	nr 9
PICHULA STANISŁAW — Dylematy finansowe — Podstawa wyposażenia w fundusze własne	nr 5
(S.) — Co z funduszem zakładowym	nr 13
SALDAK ZYGMUNT — Nowa rola Banku Inwestycyjnego	nr 48
SIEDLANOWSKI MARCELI — Jak finansować rekonstrukcję?	nr 8
SZWAJA ZBIGNIEW — Dwa negatywy do propozycji zmian	nr 15
WASILJEW TADEUSZ — Sprawy do przemyślenia — Oszczędność z odcieczą	nr 10
ZARUDZI ZBIGNIEW — Buty nie na miarę	nr 10

X. PRZEMYSŁ

BABIŃSKI JAN — Kosztowny dym	nr 40
BOJANOWSKA-DZIEDUSZYCKA IZABELA — Kronika morska — Polski przemysł okrętowy w 1964 r.	nr 15
BRATOS ZYGMUNT — Niechodliwe paliwo	nr 38
CHADZIŃSKI HENRYK — Tar-nowskie „Azoty“ na przełomie	nr 6
DUDZIŃSKI WŁADYSŁAW — Na tropach „A“ — Bariera mechanizmów	nr 5
DUDZIŃSKI WŁADYSŁAW — Transzistory czyli oszczędność	nr 7
DUDZIŃSKI WŁADYSŁAW — Przemysł elektromaszynowy w latach 1961-1965 — Wobec zmieniających potrzeb	nr 13
DUDZIŃSKI WŁADYSŁAW — Chemia 1961-1965 — Czy wystarcza wysoka dynamika	nr 17
GRZELECKI MIECZYSLAW — Wnówocześnie „Fabryki Gaze“	nr 6
GUTOWSKI ANTONI — Na tropach „A“ — W poszukiwaniu eliksiru nowoczesności	nr 1
IWIŃSKI EDWARD — Po dwudziestu latach	nr 22
JĘDRZEJCZAK ALEKSANDER — Wersja: wyskankanie	nr 22
KAWALEC WINCENTY — Polityka lokalizacji przemysłu (kk) — Energetyczne „przymiarki“ na lata 1965-85	nr 38
KLEWZYŃC LECH — Jak obniżyć koszty w hutnictwie (Artykuł dyskusyjny)	nr 18
KOZŁOWSKI ALEKSANDER — Meble czy segmenty	nr 22
KOZŁOWSKI ALEKSANDER — O możliwościach eksportu mebli	nr 28
KRAUSS KRZYSZTOF — Hutnictwo 1961-65 — Krótka kol-dra	nr 13
KRAUSS KRZYSZTOF — Drobna wytwórczość 1961-1965 —	

Rynek w nielase	nr 29
KRAUSS KRZYSZTOF — Gospodarz na zagrodzie	nr 48
KRAUSS KRZYSZTOF — Police — nowy kombinat	nr 49
KULIK CELINA — Ranga miedzi	nr 30
LUBIEJEWSKI TADEUSZ — Na tropach „A“ — Niesklasyfikowani	nr 9
MALINOWSKI TOMASZ — Sprawy gospodarcze w Sejmie — Rolnictwo i przemysł spożywczy (Z przewodniczącym Sejmowej Komisji Rolnictwa i Przemysłu Spożywczego — rozmawiał J. S.)	nr 21
MIKOŁAJCZYK ZBIGNIEW — Przemysł spożywczy 1961-1965 — Sługa dwóch państw — czy równorzędny partner?	nr 26
MIKOŁAJSKI BOGDAN — Komu umowa	nr 44
MITAS WŁADYSŁAW — Doświadczenia przemysłu lekkiego w stosowaniu trzech poziomów cen detalicznych	nr 41
OLKUSKI BOLESŁAW — Polska siarka	nr 49
ONACZYŃSKI JAN — Kopciuszek na budowie	nr 42
PRZYŃSKI BOHDAN — Koor-dynacja branżowa — Ważna uchwała	nr 26
STELMACH JAN — Jak przemysł zaopatruje rolnictwo	nr 6
SZAFRAŃSKI HENRYK — Sprawy gospodarcze w Sejmie — Dorobek i sprawy dla następ-czy (Rozmowa z Przewodniczącym Sejmowej Komisji Przemysłu Ciepłego, Chemicznego i Górniczego — notował: kk)	nr 17
SZYNDLER-GŁOWACKI WIE-SŁAW — Nawet nie wiemy co posiadamy	nr 6
SZYNDLER-GŁOWACKI WIE-SŁAW — Ilość, jakość, anty-	

bodźce i półśrodki	nr 24
SZYNDLER-GŁOWACKI WIE-SŁAW — Baza paliwowo-ener-getyczna 1961-1965 — A jednak można taniej	nr 31
TALLAT JÓZEF — Jak zorganizować gazownictwo (Artykuł dyskusyjny)	nr 24
WANIOLKA FRANCISZEK — Chemii dajemy pierwszeństwo (Wywiad z Wicepremierem przeprowadził Władysław Dudziński)	nr 20
W. D. — Nasz komentarz — Na tropach „A“	nr 9
W. D. — Reformy i eksperymenty w odlewniach, kuźniach i hutnictwie	nr 13
W. D. — Nasi pływacy „Am-basadorowie“	nr 30
WEB. — Odlewów wciąż mało, ale...	nr 4
WEBER HENRYK — Lepiej mniej lecz lepiej	nr 2
WEBER HENRYK — Na tropach „A“ — Gdy dwaj się spierają...	nr 3
WEBER HENRYK — Na tropach „A“ — Sprawy duże i drob-nostki	nr 8
WIŚNIEWSKA BARBARA — Droga do elastylu	nr 3
WIŚNIEWSKA BARBARA — Sprawa do przemysłu — Jak zwiększyć produkcję obuwia?	nr 7
WIŚNIEWSKA BARBARA — Uwaga! Szkło...	nr 9
WIŚNIEWSKA BARBARA — Skazy na polskiej wale	nr 12
WIŚNIEWSKA BARBARA — Przemysł lekki 1961-1965 — Koncepcja i realizacja	nr 25
WIŚNIEWSKA BARBARA — Pozorny dyktant	nr 43
WIŚNIEWSKA BARBARA — Brakujące ogniwa	nr 48
W. W. — Ze szlaków wielkiej chemii	nr 23
ZALSKI TADEUSZ — Granice automatyzacji	nr 30

XI. ZAOPATRZENIE MATERIAŁOWE

BAUERMAN MARIAN — Su-rowce dla drobnej wytwór-czości	nr 40
BREDE JÓZEF Z. — Jak uspra-wnić zaopatrzenie budownictwa	nr 18
DĘBOWSKI STANISŁAW — Nie wykorzystany surowiec	nr 24
GABRYL STANISŁAW — Su-rowce wtórne a aktywizacja gospodarcza (Wywiad z Zastępcą Przewodniczącego KDW Stanisławem Gabryłem — roz-mawiał: Zbigniew Wyczesa-ny)	nr 20
REM JAN — Papierowy tygrys	nr 49
(S.) — Sprawy gospodarcze w Sejmie — Kłopoty z zaopa-trzeniem budownictwa	nr 6
SZYR EUGENIUSZ — O postęp ekonomiczno-techniczny w gospodarce materiałowej	nr 1
W. W. — Konferencja naukowa na temat gospodarki materia-łowej	nr 16

XII. ROLNICTWO

BABIŃSKI JAN — To my po-zariliśmy owce	nr 15
BAJAN KONRAD — Zespołowa mechanizacja	nr 16
BAJAN KONRAD — Agronom gromadzki	nr 37
BRZOSKA MARIAN — Skup produktów rolnych w 1964 r.	nr 4
CHOJNACKA HELENA — Dochody wsi w latach 1961-1965	nr 34
DYKA SŁAWOMIR, URBAN ROMAN — Jak zaopatrywać wieś w mięso	nr 37
DZIEWICKA MARIA — Dwa nurty książki M. Mieszczan-kowskiego	nr 13
GALEŃSKI BOGUSŁAW — Sta-bilizacja i zmiany społecznej struktury wsi	nr 12
GRYSIAK JAN — Gospodarka remontowa kółek	nr 10
GRYSIAK JAN — Traktorzysta — zawód czy umiejętność?	nr 24
JANKOWSKI JAN — Polityka finansowa wobec rolnictwa	nr 28
JASIOROWSKI HENRYK — Wokół sprawy inseminacji — O stronie fizjologicznej	nr 12
JĘDRZEJCZAK JERZY — Piętnastolecie elektryfikacji wsi — Imponujący dorobek — co dalej?	nr 34
(J. S.) — Zanim wyruszymy w pole	nr 11
(J. S.) — Wokół sprawy inse-minacji — A na Zachodzie?	nr 12
KARŃSKI EDWARD, MIKUS KAZIMIERZ, TALEJKO WITALIS — Zatrudnienie i traktory	nr 42
KIEWLA JAN — Wody ścieko-we — rezerwa wzrostu pro-dukcji rolnej	nr 40
KOŚC FRANCISZEK — Dwie strony jednej umowy	nr 17
KUCHARZ JERZY — Samorząd robotniczy w przedsiębior-stwach rolnych	nr 40
KRZYWONOS JAN — Trudnoś-ci w budownictwie wiejskim	nr 42
KRZYWONOS JAN — Kryteria oceny ekonomicznej PGR	nr 46
LAWNICKA SZCZEPAN — Czy traktory zdobędą wiosnę	nr 15
MALINOWSKI ROMAN — Miej-sce traktora w kółku	nr 10
MALINOWSKI TOMASZ —	

Sprawy gospodarcze w Sejmie — Rolnictwo i przemysł spożywczy (z przewodniczącym Sejmowej Komisji Rolnictwa i Przemysłu Spożywczego rozmawiał J. S.)	nr 21
MIESZCZANKOWSKI MIECZYSLAW — Dziwna krytyka	nr 18
MIESZCZANKOWSKI MIECZYSLAW — O bezpośredniej socjalizacji rolnictwa	nr 18
MIESZCZANKOWSKI MIECZYSLAW — O stopniowej socjalizacji rolnictwa — Rozwój kółek w 1963-1964 r.	nr 19
MIESZCZANKOWSKI MIECZYSLAW — O stopniowej socjalizacji rolnictwa — Problemy koncentracji	nr 20
MIESZCZANKOWSKI MIECZYSLAW — O stopniowej socjalizacji rolnictwa — Inne problemy rozwoju kółek	nr 21
MIESZCZANKOWSKI MIECZYSLAW — O stopniowej socjalizacji rolnictwa — Kółka a inne ogniwa	nr 23
MIESZCZANKOWSKI MIECZYSLAW — O stopniowej socjalizacji rolnictwa — Kółka rolnicze jako główne ogniwo	nr 25
MIESZCZANKOWSKI MIECZYSLAW — O stopniowej socjalizacji rolnictwa — Ewolucyjny czy raptowny wariant linii kółek (Uwagi polemiczne)	nr 26
MIESZCZANKOWSKI MIECZYSLAW — O stopniowej socjalizacji rolnictwa — Perspektywa dalsza (Uwagi polemiczne)	nr 28
MIESZCZANKOWSKI MIECZYSLAW — Nauka a rozwój rolnictwa	nr 44
MISIUNA WLADYSLAW — Społeczna przebudowa wsi a industrializacja	nr 33
Młodzież wiejska a reforma szkolnictwa zawodowego	nr 51/52
MROZ JERZY — Wokół sprawy inseminacji — W świetle statystyki	nr 12
MROZ JERZY — Rolnictwo 1961-1965 — Dobre i złe doświadczenia	nr 30
MROZ JERZY — PGR w biegnącej 5-lacie	nr 33
RUTA WLADYSLAW — O priorytet dla inwestycji przeciwpowodziowych	nr 44
SONDEL JAN — Jak podnieść skup mleka	nr 3
SONDEL JAN — Czy można przyspieszyć wzrost produkcji rolnej?	nr 38
SONDEL JAN — Czy gospodarstwa indywidualne słabną?	nr 48
SROGA ALOJZY — Na przykładzie GS Chelmża — Od eksperymentu — do transportowych usług	nr 24
STASZYŃSKI LUDWIK — Zboże — produkcja uboczną?	nr 30
STELMACH JAN — „Problem koński” jest do rozwiązania	nr 2
STELMACH JAN — Jak przemysł zaopatruje rolnictwo	nr 6
STELMACH JAN — Efektywność zespołowego użytkowania maszyn	nr 31
STELMACH JAN — Nowe ceny skupu zbóż	nr 45
SZEMBERG ANNA — Zróżnicowanie gospodarstw a rezerwy produkcji	nr 6
WOJDA CZESLAW — Dziś i jutro spółdzielni usługowo-wytwórczych	nr 40
WOJTASZEK ZYGMUNT — Agronom — kierownik produkcji?	nr 8
Wokół sprawy inseminacji — Od redakcji	nr 12
WOWCZUK WLADZIMIERZ — Centralne problemy w zwierciadle olsztyńskiego regionu — Nowoczesne rolnictwo i przetwórstwo	nr 14
ZALSKI TADEUSZ — Nadzieje nie w pełni zrealizowane (zw) — Sprawy gospodarcze w Sejmie — Woda dla rolnictwa	nr 41
Z.T. — Przetwarzanie rolnictwa kraju	nr 7

XIII. TRANSPORT I ŁĄCZNOŚĆ

BERMAN ZYGMUNT — „Lot” na podniebnych szlakach	nr 16
BERMAN ZYGMUNT — Krajowa komunikacja lotnicza	nr 37
BREDE JÓZEF Z. — Centralizacja przewozów źródłem potania budownictwa	nr 42
CHADZYŃSKI HENRYK — Kiedy wreszcie przełom „przełomów”	nr 22
DZIEKOŃSKI TADEUSZ — Bariery — wiecznie młody?	nr 2
DZIEKOŃSKI TADEUSZ — Żegluga pasażerska przez Atlantyk	nr 12
LEWIŃSKI PIOTR — Praca i trudność kolei	nr 2
RZEŚNIEWSKI TADEUSZ — Sprawy gospodarcze w Sejmie — Więcej uwagi dla komunikacji (Mówi przewodniczący Sejmowej Komisji Ko-	

munikacji i Łączności — notował Z. W.)	nr 21
WICHLACZ ZBIGNIEW — Sprawy gospodarcze w Sejmie — Morze może dać więcej (Wywiad z przewodniczącym Sejmowej Komisji Gospodarki Morskiej i Żeglugi — notował Z. W.)	nr 19
(Wycz.) — Sprawy gospodarcze	

XIV. SPOŻYCIE, OBRÓT TOWAROWY, USŁUGI

BW — Nasz komentarz — Umowy bez improwizacji	nr 51/52
CHMIELEWSKI ZYGMUNT — Nowy system pracy nakładczej	nr 35
DUDZIŃSKI WLADYSLAW — Bariery wzrostu spożycia — „Muza” i mamona	nr 24
DYKA SŁAWOMIR, URBAN ROMAN — Jak zaopatrywać wieś w mięso	nr 37
G. P. — Na krajowym rynku — Produkcja a możliwości zaopatrzenia	nr 16
GRAJTER JERZY — Bariery wzrostu spożycia — Więcej mięs i ryb — więcej kotletów schabowych	nr 37
GUTAN KAZIMIERZ — Bariery wzrostu spożycia — Dom na rozdrożu	nr 39
GUTOWSKI ANTONI — Bariery wzrostu spożycia — Niezbędne drobniaki	nr 23
GUTOWSKI ANTONI — Bariery wzrostu spożycia — Kupujcie... praktyki!	nr 25
GUTOWSKI ANTONI — Bariery wzrostu spożycia — Z czym do turystów	nr 29
HIMELFARB HENRYK — Ekspedientki	nr 10
IWASZKIEWICZ WACŁAW — Oplacalność usług naprawczych	nr 4
(k) — Sprawy gospodarcze w Sejmie — Ubezpieczenie społeczne rzemieślników	nr 14
KOPELWICZ HENRYK — Społeczny fundusz spożycia	nr 46
KOZŁOWSKI ALEKSANDER — Meble czy segmenty	nr 22
KRAMER TEODOR — Bariery wzrostu spożycia — Środki kształtowania popytu	nr 16
KRZEMIŃSKI WLADZIMIERZ — Formy kontraktacji obuwia	nr 49
LASKOWSKI ZBIGNIEW — Bariery wzrostu spożycia — Gdzie jest halibut?	nr 30
MIKOŁAJSKI BOGDAN — Komu umowa	nr 44
NASIŃSKI FRANCISZEK — O zaopatrzeniu wsi w węgiel — Nadszedł czas wolnej sprzedaży	nr 37
OCETKIEWICZ MARIA — Dlaczego w Polsce tak trudno coś kupić	nr 6
PERZYŃSKI WACŁAW — Bariery wzrostu spożycia — Między hurtem, detalem i rynkiem	nr 18
PISARSKI GRZEGORZ — Reformy w gastronomii	nr 2
PISARSKI GRZEGORZ — Na krajowym rynku — Tendencje zmian w zaopatrzeniu	nr 3
PISARSKI GRZEGORZ — Wydziały czy nie wydziały	nr 8

XV. REGIONY GOSPODARCZE, SAMORZĄD TERYTORIALNY

BIELECKI MACIEJ — Ogłotki, kominy, szanse i zawody	nr 51/52
Centralne problemy w regionalnym zwierciadle — Warszawa 1961-1963-1970	nr 22
CHMIELEWSKI HENRYK — Na przykład w Ręcu	nr 4
Dwa dwudziestolecia Warszawy	nr 3
DYNER MIROSLAW — Wyzwolenie zagłębi przemysłowych	nr 6
FRĄCKIEWICZ LUCYNA — I w katowickim dysproporcje	nr 4
KARGER RYSZARD — Perspektywy szczecińskiego żegluga (Wywiad z dyrektorem Polskiej Żeglugi Morskiej — Rozmawiał: Zbigniew Wyczasany)	nr 18
KAWALEC WINCENTY — Deglomeracja	nr 21
KAWALEC WINCENTY — Polityka lokalizacji przemysłu (Kola) — Sprawy do przemysłu — Inwestycje towarzyszące — na przykładzie Puław	nr 44
KOŁODZIEJSKI JERZY — Centralne problemy w zwierciadle regionu gdańskiego — Od czego zależy postęp	nr 4
KOPEŃSKA JADWIGA — Centralne problemy w zwierciadle łódzkiego regionu — Dlaczego — deklomercja?	nr 25
KRUCZEK WLADYSLAW — Centralne problemy w zwierciadle rzeszowskiego regionu — Główny cel — nowe miejsce pracy (Rozmowa z I Sekretarzem KW PZPR w Rzeszowie — rozmawiał Karol Szwarc)	nr 22

w Sejmie — Postęp techniczny w gospodarce morskiej	nr 9
(Wycz.) — Na polskiej drodze	nr 18
WYCZASANY ZBIGNIEW — Transport 1961-1965 — Z coraz większym trudem	nr 32
ZONIK ZYGMUNT — O telewizji raczej ekonomicznie	nr 1
ZONIK ZYGMUNT — Pocztowy dorobek	nr 42

PISARSKI GRZEGORZ — Bariery wzrostu spożycia	nr 15
PISARSKI GRZEGORZ — Jak świętujemy	nr 16
PISARSKI GRZEGORZ — Socjalne miliardy	nr 18
PISARSKI GRZEGORZ — Bariery wzrostu spożycia — Mięsny na mlecznej rzece	nr 21
PISARSKI GRZEGORZ — Bariery wzrostu spożycia — Granice wydajności	nr 28
PISARSKI GRZEGORZ — Handel wewnętrzny 1961-1965 — W pogoni za stabilizacją	nr 39
PISARSKI GRZEGORZ — Bariery wzrostu spożycia — Perspektywy i doraźne kierunki działania	nr 43
SIKORSKI BRUNON — System prowizyjny w gastronomii	nr 37
SPYCHALSKI JÓZEF — Sprawy gospodarcze w Sejmie — Dzień wczoraj i jutro (Wywiad z przewodniczącym Sejmowej Komisji Przemysłu Lekkiego, Rzemiosła i Spożycia Pracy — rozmowę przeprowadził: B. W.)	nr 18
WAROWNY BRONISŁAW — Sprawy gospodarcze w Sejmie — Handel w obliczu opinii publicznej (Rozmowa z przewodniczącym Sejmowej Komisji Handlu Wewnętrznego — Rozmawiał G. P.)	nr 18
W. D. — Bariery wzrostu spożycia — Fonograficzne „śrubki”	nr 30
WEBER HENRYK — Bariery wzrostu spożycia — Kto szybko daje, dwa razy daje...	nr 17
WEBER HENRYK — Bariery wzrostu spożycia — Piana nie tylko z detergentów	nr 20
WEBER HENRYK — Bariery wzrostu spożycia — By zjeść konserwowy ogórek...	nr 33
WILCZYŃSKI WACŁAW — Rynek nabywcy	nr 5
WIŚNIEWSKA BARBARA — Cena nowości — gdzie nowości	nr 36
WIŚNIEWSKA BARBARA — Brakujące ogniwa	nr 48
WIŚNIEWSKA BARBARA — W stronę klienta	nr 51/52
WOJCIECHOWSKI TADEUSZ — Nadużycia w sprzedaży pozarynkowej	nr 3
WSG — Cui bono?	nr 8
WSG — Budownictwo socjalno-usługowe	nr 14
WYCZASANY ZBIGNIEW — Na warszawskim rynku	nr 44
WYCZASANY ZBIGNIEW — Na warszawskim rynku (2) — W pogoni za kozaczkami	nr 49

(Ks) — Budżety rad narodowych	nr 1
KULIK CELINA — Centralne problemy w zwierciadle bydgoskiego regionu — Pożądany przybysz	nr 16
MAŁEK PRZEMYSŁAW — Centralne problemy w zwierciadle szczecińskiego regionu — Niezbędna jest znajomość perspektyw	nr 3
MIKOŁAJCZYK ZBIGNIEW — Centralne problemy w zwierciadle koszalińskiego regionu — Nietypowe rezerwy	nr 5
MISIAK MAREK, MONICKI RYSZARD — Plan alternatywny i pięciolatka 1966-1970 — Rezerwy i bariery	nr 24
MYŚLENICKI WOJCIECH — Centralne problemy w zwierciadle szczecińskiego regionu — Miasto młodych	nr 18
OKUNIEWSKI JERZY — 20 lat rolnictwa na ziemiach zachodnich — Próba gospodarskiego obrachunku	nr 19
PAWŁOWICZ STANISŁAW — Centralne problemy w zwierciadle szczecińskiego regionu — Stabilizacja a produkcja	nr 18
PIASECKA MARIA — Centralne problemy w zwierciadle wrocławskiego regionu — Dolnośląskie możliwości rozwoju przemysłu	nr 19
PISARSKI GRZEGORZ — Regionalne problemy w centralnym zwierciadle	nr 29

PORZUCZEK MIECZYSLAW — Centralne problemy w zwierciadle olsztyńskiego regionu — Program rozwoju usług dla wsi	nr 14
PORZUCZEK MIECZYSLAW — Centralne problemy w zwierciadle olsztyńskiego regionu — Rezerwy w rolnictwie	nr 20
PTASIŃSKI JAN — Centralne problemy w zwierciadle gdańskiego regionu — Nasza specjalizacja: wykorzystanie morza (Wywiad z I Sekretarzem KW PZPR w Gdańsku przeprowadził Ryszard Turski)	nr 4
RAKOWSKI MIECZYSLAW — Centralne problemy w regionalnym zwierciadle — Deglomeracja ale jaka?	nr 28
REM JAN — Mowa do palca, czyli... Proteguję Włocławek	nr 46
ROGÓŻ JÓZEF — Kieleckie obserwacje i postulaty	nr 1
RYCHLIK STANISŁAW — Centralne problemy w zwierciadle szczecińskiego regionu — W trosce o harmonijny rozwój	nr 18
SECOMSKI KAZIMIERZ — Stan i perspektywy rozwoju ziem zachodnich	nr 19
SECOMSKI KAZIMIERZ — Stan i perspektywy rozwoju ziem zachodnich (2)	nr 20
SZYDLAK JAN — Centralne problemy w zwierciadle poznańskiego regionu — Wielkopolskie rezerwy (Wywiad z I Sekretarzem KW PZPR w Poznaniu przeprowadził W. Szyndler-Głowacki i T. Zalski)	nr 7
SZYNDLER-GŁOWACKI WIEŚLAW — Centralne problemy w regionalnym zwierciadle —	

XVI. HANDEL ZAGRANICZNY, TARGI

BOŻYK PAWEŁ — Próba ujęcia cen „stop”	nr 2
BOŻYK PAWEŁ — Granice opłacalności obrotów zagranicznych (artykuł dyskusyjny)	nr 4
DYNER MIROSLAW — XXXIV Międzynarodowe Targi Poznańskie — Przed i po przecięciu wstęgi	nr 25
DYNER MIROSLAW — XXXIV Międzynarodowe Targi Poznańskie — W królestwie maszyn	nr 26
DYNER MIROSLAW — XXXIV Międzynarodowe Targi Poznańskie — U naszych gości	nr 28
DYNER MIROSLAW — Jesień 1965 — Czy tylko targi krajowe?	nr 40
GRZĘDZIŃSKI JAN — Notatki ze Szwecji — Za mało informujemy	nr 39
KALINOWSKI ROMAN — Spożycie praktyka	nr 8
KOZŁOWSKI ALEKSANDER — O możliwościach eksportu mebli	nr 28
KRAUSS KRZYSZTOF — Technika: Ludzie i rzeczy — Stawka — dewizy	nr 51/52
KUZIŃSKI STANISŁAW — Aktywizacja eksportu (Wywiad z przewodniczącym Sejmowej Komisji Handlu Zagranicznego — Rozmawiał WW)	nr 17
LANIEWSKA BARBARA, SOKOŁOWSKI JAN — Fundusz ryzyka w produkcji eksportowej przemysłu maszynowego	nr 42
NAJNIGIER BRONISŁAW — Efektywność przetrwania czy rozwoju	nr 8
NIEGOWSKI JAN — Handel zagraniczny po I półroczu — Pomysłowe wyniki	nr 33
NIEGOWSKI JAN — Handel zagraniczny 1961-1965 — Próba bilansu	nr 42
PIASZCZYŃSKI WACŁAW — Postęp czy regres w badaniach efektywności	nr 14

XVII. MIĘDZYNARODOWA WSPÓŁPRACA GOSPODARCZA

APEL ERICH — Przyjaźń i współpraca w imię wspólnych korzyści (wywiad z zastępcą Członka Biura Politycznego KC SED i zastępcą Przewodniczącego Rady Ministrów Niemieckiej Republiki Demokratycznej)	nr 20
BABIC LJUBO S. — Od wymiany do współpracy — Nasz wywiad z Ambasadorem Socjalistycznej Federacyjnej Republiki Jugosławii (rozmawiał Mirosław Dynier)	nr 46
BOGORODICKI MIKOŁAJ — Postęp naukowo-techniczny a współpraca międzynarodowa	nr 38
DREWNOWSKI JERZY — Po XIX Sesji RWPG — Realizm współpracy	nr 13
DREWNOWSKI JERZY — Dla dalszego rozwoju polsko-ra-	

Za i przeciw deglomeracji	nr 28
T. G. — Decentralizacja i uproszczenia	nr 47
TURSKI RYSZARD — Centralne problemy w zwierciadle lubuskiego regionu — Nim zapadną decyzje	nr 8
TURSKI RYSZARD — Centralne problemy w regionalnym zwierciadle — „Góra — dół — góra”	nr 22
TURSKI RYSZARD — Centralne problemy w regionalnym zwierciadle — Tereny zaniedbane czy rozwojowe	nr 33
WISNIEWSKA BARBARA — Centralne problemy w zwierciadle bydgoskiego regionu — Industrialna reinkarnacja	nr 16
WOWCZUK WLADZIMIERZ — Centralne problemy w zwierciadle olsztyńskiego regionu — Nowoczesne rolnictwo i przetwórstwo	nr 14
WOWCZUK WLADZIMIERZ — Centralne problemy w zwierciadle białostockiego regionu — Nie chodzi o kominy	nr 22
WYCZASANY ZBIGNIEW — Centralne problemy w zwierciadle szczecińskiego regionu — Cztery filary	nr 13
WYCZASANY ZBIGNIEW — Centralne problemy w zwierciadle opolskiego regionu — Dorobek zobowiązuje	nr 22
ZALSKI TADEUSZ — Centralne problemy w zwierciadle poznańskiego regionu — Kierunki gospodarowania	nr 7
Z. W. — Dziś i jutro ziem zachodnich	nr 5
Z. W. — Narada przewodniczących prezydów WRN i PRN — Gospodarskie obrachunki	nr 7

(Pis) — Sprawy gospodarcze w Sejmie — Warunki rozwoju eksportu	nr 11
POLACEK STANISŁAW — Niedokończona dyskusja o efektywności	nr 10
RAKOWSKI MIECZYSLAW — Potrzebne są nowe metody badań	nr 14
RAUCHFUSS WOLFGANG — Targi Lipskie 1965 (wywiad z Wiceministrem Handlu Zagranicznego NRD)	nr 10
RYDYGIER WIESLAW — Efektywność w handlu zagranicznym (artykuł dyskusyjny)	nr 2
RYDYGIER WIESLAW — Handel zagraniczny a system planowania	nr 27
RYDYGIER WIESLAW — Planowanie wartościowe w handlu zagranicznym	nr 36
SCHLENNBERG ZYGMUNT — Światowa ofensywa polskiej książki (z dyrektorem CHZ „Ars Polona” rozmawiał Mirosław Dynier)	nr 21
TRZECIAKOWSKI WITOLD — Kilka wyjaśnień (artykuł dyskusyjny)	nr 15
WOWCZUK WLADZIMIERZ — Uchwała zaczęła działać	nr 9
WOWCZUK WLADZIMIERZ — Inwestycje i dewizy	nr 28
WRÓBLEWSKI TADEUSZ — Handel zagraniczny na przełomie lat 1964-65	nr 1
WW — Sojusznik w ofensywie eksportowej	nr 15
W. W. — Handel zagraniczny — Etapy rozwoju	nr 46
W. W. — Handel zagraniczny (II) — Nowe wartości i stare problemy	nr 47
W. W. — Handel zagraniczny (III) — Potrzeba elastyczności	nr 48
Z. K. — Maszyny liczące na XXXIV Targach Poznańskich	nr 27

3 ŻYCIE GOSPODARCZE

Nr 51-52 (744-745) - 19-26.XII.1965 r.

energetyczna w zachodniej Europie	nr 30
RUDOWICZ BRONISŁAW — Kraje socjalistyczne, trzeciemu światu	nr 22
SIERZPUTOWSKI JAN — Nasz fiński partner	nr 28
SIERZPUTOWSKI JAN — Polska—Francja — Tradycje i nowe możliwości	nr 33
SIERZPUTOWSKI JAN — Świat — Ekonomia — Polityka — Po paryskiej wizycie	nr 49
STOGA STANISŁAW — Rentowność eksportu w krajach RWPG	nr 7
W. W. — Handel światowy w 1964 r.	nr 50
ZUROWSKI STEFAN — Rubel i złoto	nr 29

XVIII. PROBLEMY SPOŁECZNO-EKONOMICZNE KRAJÓW SOCJALISTYCZNYCH

ALBINOWSKI STANISŁAW — Dzwignie ekonomiczne w NRD	nr 35
ALBINOWSKI STANISŁAW — Dzwignie ekonomiczne w NRD (II)	nr 36
BABIĆ LJUBO S. — Od wymiany do współpracy — Nasz wywiad z Ambasadorem Socjalistycznej Federacyjnej Republiki Jugosławii (rozmawiał Mirosław Dynier)	nr 46
CHADZYŃSKI HENRYK — ZSRR — Rachunek, budżet, gospodarność	nr 45
Czechosłowackie koncepcje reform — rozmowa z prof. OTTO SIKIEM i doc. KAROLEM KOUBĄ	nr 23
DUDZIŃSKI WLADYSŁAW — Problemy zrównoważonego rozwoju (korespondencja własna z Jugosławii)	nr 1
DUDZIŃSKI WLADYSŁAW — Problemy zrównoważonego rozwoju (2) — Planowanie i mechanizm (korespondencja własna z Jugosławii)	nr 2
DUDZIŃSKI WLADYSŁAW — Handel — organizacja i budżet — korespondencja własna z NRD	nr 50
DYNER MIROSLAW — Węgierska Republika Ludowa	nr 14
DYNER MIROSLAW — Święto bratniego narodu	nr 19
DYNER MIROSLAW — Handel zagraniczny Jugosławii	nr 42
EMDIN GEORGIJ — ZSRR — Nowy system zaczyna działać	nr 50
GARAM JOSEF — Węgry reformują gospodarkę	nr 50
GOLDMANN JOSEF — System planowania i zarządzania a wzrost gospodarczy	nr 7
GUZ EUGENIUSZ — „Leuna II” dziś i jutro (Korespondencja z NRD)	nr 7
HOŁBA JAROSŁAW — Przedsiębiorstwo w nowym systemie zarządzania w CSRS (Korespondencja z Czechosłowacji)	nr 19
KAWALEC WINCENTY — Deglomeracja za granicą — Budapeszt przykładem	nr 29
KRAUSS KRZYSZTOF — Panie rządu republiki (Korespondencja własna z NRD)	nr 32
LEWANDOWICZ ZBIGNIEW — Radziecka reforma	nr 43
MANN HELMUT — Reformy cen przemysłowych w NRD	nr 37
M. D. — Wietnamska gospodarka	nr 38
NEUMANN KAZIMIERZ — Pierwsze półrocze w krajach RWPG	nr 40
PESZTA JAROSŁAW — Eksperymenty gospodarcze w Czechosłowacji	nr 34
PRAWOTOROW GEORGIJ — Dzwignie ekonomiczne postępu technicznego (Korespondencja z Moskwy)	nr 9
SCHMECKE HEINZ — Budżet materialne w rolnictwie NRD	nr 40
STOGA STANISŁAW — Współpraca przemysłu i handlu zagranicznego w NRD	nr 40
SIERZPUTOWSKI JAN — Wy-mowa pewnej publikacji	nr 5
SIERZPUTOWSKI JAN — Dru-gi odcinek gospodarki chińskiej	nr 24
WOŁOWCZYK ARKADIUSZ — Nowe zasady finansowania inwestycji w NRD	nr 38
(WW) — Na łamach tygodnika „Ekonomiceskaja Gazeta” — O ekonomicznej efektywności oświaty	nr 20
WOWCZUK WŁODZIMIERZ — Dzisiaj i jutro Rumunii	nr 29
(WW) — Na łamach miesięcznika „Woprosy Ekonomiki” — Ekonomiczne znaczenie działości przyzagrodowej	nr 24
(ww) — ZSRR — Dyskusje i poczynania	nr 27
W. W. — Korea — po 20 latach	nr 33
W. W. — ZSRR — Wykorzystanie rezerw siły roboczej	nr 33
W. W. — Na łamach prasy radzieckiej — Zmiany w gospodarce ZSRR	nr 45
VARGA GÖRGY — Projekt nowego systemu umów dostawczych na Węgrzech	nr 51,52

XIX. PROBLEMY SPOŁECZNO-EKONOMICZNE KRAJÓW KAPITALISTYCZNYCH

ALBINOWSKI STANISŁAW — Rynek dóbr inwestycyjnych w EWG	nr 2
CHECIŃSKI MICHAŁ — Wydatki wojskowe NATO	nr 46
DYNER M. — W. Brytania zmienia system miar i wag — Korespondencja własna z Londynu	nr 23
DYNER MIROSLAW — Francuskie kontrasty	nr 37
DYNER MIROSLAW — Świat — ekonomia — polityka — Aluminowa bitwa — nowa forma interwencjonizmu w USA	nr 48
DYNER MIROSLAW — Wielka Brytania — poważny partner	nr 49
GRZĘDZIŃSKI JAN — Notatki ze Szwecji — Za mało informujemy	nr 39
HEINTZE M. — Z materiałów FAO — Zachodni rynek mleczarski	nr 8
HEINTZE MARYNA — Z materiałów FAO — Nadwyżki na rynkach jajczarskich	nr 11
J. S. — Handel Wschód-Zachód — Z obrad senackiej komisji spraw zagranicznych USA	nr 16
J. S. — Świat — ekonomia — polityka — Mc Chesney Martin kontra Lyndon Johnson	nr 51,52
KALWARYJSKI HENRYK — Deglomeracja za granicą — Doświadczenia francuskie	nr 29
KRUPINSKI BOLESŁAW — O pracach Komitetu Węglowego EKG	nr 26
KRZYŻANOWSKI KAZIMIERZ — Wojskowo — gospodarcza współpraca w ramach EWG	nr 6
KWIATKOWSKI PIOTR — Dy-lemat „Zgody”	nr 43
M. D. — Rozwój ekonomiczny ZRA	nr 47
M. D. — Etiopia	nr 47
mid — Z piasku austriackie szyn-glingi	nr 4
MIGLIOLI JORGE — O polityce gospodarczej Brazylii	nr 37
NEWARCH MICHAEL — Wielka Brytania poważny partner	nr 49
PANKIEWICZ MICHAŁ — Wzrost gospodarczy Japonii	nr 15
PANKIEWICZ MICHAŁ — Ghana przeżywa trudności	nr 40
PIOTROWSKA - HOCHFELD KRYSTYNA — Z materiałów FAO — Dokąd zmierzają rolnictwo kapitalistycznej Europy?	nr 4
SIERZPUTOWSKI JAN — Orę-dzie a handlowa rzeczywistość	nr 3
SIERZPUTOWSKI JAN — Wy-mowa pewnej publikacji	nr 5
SIERZPUTOWSKI JAN — Ka-lejdoskop zachodniej koniunk-tury	nr 10
SIERZPUTOWSKI JAN — Obro-na fortu Knox	nr 12
SIERZPUTOWSKI JAN — W Santo Domingo pada deszcz...	nr 21
SIERZPUTOWSKI JAN — Da-nia — kraj mlekiem płynący	nr 35
SIERZPUTOWSKI JAN — Austriacki pomost	nr 38
SIERZPUTOWSKI JAN — Wiet-nam i dolary	nr 44
SIERZPUTOWSKI JAN — Indo-nezyjska gospodarka	nr 48
SIERZPUTOWSKI JAN — Świat — Ekonomia — Polityka — Rodezja i sankcje	nr 49
SIERZPUTOWSKI JAN — Chleb a demografia	nr 51,52
STANKIEWICZ WACŁAW — Poważna szansa premiera Wil-sona	nr 17
SZOPINSKI STEFAN — Japoński przemysł obrabiarkowy	nr 44
TYMOWSKI ANDRZEJ — Jak gospodarują rodziny francu-skie	nr 46
WINIECKI JAN — Japonia a kraje rozwijające się	nr 8
ZUROWSKI STEFAN — Waluty i złoto	nr 9
ZUROWSKI STEFAN — Na europejskich kempingach	nr 13

XX. NAUKI EKONOMICZNE SPRAWY EKONOMISTÓW

ALBINOWSKI STANISŁAW — Konferencja ekonomistów w Lipsku (Korespondencja własna)	nr 13
Czy podolamy?	nr 50
DĄBROWSKI RYSZARD — Przegląd działalności kół PTE — W spółdzielni mieszkaniowej w Gdańsku	nr 4
Doświadczenia w kształceniu ekonomistów — Szkoła Główna Planowania i Statystyki — Dyskusja	nr 13
Dwadzieścia lat PTE	nr 49
Dwadzieścia lat Polskiego Towarzystwa Ekonomicznego	nr 50
GALICKI JAN, FIRLEJ ZE-NON — Przegląd działalności kół PTE — W poznańskim „Pomocie”	nr 4
GÓRSKI JANUSZ, KLUCZYŃSKI JAN — Wyższe zawodo-we studia ekonomiczne	nr 12
GRZESZCZAK ADAM — Prze-gląd działalności kół PTE — U ekonomistów w Pile	nr 4
JĘDRYCHOWSKI STEFAN — Ekonomisci wobec zmian w systemie planowania i zarządza-nia (Przemówienie Przewodni-czącego Komisji Planowania dr Stefana Jędrzychowskiego na uroczystości XX-lecia Polskie-go Towarzystwa Ekonomicz-nego)	nr 50
KÓRDASZEWSKI JAN — Ra-chunek i ekonomisci	nr 12
KRAWIEC FRANCISZEK — Jak realizuje się uchwałę o służ-bach ekonomicznych	nr 51,52
K. S. — Nasz komentarz — Po-pyt na ekonomistów	nr 49
LUTKOWSKI KAROL — Zakład Problemowy Gospodarki kraj-ów słabo rozwiniętych	nr 22
MADEJ ZBIGNIEW — Jak go-spodarować kadrami	nr 20
MALYSZ JERZY — Model służ-by ekonomicznej w gospodarce terenowej	nr 38
MEJRO CZESŁAW — O wspólny język techników i ekono-mistów	nr 24
MIKOŁAJCZYK ZBIGNIEW — Czar ekonomii i ekonomisci	nr 10
MIKOŁAJCZYK ZBIGNIEW — Czar ekonomii i ekonomisci (II)	nr 11
MISIAK MAREK — Nad projek-tem statutu PTE — Organiza-cja praktyków i naukowców	nr 5
MISIAK MAREK — Ekonomista inicjator integracji	nr 12
MISIAK MAREK, SZWARC KAROL — Wisła 1965 — Ko-ordynacja jedną z dźwigni	nr 21
POSTAREMCZAK HIERONIM — Służby ekonomiczne — kło-potliwe zadanie?	nr 22
Rozmowa	nr 50
SZYR EUGENIUSZ — Łączność teorii z praktyką	nr 13
WISZNIEWSKI EDWARD — Służby ekonomiczne w handlu	nr 13
Wyniki ankiety: „Co sądzisz o „Życiu Gospodarczym?” (1)	nr 49
Wyniki ankiety: „Co sądzisz o „Życiu Gospodarczym?” (2)	nr 50
Zadania na przyszłość (z refera-tu Zarządu Głównego PTE)	nr 50
Z. M. — Kraj czeka na postęp ekonomiczny	nr 10
Z. M. — Ekonomia i polityka w warunkach socjalizmu	nr 16

XXI. KARTKI Z PRZESZŁOŚCI

M. S. — Kartki z przeszłości — Oświata i nauka	nr 1
M. S. — Kartki z przeszłości — Jeszcze o oświacie i nauce	nr 2
M. S. — Kartki z przeszłości — Lata 1939—1944 — Legainy ra-bunek	nr 4
M. S. — Kartki z przeszłości — Lata 1939—1944 — Bezwzględ-na eksploatacja	nr 5
M. S. — Kartki z przeszłości — Lata 1939—1944 — Dewastacja i zdeorganizowanie	nr 6
M. S. — Kartki z przeszłości — Lata 1939—1944 — Sytuacja bytowa ludności	nr 7
M. S. — Kartki z przeszłości — Bilans okupacji	nr 8
M. S. — Tak było wczoraj — Od czego zaczęliśmy	nr 12
M. S. — Tak było wczoraj — Pod znakiem uprzemysła-wiania	nr 13
M. S. — Tak było wczoraj — Wielki przełom w rolnictwie	nr 14
M. S. — Tak było wczoraj — Transport — fundamentem od-budowy kraju	nr 15
M. S. — Tak było wczoraj — Obrachunek za lata 1944—	

1945	nr 16
M. S. — Tak było wczoraj — Pierwszy budżet i pierwszy plan inwestycyjny	nr 17
M. S. — Tak było wczoraj — Nacjonalizacja, nowy model przemysłu, place	nr 18
M. S. — Tak było wczoraj — Pomoc państwa dla rolnictwa i zaopatrzenie wsi	nr 19
M. S. — Tak było wczoraj — Aprowizacja i obrót towa-rowy	nr 20
M. S. — Tak było wczoraj — Handel zagraniczny, ważne ogniwo w gospodarce	nr 21
M. S. — Tak było wczoraj — Zespolenie Ziemi Odzyskanych z Polską (2)	nr 22
M. S. — Tak było wczoraj — Zespolenie Ziemi Odzyskanych z Polską (2)	nr 23
M. S. — Tak było wczoraj — Przełamanie trudności na Wy-brzeżu	nr 24
M. S. — Tak było wczoraj — Odrodzona flota	nr 25
M. S. — Tak było wczoraj — Plan 3-letni — plan odbudowy kraju	nr 26
M. S. — Tak było wczoraj — Przemysł w planie 3-letnim	nr 27
M. S. — Tak było wczoraj — Rolnictwo w planie 3-letnim	nr 28
M. S. — Tak było wczoraj — Rok 1947	nr 29
M. S. — Tak było wczoraj — Rok 1947 w polskim prze-myśle	nr 30
M. S. — Tak było wczoraj — Rolnictwo w pierwszym roku planu 3-letniego	nr 31
M. S. — Tak było wczoraj — Bilans handlu zagranicznego w 1947 r.	nr 32
M. S. — Tak było wczoraj —	

Transport kolejowy w 1947 r. nr 33	
M. S. — Tak było wczoraj — Pod znakiem czynu przedkon-gresowego	nr 35
M. S. — Tak było wczoraj — Rok dobrej pracy rolnictwa	nr 36
M. S. — Tak było wczoraj — Szybki rozwój obrotów han-dlowych	nr 37
M. S. — Tak było wczoraj — Po drugim roku planu odbu-dowy	nr 38
M. S. — Tak było wczoraj — Wykonanie planu w 1949 roku	nr 39
M. S. — Tak było wczoraj — Wykonanie trzyletniego planu produkcji przemysłowej	nr 40
M. S. — Tak było wczoraj — Realizacja planu 3-letniego w rolnictwie i leśnictwie	nr 41
M. S. — Tak było wczoraj — Wykonanie zadań w latach 1947-49 w portach, transporcie i łączności	nr 42
M. S. — Tak było wczoraj — Handel wewnętrzny w latach 1947-49	nr 43
M. S. — Tak było wczoraj — Handel zagraniczny w latach 1947-49	nr 44
M. S. — Tak było wczoraj — Obroty handlowe ze Związ-kiem Radzieckim w latach 1947-1949	nr 45
M. S. — Tak było wczoraj — Bilans planu trzyletniego	nr 46
M. S. — Tak było wczoraj — Przemysł w planie 6-letnim	nr 47
M. S. — Tak było wczoraj — Produkcja rolna w planie 6-letnim	nr 48
M. S. — Tak było wczoraj — Handel wewnętrzny w planie 6-letnim	nr 49
M. S. — Tak było wczoraj — Założenia handlu zagranicz-ne-go w planie 6-letnim	nr 50

XXII. PRZEGLĄDY, OMÓWIENIA, RECENZJE

BEKSIK JANUSZ — Książka o rachunku ekonomicznym	nr 14
BILINSKI LUDWIK — Opty-malne decyzje	nr 26
DIETL JERZY — Interwencjo-nizm w rolnictwie kapitali-stycznym	nr 42
DREWNOWSKI JERZY — Od współpracy do integracji	nr 30
DZIEWICKA MARIA — Dwa nurty książki M. Mieszczań-kowskiego	nr 13
DZIEWULSKI J., MIESZCZAN-KOWSKI M. — 60-lecie uro-dzin prof. dr Józefa Zawadz-kiego	nr 10
G. — Wypowiedź wicepremiera Piotra Jaroszewicza na łamach tygodnika „Hospodarskie No-viny”	nr 13
Ga-Ra — „Drogowskazy”	nr 48
GRUBEROWA KATARZYNA — Organizacja i zarządzanie	nr 27
GUMOWSKA TERESA — Prasa indyjska o prof. Oskarze Lan-gem — „Bezcenny był Jego wkład do planowania rozwoju Indii”	nr 44
Jeszcze o książce Mieszczań-kowskiego	nr 21
J. O. — „Ekonomista” nr 4/1964	nr 1
K. L. — „Ekonomista” o XX-le-ciu Polski Ludowej	nr 10
(K) — „Ekonomista” nr 3/65	nr 37
K. S. — Bliżej teorii czy prak-tyki	nr 8
LUTKOWSKI KAROL — „Eko-nomista” nr 1/1965	nr 24
LUTKOWSKI KAROL — „Eko-nomista” nr 2/1965	nr 30
MIESZCZANKOWSKI MIECZY-SŁAW — Dziwna krytyka	nr 16
MIKOŁAJCZYK ZBIGNIEW — Setny numer „Samorządu Ro-botniczego” — Zasłużony jubi-leusz	nr 15
„Połączenie teorii z praktyką, nurtu naukowego z nurtem politycznym jest charaktery-	

styczne dla sylwetki prof. Langego...”	nr 45
(S) — Liczby mówią — Ilu nas było	nr 45
S. — Liczby mówią — Jeszcze o ludności	nr 46
(S) — Liczby mówią — Wzrost zatrudnienia i zdolności do pracy	nr 47
(S) — Liczby mówią — Kto z czego żyje	nr 48
(S) — Liczby mówią — Gdzie lu-dzie pracują	nr 49
(S) — Liczby mówią — Jak wędrowaliśmy	nr 50
(S) — Liczby mówią — O spo-życiu	nr 51,52
SACHS IGNACY — Ważny etap (Na marginesie książki pt. „Międzynarodowe stosunki ekono-miczne”)	nr 6
TIMOFIEJUK IGOR — Ekono-misci radziecy o proporcjach wzrostu działu I i II	nr 36
TIMOFIEJUK IGOR — Model G. Feldmana a współczesne koncepcje wzrostu gospodar-czego	nr 37
(T. Z.) — Realność planowanych kosztów inwestycji	nr 10
T. Z. — Realność planowanych kosztów inwestycji	nr 13
WOWCZUK WŁODZIMIERZ — Recenzje: „Handel międzynaro-dowy krajów kapitalistycz-nych”	nr 39
WSG — Rocznik Statystyczny 1965	nr 47
WYCZESANY Z. — Problemy rozmieszczenia przemysłu	nr 38
(ww) — Na łamach tygodnika „Ekonomiceskaja Gazeta” — O ekonomicznej efektywności oświaty	nr 20
(ww) — Procesy integracyjne w Europie	nr 38
Z. M. — „Zapiski koszałubińskie”	nr 5
Z. M. — Nauka, technika, rozwój społeczny	nr 36
ZURAWICKI SEWERYN — Pro-biemy postępu technicznego (na tle polskiej literatury ekono-micznej)	nr 28

XXIV. RÓŻNE

DOBROWOLSKI MARIAN — Społeczne miliardy	nr 16
HIMELFARB HENRYK — Bu-chalterzy	nr 33
KELUS TADEUSZ — O pełną informację gospodarczą	nr 18
KLIMCZYK MARIAN — Drogi usprawnienia statystyki tere-nowej	nr 42
KOŚC FRANCISZEK — XIV Plenum CRZZ — Modernizacja gospodarki w społecznym aspekcie	nr 39
(K. S.) — Sprawy gospodarcze w Sejmie — Oświata dla do-rośliwych	nr 9
(ks) — Ustawa o uzdrowiskach	nr 14
POZNAŃSKI STANISŁAW —	

Tajny Instytut Morski — Nie-zwykła karta z dziejów szkol-nictwa wyższego	nr 20
SAND WIESŁAW — Ekono-misci powinni odkryć informację	nr 28
S. C. — VIII Kongres Stronni-cтва Demokratycznego	nr 9
TEMPCZYK MARIAN — Nowo-czesny czynnik podnoszenia techniki i jakości produkcji	nr 8
WERNER JAN — Sprawy gospo-darcze w Sejmie — Cztery la-ta kadencji	nr 17
WYCZESANY ZBIGNIEW — O gospodarstwie na serio	nr 51,52
ZAKOWIE MARIA i MIECZY-SŁAW — Planowanie oświaty	nr 35
XX lat	nr 51,52

„Życie Gospodarcze”

spis treści rocznika 1965

(Wykaz ważniejszych pozycji)

I. PROBLEMY EKONOMII POLITYCZNEJ

CHRUPEK ZBIGNIEW — Kapi-
talizm państwowy i kraje trze-
ciego świata nr 11
DZIEWICKA MARIA — Dwa
nury książki M. Mieszcza-
kowskiego nr 13
FLAKIERSKI HENRYK — Rola
i miejsce oszczędności w me-
chanizmie gospodarowania nr 42
GOLDMAN JOSEF — System
planowania i zarządzania a
wzrost gospodarczy nr 7
GORSKI JANUSZ — Podażowo-
popytowe modele wzrostu w
ekonomii burżuazyjnej nr 3
KALECKI MICHAŁ — Dzieło
Oskara Langego nr 41
KOPIEWICZ HENRYK — Spo-
łeczny fundusz spożycia nr 46
KRZECZKOWSKA EUGENIA —
O porównaniach dochodów na-
rodowego Polski i niektórych
krajów europejskich nr 30
LANGE OSKAR — Maszyna li-
cząca i rynek nr 43
LESZ MIECZYSLAW — Ekono-
metria na usługach planowania
(Wywiad z Przewodniczącym
Podkomisji do Spraw Metod
Ekonometrycznych i Bilansów
Syntezy, dr inż. Mie-
czyśławem Leszem — rozma-

wiał: G. Pisarski) nr 4
LIPINSKI EDWARD — Funkcje
ekonomiczne przedsiębiorstw i
zjednoczeń — Pryncypia refor-
my nr 20
MIESZCZANKOWSKI MIECZY-
SLAW — Długo krytyka nr 16
MIESZCZANKOWSKI MIECZY-
SLAW — Nauka a rozwój rolni-
ctwa nr 44
MIKOŁAJCZYK ZBIGNIEW —
Czar ekonomii i ekonomistów nr 10
MIKOŁAJCZYK ZBIGNIEW —
Czar ekonomii i ekonomistów (2) nr 11
OSIATYŃSKI JERZY — Czy
szybciej zawsze znaczy „lepiej”
a wolniej „gorzej” nr 33
PAJESTKA JOZEF — Fazy roz-
woju gospodarczego Polski
SKARADZIŃSKI BOHDAN —
Cenność ziemi a inwestowanie
nr 4
SOKOŁOW DYMITER — Czy ka-
pitalizm się zmienił? nr 11
STEINDL JOZEF — Macie wiel-
kie osiągnięcia (Wywiad —
rozmawiał: H. F.) nr 2
TIMOFIEJUK IGOR — Ekono-
miści radzieccy o proporcjach
wzrostu działu I i II nr 36
WILCZYŃSKI WACŁAW — Ry-
nek nabywczy nr 5
Z publicystyki Oskara Lange-
go nr 41

spodarcz na zagrodzie nr 48
KUZYŃSKI NIKODEM, STA-
WOWCZYK ADAM — Model
zjednoczenia — Zasada go-
spodarczości nr 30
LESZ MIECZYSLAW — Po IV
Plenum — Ekonomicznie uza-
sadniona wielkość rezerwy nr 39
LIPINSKI EDWARD — Funkcje
ekonomiczne przedsiębiorstw
i zjednoczeń — Pryncypia re-
formy nr 20
LAMBICKI JERZY — Ekspe-
ryment w Pafawagu — Pier-
wsze wnioski nr 43
LANIEWSKA BARBARA, SO-
KOŁOWSKI JAN — Fundusz
ryzyka w produkcji eksporto-
wej przemysłu maszynowego nr 42
MADEJ ZBIGNIEW — Po IV
Plenum — Warunki realizacji nr 33
MALYSZ JERZY — Model służ-
by ekonomicznej w gospodar-
ce terenowej nr 38
MATYJA EDWARD — Funkcje
ekonomiczne przedsiębiorstw i
zjednoczeń — Zarządzanie a
ceny nr 16
MATYJA EDWARD — Dysku-
tujemy o miernikach — Zysk
a wskaźnik rentowności nr 49
MICHAŁSKI STANISŁAW —
Funkcje ekonomiczne przedsię-
wiorstw i zjednoczeń — Instru-
menty finansowe nr 17
MIKOŁAJCZYK ZBIGNIEW,
MISIAK MAREK — Funkcje
ekonomiczne przedsiębiorstw
i zjednoczeń — Przez pryzmat
konferencji nr 20
MIKOŁAJCZYK ZBIGNIEW —
O potrzebie kojarzenia zadań
i środków nr 35
MISIAK MAREK — Zjednocze-
nia o sobie — Koncepcje or-
ganizacyjne nr 13
MISIAK MAREK — Zjednocze-
nia o sobie (2) — Wskaźniki
dyrektywne nr 14
MISIAK MAREK — Funkcje e-
konomiczne przedsiębiorstw i
zjednoczeń — Warianty reformy
nr 17
MISIAK MAREK, MONICKI
RYSZARD — Plany alterna-
tywne i pięcioletka 1966—1970
— Rezerwy i bariery nr 24
MISIAK MAREK — Nakazy i
samoregulacja nr 29
MISIAK MAREK — Ogniwo in-
tegrujące nr 37
MITAS WŁADYSŁAW — Do-
świadczenia przemysłu lekkie-
go w stosowaniu trzech pozio-
mów cen detalicznych nr 41
MOSICKA WANDA — Ceny
przerobu w dziewiarstwie nr 4
Na drodze do nowego systemu
planowania i zarządzania
(Streszczenie referatu Biura
Politycznego KC PZPR na IV
Plenum Komitetu Centralne-
go) nr 31
NIEBOJADŁO EUGENIUSZ —
Tamel — po roku eksperymentu
— Dwa kroki wprzód, bez
kroku wstecz nr 36
NIEDZIEWICKI JOZEF — Nowo-
czesność i jakość — główne i
nierozwiązane zadania (Wywiad
z kierownikiem Wydziału Prze-
mysłu Ciężkiego i Komunikacji
KC PZPR — Rozmowę prze-

prowadził: Barbara Wiśniew-
ska i Władysław Dudziński) nr 11
OLSZEWSKI JERZY — Model
zjednoczenia — Zjednoczenie?
— Centralny Zarząd Admini-
stracji? — Koncern socjali-
styczny? nr 6
OWSIŃSKI ANDRZEJ — Model
zjednoczenia — Plan i ryby nr 28
PAJESTKA JOZEF — Funkcje
ekonomiczne przedsiębiorstw
i zjednoczeń — Strategia refor-
my nr 15
PARADOWSKI STEFAN — E-
konomiczna integracja zjedno-
czenia nr 42
POPKIEWICZ JOZEF — Proble-
my mierników ekonomicznych
— Walory stopy zysku nr 29
PRZYŃSKI BOHDAN — Model
zjednoczenia — Autonomia fi-
nansowa a bilanse NPG nr 8
PRZYŃSKI BOHDAN — Koor-
dynacja branżowa — Ważna
uchwała nr 26
RAKOWSKI MIECZYSLAW —
O optymalizacji branżowej i
ponadbranżowej nr 36
REM JAN — Rok na głębokiej
wodzie nr 26
RYDYGIER WIESŁAW — Han-
del zagraniczny a system pla-
nowania nr 27
RYDYGIER WIESŁAW — Pla-
nowanie wartościowe w han-
dlu zagranicznym nr 36
ŚLIWA JAN — Oprocentowanie
środków przedsiębiorstw nr 28
SPOTAN STANISŁAW — Nowe
mierniki w odlewnictwie nr 32
STRUMIŃSKI JULIUSZ — Nie-
które problemy polityki cen
detalicznych nr 11
SZYNDLER-GŁOWACKI WIE-
ŚLAW — Eksperymenty go-
spodarcze — Uparci na cen-
zurowanym nr 26
SZYNDLER-GŁOWACKI WIE-
ŚLAW — Uwaga na autsajde-
rów nr 40
Uchwała IV Plenum KC PZPR
— O kierunkach zmian w sy-
stemie planowania i zarządza-
nia gospodarką narodową w
latach 1966—1970 nr 32
W. D. — Reformy i ekspery-
menty w odlewnictwie, kuźniach
i hutnictwie nr 13
W. D. — Pierwszy statut Mini-
sterstwa nr 37
WINTER EMANUEL — O fi-
nansowaniu przedsiębiorstw re-
trospektywnie nr 28
WINTER EMANUEL — O ren-
towności — inaczej nr 39
WINTER EMANUEL — Dysku-
tujemy o miernikach — Czy
tylko jeden wskaźnik dyrek-
tywny nr 47
WIŚNIEWSKA BARBARA —
Cena nowości — gdzie nowość
nr 36
ZAKRZEWSKI ANTONI — Zysk
do kosztów czy do zasobów? nr 27
ZALSKI TADEUSZ — Ekspe-
ryment na własną odpowiedzial-
ność nr 5
ZALSKI TADEUSZ — Ekspe-
rymenty gospodarcze — Większa
możliwość manewru nr 26
ZIELIŃSKI JERZY — Model
zjednoczenia — W przemy-
śle okrętowym nr 8

patrzania nr 16
J. G. — Po III Plenum — Rachu-
nek dokonań i zamierzeń nr 13
(J. G.) — Program unowocześ-
nienia nr 22
J. R. — Rok, który zegnamy nr 51/52
KRAUSS KRZYSZTOF — Hut-
nictwo 1961—65 — Krótka
koldra nr 13
KRAUSS KRZYSZTOF — Drob-
na wytwórczość 1961—1965 —
Rynek w nielase nr 29
KRZAK MARIAN — Budżet
1966 a gospodarka nr 48
KUCHARSKI MIECZYSLAW —
Dynamika i podział dochodu
narodowego Polski w latach
1950—1965 nr 23
KUCHARSKI MIECZYSLAW —
Dochód narodowy — plan i
wykonanie nr 25
KUCHARSKI MIECZYSLAW —
O proporcjach wzrostu — ina-
czej nr 34
KULESA JOZEF — Sprawy
gospodarcze w Sejmie — Naj-
ważniejsze problemy (Z Prze-
wodniczącym Komisji Planu
Gospodarczego, Budżetu i Fi-
nansów — rozmawiał S. C.) nr 19
LASOCKI JERZY — Nowa pię-
cioletka inwestycyjna — na
warsztacie nr 1
Ma. K. — Gospodarka po I pół-
roczu nr 32
MARKOWSKI STANISŁAW —
Bilans lat 1961—1965 nr 22
MIKOŁAJCZYK ZBIGNIEW —
Przemysł spożywczy 1961—1965
— Sługa dwóch panów — czy
równowagą partner? nr 26
MROZ JERZY — Rolnictwo 1961
— 1965 — Dobrze i źle doświad-
czenia nr 30
PAJESTKA JOZEF — Fazy roz-
woju ekonomicznego Polski nr 9
(pis) — Sprawy gospodarcze
w Sejmie — Plan na przyszłość nr 14
PISARSKI GRZEGORZ — Na
krajowym rynku — Tendencje
zmian w zaopatrzeniu nr 3
PISARSKI GRZEGORZ — Na
marginesie komunikatu GUS —
Nowe osiągnięcia i stare kom-
plikacje nr 7
PISARSKI GRZEGORZ — Pro-
blemy sytuacji gospodarczej —
Efekty dobrej dynamiki nr 10
PISARSKI GRZEGORZ — Pro-
blemy sytuacji gospodarczej —
Dynamika a struktura pro-
dukcji nr 14
PISARSKI GRZEGORZ — Pro-
blemy sytuacji gospodarczej —
Dobry start ale meta dale-
ko nr 19
PISARSKI GRZEGORZ — Pro-
blemy sytuacji gospodarczej —
Osiągnięcia i problemy nr 27
PISARSKI GRZEGORZ — Han-
del wewnętrzny 1961—1965 —
W pogoni za stabilizacją nr 39
PISARSKI GRZEGORZ — Barie-
ry wzrostu spożycia — Per-
spektywne i doraźne kierun-
ki działania nr 43
PISARSKI GRZEGORZ — Pro-
blemy sytuacji gospodarczej —
Co przyniosł wrzesień nr 44
PISARSKI GRZEGORZ — Pro-
blemy sytuacji gospodarczej —
W 1966 roku — Przede wszy-
stkim jakoś nr 47
RYC KAZIMIERZ — Dochód
narodowy 1961—1965 — Czyn-
niki wzrostu nr 26
RYC KAZIMIERZ — Dochód
narodowy 1961—1965 — Pro-
blemy podziału nr 29
SZYNDLER-GŁOWACKI WIE-
ŚLAW — Baza paliwowo-ener-
getyczna 1961—1965 — A jed-
nak można taniej nr 31
W. D. — Z sejmiku — Posłowie
o planie i budżecie nr 47
WIŚNIEWSKA BARBARA —
Przemysł lekki 1961—1965 —
Koncepcja i realizacja nr 25
WYCZESANY ZBIGNIEW —
Transport 1961—1965 — Z co-
raz większym trudem nr 32
ZALSKI TADEUSZ — Przemysł
materiałów budowlanych 1961
— 1965 — Czy sprostaliśmy po-
trzebie? nr 24

II. PLANOWANIE I ZARZĄDZANIE GOSPODARKĄ NARODOWĄ

BLASS BRONISŁAW — Funkcje
ekonomiczne przedsiębiorstw
i zjednoczeń — Regulowanie
funduszu plac nr 16
BRAJTER LUDWIK — Model
zjednoczenia — Uprawnienia
administracyjne nr 6
BRZEZIŃSKI LESZEK, PISAR-
SKI GRZEGORZ — Reformy
w przemyśle lekkim — Kierun-
ki zmian w systemie ustalania
cen nr 31
BRZEZIŃSKI LESZEK — Po IV
Plenum — Od eksperymentu do
reform w przemyśle lekkim nr 34
DOROSZEWICZ MICHAŁ —
Zjednoczenie — główne ogni-
wo zarządzania (1) nr 44
DOROSZEWICZ MICHAŁ —
Zjednoczenie — główne ogniwo
zarządzania (2) nr 46
DUDZIŃSKI WŁADYSŁAW —
Czego uczą eksperymenty nr 27
Dyskusja o miernikach nr 48
FICK BRONISŁAW — Funkcje
ekonomiczne przedsiębiorstw
i zjednoczeń — Konstrukcje
premiowe nr 16
FICK BRONISŁAW — System
premiowy a zmiany w meto-
dach zarządzania — Zagubiono
miernik syntetyczny nr 30
FISZEL HENRYK — Po IV Ple-
num — Rentowność nr 35
FISZEL HENRYK — Dyskus-
tujemy o miernikach — O stopie
zysku nr 47
Fragmenty exposé Premiera Jó-
zefa Cyrankiewicza — Dosko-
nałenie metod planowania i za-
rządzania gospodarką naro-
dową nr 27
GLIŃSKI BOHDAN — O możli-
wościach wprowadzenia kon-
cernowej formy zjednoczeń nr 25
G. M. — Nowoczesność a me-
chanizm funkcjonowania go-
spodarki nr 28
GRZYBOWSKI WACŁAW — Po
IV Plenum — Granice i do-
puszczalność ryzyka w gospo-
darowaniu nr 38
G. T. — O wyższą rangę rentow-
ności nr 51/52
GUTOWSKI ANTONI — A—3
prawdę ci powie... nr 6

GUTOWSKI ANTONI — Czy tyl-
ko jeden eksperyment? nr 11
GUTOWSKI ANTONI — „Era”
prawdę ci powie... nr 41
GUTOWSKI ANTONI — „Era”
prawdę ci powie... (2) — Jak
być najlepszym zakładem nr 43
GUTOWSKI ANTONI — „Era”
prawdę ci powie... (3) — Jak
skonstruować skuteczny bo-
dziec nr 44
GUTOWSKI ANTONI — „Era”
prawdę ci powie... (4) — Jak
„robić” postęp techniczny nr 45
GUTOWSKI ANTONI — „Era”
prawdę ci powie... (5) — Od
czego zależy jakość wyrobów nr 46
GUTOWSKI ANTONI — „Era”
prawdę ci powie... (6) — Bez
mitów i limitów nr 49
GUTOWSKI ANTONI — „Era”
prawdę ci powie... (7) — Dele-
gacja decyzji — warunk
sprawnego zarządzania nr 50
JĘDRYCHOWSKI STEFAN — O
zmianach w systemie funkcyj-
nowania gospodarki polskiej
(Streszczenie referatu dra Ste-
fana Jędrzychowskiego wygło-
szonego na konferencji ekono-
mistów w Zakopanem. Noto-
wał Zbigniew Chrupek) nr 40
JĘDRYCHOWSKI STEFAN —
Ekonomiści wobec zmian w
systemie planowania i zarząd-
zania (Przemówienie Prze-
wodniczącego Komisji Pla-
nowania dra Stefana Jędrzy-
chowskiego na uroczystościach
XX-lecia Polskiego Towarzy-
stwa Ekonomicznego) nr 50
J. G. — Nasz komentarz — Nie
kosztów przedsiębiorstw nr 37
JOZEFIAK CEZARY — Wskaź-
niki opłacalności i zysk nr 37
JOZEFIAK CEZARY — Dysku-
tujemy o miernikach — Współ-
zależności nr 49
KOZŁOWSKI ZYGMUNT — E-
fekty nowego systemu pre-
miowania nr 20
KOWALSKI FELICJAN — Po
IV Plenum — Rentowność —
narzędzie zarządzania w prze-
myśle lekkim nr 40
KRAUSS KRZYSZTOF — Go-

III. ROZWÓJ GOSPODARCZY, SYTUACJA GOSPODARCZA

A. W. — Reforma czynszów nr 34
DUDZIŃSKI WŁADYSŁAW —
Przemysł elektromaszynowy
w latach 1961—1965 — Wobec
zmiennych potrzeb nr 15
DUDZIŃSKI WŁADYSŁAW —
Chemia 1961—1965 — Czy wy-
starczy wysoka dynamika? nr 17
DUDZIŃSKI WŁADYSŁAW —

Gospodarka 1961—1965 — Pro-
blemy rozwoju dynamicznego nr 45
DUDZIŃSKI WŁADYSŁAW —
Gospodarka 1961—1965 (2) —
Rozwój dynamiczny, równo-
mierny czy selektywny nr 46
GŁOWCZYK JAN — Produkcja,
zatrudnienie, wydajność nr 42
G. P. — Na krajowym rynku —
Produkcja a możliwości zao-

IV. POSTĘP TECHNICZNY I ORGANIZACYJNY

BABIŃSKI JAN — Analiza techniczna	nr 6
BW — Na marginesie ankiety: „Bez reklamacji“	nr 20
CZARNEK JANUSZ — Metodyka oceny efektywności ekonomicznej nowej techniki	nr 18
FILASIEWICZ ALEKSANDER — Technika: ludzie i rzeczy	nr 48
FUSEK AUGUSTYN, KEMPA SYLWESTER, NOWAK KRZYSZTOF — PERT — pierwsze spostrzeżenia	nr 6
GUTOWSKI ANTONI — Na tropach „A“ — Jak w A-3 radzą sobie z techniką	nr 4
GUTOWSKI ANTONI — „Era“ — „robienie“ postępu technicznego	nr 45
JAGIELLO KRZYSZTOF — Technika: ludzie i rzeczy — Cena czasu	nr 40
J. R. — Znak jakości i znak czasu	nr 51/52
JUREWICZ WJESŁAW — Technika: ludzie i rzeczy — Kłopoty z postępem czyli rachunek ekonomiczny a nowoczesność (Wywiad z Dyrektorem Naczelnym Zjednoczenia Przedsiębiorstwa Projektowania i Wyposażenia Zakładów Przemysłu Elektro-Maszynowego PROZAMET-BEPES — rozmawiał J. R.)	nr 42
KEH ZYGMUNT — Poprawa jakości produkcji	nr 21
KRAUSS KRZYSZTOF — Technika: ludzie i rzeczy — Abdykacja	nr 40
KRAUSS KRZYSZTOF — Technika: ludzie i rzeczy — Stawka — dewizy	nr 51/52
LAIDLER KONSTANTY — Technika: ludzie i rzeczy — Wszyscy zmieniamy się w badaczy (Wywiad z Dyrektorem Instytutu Chemii Ogólnej — rozmawiał T. Zalski)	nr 38
LANOWSKA MARIANNA — Technika: ludzie i rzeczy — Konstruktor	nr 46
LESZEK BOGUSŁAW — Technika: ludzie i rzeczy — Najbardziej nowoczesny przemysł w kraju (Wywiad z Dyrektorem Instytutu Energetyki w Warszawie — rozmawiał Tadeusz Zalski)	nr 39
LUBIEJEWSKI TADEUSZ — Węgiel i technika (Artykuł dyskusyjny)	nr 26
LUBIEJEWSKI TADEUSZ — Technika: ludzie i rzeczy — „Husarski skok“	nr 43
ŁOPUSZYŃSKI JERZY — Zanim zbuduje się elektrownię atomową	nr 43
MADEJ ZBIGNIEW — Strategia rozwoju — ciąg dalszy	nr 49

V. PRZEDSIĘBIORSTWO

Autsajderzy — Pro publico bono	nr 35
BURZYŃSKI JERZY — Autsajderzy — Klepskie życie malca	nr 38
DINTER ADAM, SAMOL SYLWESTER — Nowy system zniżanowości	nr 34
DUDZIŃSKI WŁADYSŁAW — Rozmach i inicjatywa z olówkiem w ręku	nr 22
GUTOWSKI ANTONI — Na tropach „A“ — Jak w A-3 radzą sobie z techniką	nr 4
GUTOWSKI ANTONI — A-3 — prawdę ci powie	nr 6
GUTOWSKI ANTONI — Czy ty, ko jeden eksperyment?	nr 11
GUTOWSKI ANTONI — Autsajderzy — Inicjatywa — artykuł deficytowy	nr 39
GUTOWSKI ANTONI — „Era“ — prawdę ci powie	nr 41
GUTOWSKI ANTONI — „Era“ — prawdę ci powie (2) — Jak być najlepszym zakładem	nr 43
GUTOWSKI ANTONI — „Era“ — prawdę ci powie... (3) — Jak skonstruować skuteczny bodziec	nr 44
GUTOWSKI ANTONI — „Era“ — prawdę ci powie... (4) — Jak „robienie“ postępu technicznego	nr 45
GUTOWSKI ANTONI — „Era“ — prawdę ci powie... (5) — Od czego zależy jakość wyrobów	nr 46
GUTOWSKI ANTONI — „Era“ — prawdę ci powie... (6) — Bez mitów i limitów	nr 49
GUTOWSKI ANTONI — „Era“ — prawdę ci powie... (7) — Delegacja decyzji — warunk sprawnego zarządzania	nr 50
KRAUSS KRZYSZTOF — Druga strona rachunku	nr 22

VI. LUDNOŚĆ, ZATRUDNIENIE, PŁACE

CHOJNACKA HELENA — Dochody wsi w latach 1961-1965	nr 34
DUDZIŃSKI ZYGMUNT — Premowanie pracowników umysłowych — Założenia i praktyka	nr 6
DZIEŃKO KAZIMIERZ — Perspektywy demograficzne Polski	nr 14
PICK BRONISŁAW — Nowy system kontroli funduszu płac — Co wykazała praktyka	nr 2
GŁOWCZYK JAN — Produkcja, zatrudnienie, wydajność	nr 42
HANKE WIT — Sprawy gospodarcze w Sejmie — Na pierwszym planie sprawy najtrudniejsze (Wywiad z przewodniczącym Sejmowej Komisji Pracy i Spraw Socjalnych —	

MEJRO CZESŁAW — O wspólny język techników i ekonomistów	nr 24
MEJRO CZESŁAW — Półprzewodniki i ekonomika	nr 33
MEJRO CZESŁAW — Technika: ludzie i rzeczy — Bodźce a odpowiedzialność	nr 50
NIEDZIEWIECKI JÓZEF — Nowoczesność i jakość — główne i nierozłączne zadania (Wywiad z Kierownikiem Wydziału Przemysłu Ciepłego i Komunikacji KC PZPR — Rozmowę przeprowadził: Barbara Wiśniewska i Władysław Dudziński)	nr 11
REM JAN — Technika: ludzie i rzeczy — Po polsku — „smykalka“	nr 38
REM JAN — Technika: ludzie i rzeczy — Patriota miejsca i czasu	nr 41
STRZELECKI CZESŁAW — Technika: ludzie i rzeczy — Potrzeba integracji poczyniła i syntetycznej oceny (Wywiad z Dyk. Instytutu Organizacji i Mechanizacji Budownictwa — rozmawiał Tadeusz Zalski)	nr 40
SZYNDLER-GŁOWACKI WIESŁAW — Jakość (6) to będzie...	nr 20
SZYNDLER-GŁOWACKI WIESŁAW — Technika: ludzie i rzeczy — Szuka dla sztuki?	nr 44
SZYR EUGENIUSZ — O postępie ekonomiczno-techniczny w gospodarce materiałowej	nr 1
Technika: ludzie i rzeczy — W. D. — Sprawy gospodarcze w Sejmie — Problemy rozwoju techniki	nr 51/52
WEBER HENRYK — Lepiej mniej lecz lepiej	nr 2
WEBER HENRYK — Przed konferencją wynalazców i racjonalizatorów — Czy konieczne zmieniać przepisy?	nr 12
WIŚNIEWSKA BARBARA — Technika: ludzie i rzeczy — Nie do parry	nr 39
WOWCZUK WŁODZIMIERZ — Normalizacja — Kopciuszek w przemyśle	nr 33
WOWCZUK WŁODZIMIERZ — Technika: ludzie i rzeczy — Ludzie, turbiny i...	nr 42
ZALSKI TADEUSZ — Projektowanie — czynność techniczna	nr 48
ZIELIŃSKI ANDRZEJ — Technika: ludzie i rzeczy — Postęp w skoroszytach	nr 44
ZIEHALUK JAN — Technika: ludzie i rzeczy — Komórki ekonomiczne w instytucjach technicznych	nr 40

KRAUSS KRZYSZTOF — Zagubione złotówki	nr 26
KRAUSS KRZYSZTOF — Autsajderzy — Huta na uboczu	nr 37
KRAUSS KRZYSZTOF — Czy wyjdą „na czysto“?	nr 45
LAMBUCKI JERZY — Eksperyment w Paławagu — Pierwsze wnioski	nr 43
NIEDOJADŁO EUGENIUSZ — Tameł — po roku eksperymentu — Dwa kroki w przód, bez kroku wstecz	nr 36
REM JAN — Rok na głębokiej wodzie	nr 26
REM JAN — Autsajderzy — Płajta romantyczna	nr 35
SZYNDLER-GŁOWACKI WIESŁAW — Uwaga na autsajderów	nr 40
WASILJEW TADEUSZ — Pół logiki	nr 15
WEBER HENRYK — Autsajderzy — Prototypownia czyli pięć konfrontacji z przyczynami	nr 35
WEBER HENRYK — Autsajderzy — „Żeby cię... modernizowano“	nr 36
WEBER HENRYK — Wypaczona stolarzka	nr 38
WEBER HENRYK — O woluntaryzmie i jego skutkach	nr 45
WIŚNIEWSKA BARBARA — Pozorny dyktant	nr 45
ZALSKI TADEUSZ — Eksperyment na własną odpowiedzialność	nr 5
ZALSKI TADEUSZ — Eksperymenty gospodarcze — Większa możliwość manewru	nr 26
ZALSKI TADEUSZ — Autsajderzy — „Warsbet“ — nazwa jak kryptoniem	nr 36

rozmawiał R. T.)	
HIMELFARB HENRYK — Ekspedientki	nr 10
(J. G.) — Sprawy gospodarcze w Sejmie — Zatrudnienie kobiet	nr 43
KOŚC FRANCISZEK — Dwie strony jednej umowy	nr 17
MADEJ ZBIGNIEW — Jak gospodarować kadrami	nr 20
PISARSKI GRZEGORZ — Socjalne miliardy	nr 18
REM JAN — Rynek pracy — monolit czy mozaika	nr 23
REM JAN — Pracownik w spółnicy — Płec a rynek pracy	nr 30
REM JAN — Pracownik w spółnicy (2) — Wietrzy podwładny	nr 31
REM JAN — Pracownik w spółnicy (3) — Fabryka kuchnia	nr 32
REM JAN — Pracownik w spółnicy (4) — Lata 1966-1970	nr 33
REM JAN — O dziewczętach nieromantycznie	nr 43
(S.) — Co z funduszem zakładowym?	nr 13
WEBER HENRYK — BEHAPE	nr 10

VII. ZAGADNIENIA PRAWNE I SOCJOLOGICZNE

(AB) — Po obradach KSR	nr 8
GALEŃSKI BOGUSŁAW — Stabilizacja i zmiany społecznej struktury wsi	nr 12
J. R. — Sonda w przyczynach przestępczości gospodarczej	nr 24
KARNIEWSKI EDWARD, MIKUS KAZIMIERZ, TALEJKO WITALIS — Zatrudnienie i traktory	nr 42
KRAUSS KRZYSZTOF — Na	

marginesie procesu mięsnego — Gang bezwzględny i przebiegły	nr 7
SAMOL FRANCISZEK — Między strażniczką a humanizacją pracy	nr 8
TURSKI RYSZARD — Kronika socjologiczna — Migracje na pograniczu	nr 15
ZALSKI TADEUSZ — Granice automatyzacji	nr 30

VIII. INWESTYCJE I BUDOWNICTWO

BREDE Z. JÓZEF — Jak usprawnić zaopatrzenie budownictwa	nr 18
GAJEWSKI PIOTR — Sprawy gospodarcze w Sejmie — Zycie i prawo (Z Zastępcą Przewodniczącego Sejmowej Komisji Budownictwa i Gospodarki Komunalnej — rozmawiał T. Z.)	nr 17
KRAUSS KRZYSZTOF — Policie — nowy kombinat	nr 49
KRZAK MARIAN, ZACZEK TADEUSZ — Jak usprawnić finansowanie inwestycji	nr 8
KRZYWONOS JAN — Trudności w budownictwie wiejskim	nr 42
KUCHARSKI MIECZYSLAW — Gra zapasy — inwestycje	nr 15
LASOCKI JERZY — Nowa pieciolatka inwestycyjna — na warsztacie	nr 1
LASOCKI JERZY — Usprawnianie działalności inwestycyjnej — Niedoceniana rezerwa	nr 27
ROGOŹ JÓZEF — Zamierzenia i wyniki	nr 44
RYDLEWSKI PIOTR — Długo a więc drogo	nr 42
SALDAK ZYGMUNT — Zamrożone nakłady	nr 30
SALDAK ZYGMUNT — Nowa rola Banku Inwestycyjnego	nr 48
SCHULZ ZBIGNIEW, ŻABOWSKI ZDZISŁAW — Konferencja PTE — Badania ekonomiczne inwestycji a projektowanie	nr 12
SKARADZIŃSKI BOHDAN — Cennosc ziemi a inwestowanie	nr 4
SZAROTA RALF — W sprawie finansowania inwestycji	nr 23
SZYNDLER-GŁOWACKI WIESŁAW — Aktualne problemy budownictwa	nr 10
SZYNDLER-GŁOWACKI WIESŁAW — Taniej — to niekoniecznie gorzej	nr 15
SZYNDLER-GŁOWACKI WIESŁAW — Eksperymenty gospodarcze — Uparci na cenzurowanym	nr 26
SZYNDLER-GŁOWACKI WIESŁAW — Decyduje koncentracja (II) — Trudności przygotowania inwestycji	nr 47
SZYNDLER-GŁOWACKI WIESŁAW — Decyduje koncentracja (III) — Za długo i za drogo	nr 48
SZYNDLER-GŁOWACKI WIESŁAW — Zdecyduje koncentracja	nr 51/52
WIECZOREK JANUSZ — Nowe zasady polityki mieszkaniowej	nr 25
WOWCZUK WŁODZIMIERZ — Inwestycje i dewizy	nr 28
WROBLEWSKI JANUSZ — Nowe rozwiązania w budownictwie	nr 26
WSG — Budownictwo socjalno-usługowe	nr 14
ZALSKI TADEUSZ — Kosztowne marnotrawstwo	nr 2
ZALSKI TADEUSZ — Z działalności PTE — O większą efektywność inwestycji przemysłowych	nr 15
ZALSKI TADEUSZ — Kilka uwag o budownictwie uprzemysłowionym	nr 18
ZALSKI TADEUSZ — Projektowanie — czynność techniczna?	nr 48
ZARSKI TADEUSZ — Budownictwo mieszkaniowe w 1964 r.	nr 18

IX. FINANSY, BANKI, KONTROLA

BAUTRO EUGENIUSZ — Dylematy finansowe — Przeciwność	nr 5
BIEN WITOLD — Nowy system finansowy dla budownictwa	nr 50
CHOMICKI KAZIMIERZ — Dylematy finansowe — Bank powinien wyróżniać za dobrą pracę	nr 5
HARASIMOWICZ ROMUALD — Kredyt rolny u progu nowego pięcioletnia	nr 50
JANKOWSKI JAN — Polityka finansowa wobec rolnictwa	nr 28
J. K. — Zmiany w funduszu zakładowym	nr 49
KRZAK MARIAN, ZACZEK TADEUSZ — Jak usprawnić finansowanie inwestycji	nr 8
KRZAK MARIAN — Zmiana klasyfikacji budżetowej	nr 34
KUCHARSKI MIECZYSLAW — Jak usprawnić system finansowy	

wy — Gra zapasy — inwestycje	nr 15
MAJEWSKI STANISŁAW — W interesie aktywnej roli złotówki (Wywiad z Prezesem NBP, Wiceministrem Finansów — rozmawiał M. W.)	nr 9
PICHULA STANISŁAW — Dylematy finansowe — Podstawa wyposażenia w fundusze własne	nr 5
(S.) — Co z funduszem zakładowym	nr 13
SALDAK ZYGMUNT — Nowa rola Banku Inwestycyjnego	nr 48
SIEDLANOWSKI MARCELI — Jak finansować rekonstrukcję?	nr 8
SZWAJA ZBIGNIEW — Dwa negatywy do propozycji zmian	nr 15
WASILJEW TADEUSZ — Sprawy do przemyślenia — Oszczędność z odcieczą	nr 10
ZARUDZI ZBIGNIEW — Buty nie na miarę	nr 10

X. PRZEMYSŁ

BABIŃSKI JAN — Kosztowny dym	nr 40
BOJANOWSKA-DZIEDUSZYCKA IZABELA — Kronika morska — Polski przemysł okrętowy w 1964 r.	nr 15
BRATOS ZYGMUNT — Niechodliwe paliwo	nr 38
CHADZIŃSKI HENRYK — Tar-nowskie „Azoty“ na przełomie	nr 6
DUDZIŃSKI WŁADYSŁAW — Na tropach „A“ — Bariera mechanizmów	nr 5
DUDZIŃSKI WŁADYSŁAW — Transzistory czyli oszczędność	nr 7
DUDZIŃSKI WŁADYSŁAW — Przemysł elektromaszynowy w latach 1961-1965 — Wobec zmieniających potrzeb	nr 13
DUDZIŃSKI WŁADYSŁAW — Chemia 1961-1965 — Czy wystarcza wysoka dynamika	nr 17
GRZELECKI MIECZYSLAW — Wnówocześnie „Fabryki Gaze“	nr 6
GUTOWSKI ANTONI — Na tropach „A“ — W poszukiwaniu eliksiru nowoczesności	nr 1
IWIŃSKI EDWARD — Po dwudziestu latach	nr 22
JĘDRZEJCZAK ALEKSANDER — Wersja: wyskankanie	nr 22
KAWALEC WINCENTY — Polityka lokalizacji przemysłu (kk) — Energetyczne „przymiarki“ na lata 1965-85	nr 38
KLEWZYŃC LECH — Jak obniżyć koszty w hutnictwie (Artykuł dyskusyjny)	nr 18
KOZŁOWSKI ALEKSANDER — Meble czy segmenty	nr 22
KOZŁOWSKI ALEKSANDER — O możliwościach eksportu mebli	nr 28
KRAUSS KRZYSZTOF — Hutnictwo 1961-65 — Krótka kol-dra	nr 13
KRAUSS KRZYSZTOF — Drobna wytwórczość 1961-1965 —	

Rynek w nielase	
KRAUSS KRZYSZTOF — Gospodarka na zagrodzie	nr 48
KRAUSS KRZYSZTOF — Police — nowy kombinat	nr 49
KULIK CELINA — Ranga miedzi	nr 30
LUBIEJEWSKI TADEUSZ — Na tropach „A“ — Niesklasyfikowani	nr 9
MALINOWSKI TOMASZ — Sprawy gospodarcze w Sejmie — Rolnictwo i przemysł spożywczy (Z przewodniczącym Sejmowej Komisji Rolnictwa i Przemysłu Spożywczego — rozmawiał J. S.)	nr 21
MIKOŁAJCZYK ZBIGNIEW — Przemysł spożywczy 1961-1965 — Sługa dwóch państw — czy równorzędny partner?	nr 26
MIKOŁAJSKI BOGDAN — Komu umowa	nr 44
MITAS WŁADYSŁAW — Doświadczenia przemysłu lekkiego w stosowaniu trzech poziomów cen detalicznych	nr 41
OLKUSKI BOLESŁAW — Polska siarka	nr 49
ONACZYŃSKI JAN — Kopciuszek na budowie	nr 42
PRZYŃSKI BOHDAN — Koor-dynacja branżowa — Ważna uchwała	nr 26
STELMACH JAN — Jak przemysł zaopatruje rolnictwo	nr 6
SZAFRAŃSKI HENRYK — Sprawy gospodarcze w Sejmie — Dorobek i sprawy dla następ-czy (Rozmowa z Przewodniczącym Sejmowej Komisji Przemysłu Ciepłego, Chemicznego i Górniczego — notował: kk)	nr 17
SZYNDLER-GŁOWACKI WIESŁAW — Nawet nie wiemy co posiadamy	nr 6
SZYNDLER-GŁOWACKI WIESŁAW — Ilość, jakość, anty-	

bodźce i półśrodki	nr 24
SZYNDLER-GŁOWACKI WIESŁAW — Baza paliwowo-energetyczna 1961-1965 — A jednak można taniej	nr 31
TALLAT JÓZEF — Jak zorganizować gazownictwo (Artykuł dyskusyjny)	nr 24
WANIOLKA FRANCISZEK — Chemii dajemy pierwszeństwo (Wywiad z Wicepremierem przeprowadził Władysław Dudziński)	nr 20
W. D. — Nasz komentarz — Na tropach „A“	nr 9
W. D. — Reformy i eksperymenty w odlewniach, kuźniach i hutnictwie	nr 13
W. D. — Nasi pływacy „Am-basadorowie“	nr 30
WEB. — Odlewów wciąż mało, ale...	nr 4
WEBER HENRYK — Lepiej mniej lecz lepiej	nr 2
WEBER HENRYK — Na tropach „A“ — Gdy dwaj się spierają...	nr 3
WEBER HENRYK — Na tropach „A“ — Sprawy duże i drob-nostki	nr 8
WIŚNIEWSKA BARBARA — Droga do elastylu	nr 3
WIŚNIEWSKA BARBARA — Sprawa do przemysłu — Jak zwiększyć produkcję obuwia?	nr 7
WIŚNIEWSKA BARBARA — Uwaga! Szkło...	nr 9
WIŚNIEWSKA BARBARA — Skazy na polskiej wale	nr 12
WIŚNIEWSKA BARBARA — Przemysł lekki 1961-1965 — Koncepcja i realizacja	nr 25
WIŚNIEWSKA BARBARA — Pozorny dyktant	nr 43
WIŚNIEWSKA BARBARA — Brakujące ogniwa	nr 48
W.W. — Ze szlaków wielkiej chemii	nr 23
ZALSKI TADEUSZ — Granice automatyzacji	nr 30

XI. ZAOPATRZENIE MATERIAŁOWE

BAUERMAN MARIAN — Surowce dla drobnej wytwórczości	nr 40
BREDE JÓZEF Z. — Jak usprawnić zaopatrzenie budownictwa	nr 18
DĘBOWSKI STANISŁAW — Nie wykorzystany surowiec	nr 24
GABRYL STANISŁAW — Surowce wtórne a aktywizacja gospodarcza (Wywiad z Zastępcą Przewodniczącego KDW Stanisławem Gabryłem — rozmawiał: Zbigniew Wyczasny)	nr 20
REM JAN — Papierowy tygrys	nr 49
(S.) — Sprawy gospodarcze w Sejmie — Kłopoty z zaopatrzeniem budownictwa	nr 6
SZYR EUGENIUSZ — O postępie ekonomiczno-techniczny w gospodarce materiałowej	nr 1
W. W. — Konferencja naukowa na temat gospodarki materiałowej	nr 16

XII. ROLNICTWO

BABIŃSKI JAN — To my po-zariliśmy owce	nr 15
BAJAN KONRAD — Zespołowa mechanizacja	nr 16
BAJAN KONRAD — Agronom gromadzki	nr 37
BRZOSKA MARIAN — Skup produktów rolnych w 1964 r.	nr 4
CHOJNACKA HELENA — Dochody wsi w latach 1961-1965	nr 34
DYKA SŁAWOMIR, URBAN ROMAN — Jak zaopatrywać wieś w mięso	nr 37
DZIEWICKA MARIA — Dwa nurty książki M. Mieszczan-kowskiego	nr 13
GALEŃSKI BOGUSŁAW — Stabilizacja i zmiany społecznej struktury wsi	nr 12
GRYSIAK JAN — Gospodarka remontowa kółek	nr 10
GRYSIAK JAN — Traktorzysta — zawód czy umiejętność?	nr 24
JANKOWSKI JAN — Polityka finansowa wobec rolnictwa	nr 28
JASIOROWSKI HENRYK — Wokół sprawy inseminacji — O stronie fizjologicznej	nr 12
JĘDRZEJCZAK JERZY — Piętnastolecie elektryfikacji wsi — Imponujący dorobek — co dalej?	nr 34
(J. S.) — Zanim wyruszymy w pole	nr 11
(J. S.) — Wokół sprawy inseminacji — A na Zachodzie?	nr 12
KARNIEWSKI EDWARD, MIKUS KAZIMIERZ, TALEJKO WITALIS — Zatrudnienie i traktory	nr 42
KIEWLA JAN — Wody ściekowe — rezerwa wzrostu produkcji rolnej	nr 40
KOŚC FRANCISZEK — Dwie strony jednej umowy	nr 17
KUCHARZ JERZY — Samorząd robotniczy w przedsiębiorstwach rolnych	nr 40
KRZYWONOS JAN — Trudności w budownictwie wiejskim	nr 42
KRZYWONOS JAN — Kryteria oceny ekonomicznej PGR	nr 46
LAWNICKAK SZCZEPAN — Czy traktory zdobędą wiosnę	nr 15
MALINOWSKI ROMAN — Miejsce traktora w kółku	nr 10
MALINOWSKI TOMASZ —	

Sprawy gospodarcze w Sejmie — Rolnictwo i przemysł spożywczy (z przewodniczącym Sejmowej Komisji Rolnictwa i Przemysłu Spożywczego rozmawiał J. S.)	nr 21
MIESZCZANKOWSKI MIECZYSLAW — Dziwna krytyka	nr 18
MIESZCZANKOWSKI MIECZYSLAW — O bezpośredniej socjalizacji rolnictwa	nr 18
MIESZCZANKOWSKI MIECZYSLAW — O stopniowej socjalizacji rolnictwa — Rozwój kółek w 1963-1964 r.	nr 19
MIESZCZANKOWSKI MIECZYSLAW — O stopniowej socjalizacji rolnictwa — Problemy koncentracji	nr 20
MIESZCZANKOWSKI MIECZYSLAW — O stopniowej socjalizacji rolnictwa — Inne problemy rozwoju kółek	nr 21
MIESZCZANKOWSKI MIECZYSLAW — O stopniowej socjalizacji rolnictwa — Kółka a inne ogniwa	nr 23
MIESZCZANKOWSKI MIECZYSLAW — O stopniowej socjalizacji rolnictwa — Kółka rolnicze jako główne ogniwo	nr 25
MIESZCZANKOWSKI MIECZYSLAW — O stopniowej socjalizacji rolnictwa — Ewolucyjny czy raptowny wariant linii kółek (Uwagi polemiczne)	nr 26
MIESZCZANKOWSKI MIECZYSLAW — O stopniowej socjalizacji rolnictwa — Perspektywa dalsza (Uwagi polemiczne)	nr 28
MIESZCZANKOWSKI MIECZYSLAW — Nauka a rozwój rolnictwa	nr 44
MISIUNA WLADYSLAW — Społeczna przebudowa wsi a industrializacja	nr 33
Młodzież wiejska a reforma szkolnictwa zawodowego	nr 51/52
MROZ JERZY — Wokół sprawy inseminacji — W świetle statystyki	nr 12
MROZ JERZY — Rolnictwo 1961-1965 — Dobre i złe doświadczenia	nr 30
MROZ JERZY — PGR w biezącej 5-lacie	nr 33
RUTA WLADYSLAW — O priorytet dla inwestycji przeciwpowodziowych	nr 44
SONDEL JAN — Jak podnieść skup mleka	nr 3
SONDEL JAN — Czy można przyspieszyć wzrost produkcji rolnej?	nr 38
SONDEL JAN — Czy gospodarstwa indywidualne słabną?	nr 48
SROGA ALOJZY — Na przykładzie GS Chelmża — Od eksperymentu — do transportowych usług	nr 24
STASZYŃSKI LUDWIK — Zboże — produkcja uboczną?	nr 30
STELMACH JAN — „Problem koński” jest do rozwiązania	nr 2
STELMACH JAN — Jak przemysł zaopatruje rolnictwo	nr 6
STELMACH JAN — Efektywność zespołowego użytkowania maszyn	nr 31
STELMACH JAN — Nowe ceny skupu zbóż	nr 45
SZEMBERG ANNA — Zróżnicowanie gospodarstw a rezerwy produkcji	nr 6
WOJDAN CZESLAW — Dziś i jutro spółdzielni usługowo-wytwórczych	nr 40
WOJTASZEK ZYGMUNT — Agronom — kierownik produkcji?	nr 8
Wokół sprawy inseminacji — Od redakcji	nr 12
WOWCZUK WLADZIMIERZ — Centralne problemy w zwierciadle olsztyńskiego regionu — Nowoczesne rolnictwo i przetwórstwo	nr 14
ZALSKI TADEUSZ — Nadzieje nie w pełni zrealizowane (zw) — Sprawy gospodarcze w Sejmie — Woda dla rolnictwa	nr 41
Z.T. — Przetwarzanie rolnictwa kraju	nr 7

XIII. TRANSPORT I ŁĄCZNOŚĆ

BERMAN ZYGMUNT — „Lot” na podniebnych szlakach	nr 16
BERMAN ZYGMUNT — Krajowa komunikacja lotnicza	nr 37
BREDE JÓZEF Z. — Centralizacja przewozów źródłem potania budownictwa	nr 42
CHADZYŃSKI HENRYK — Kiedy wreszcie przełom „przełomów”	nr 22
DZIEKOŃSKI TADEUSZ — Bariery — wieczne młody?	nr 2
DZIEKOŃSKI TADEUSZ — Żegluga pasażerska przez Atlantyk	nr 12
LEWIŃSKI PIOTR — Praca i trudność kolei	nr 2
RZEŚNIEWSKI TADEUSZ — Sprawy gospodarcze w Sejmie — Więcej uwagi dla komunikacji (Mówi przewodniczący Sejmowej Komisji Ko-	

munikacji i Łączności — notował Z. W.)	nr 21
WICHLACZ ZBIGNIEW — Sprawy gospodarcze w Sejmie — Morze może dać więcej (Wywiad z przewodniczącym Sejmowej Komisji Gospodarki Morskiej i Żeglugi — notował Z. W.)	nr 19
(Wycz.) — Sprawy gospodarcze	

XIV. SPOŻYCIE, OBRÓT TOWAROWY, USŁUGI

BW — Nasz komentarz — Umowy bez improwizacji	nr 51/52
CHMIELEWSKI ZYGMUNT — Nowy system pracy nakładczej	nr 35
DUDZIŃSKI WLADYSLAW — Bariery wzrostu spożycia — „Muza” i mamona	nr 24
DYKA SŁAWOMIR, URBAN ROMAN — Jak zaopatrywać wieś w mięso	nr 37
G. P. — Na krajowym rynku — Produkcja a możliwości zaopatrzenia	nr 16
GRAJTER JERZY — Bariery wzrostu spożycia — Więcej mączki rybnej — więcej kotletów schabowych	nr 37
GUTAN KAZIMIERZ — Bariery wzrostu spożycia — Dom na rozdrożu	nr 39
GUTOWSKI ANTONI — Bariery wzrostu spożycia — Niezbędne drobiazgi	nr 23
GUTOWSKI ANTONI — Bariery wzrostu spożycia — Kupujcie... prakty!	nr 25
GUTOWSKI ANTONI — Bariery wzrostu spożycia — Z czym do turystów	nr 29
HIMELFARB HENRYK — Ekspedientki	nr 10
IWASZKIEWICZ WACLAW — Oplacalność usług naprawczych	nr 4
(k) — Sprawy gospodarcze w Sejmie — Ubezpieczenie społeczne rzemieślników	nr 14
KOPELWICZ HENRYK — Społeczny fundusz spożycia	nr 46
KOZŁOWSKI ALEKSANDER — Meble czy segmenty	nr 22
KRAMER TEODOR — Bariery wzrostu spożycia — Środki kształtowania popytu	nr 16
KRZEMIŃSKI WLADZIMIERZ — Formy kontraktacji obuwia	nr 49
LASKOWSKI ZBIGNIEW — Bariery wzrostu spożycia — Gdzie jest halibut?	nr 30
MIKOŁAJSKI BOGDAN — Komu umowa	nr 44
NASIŃSKI FRANCISZEK — O zaopatrzeniu wsi w węgiel — Nadszedł czas wolnej sprzedaży	nr 37
OCETKIEWICZ MARIA — Dlaczego w Polsce tak trudno coś kupić	nr 6
PERZYŃSKI WACLAW — Bariery wzrostu spożycia — Między hurtem, detalem i rynkiem	nr 18
PISARSKI GRZEGORZ — Reformy w gastronomii	nr 2
PISARSKI GRZEGORZ — Na krajowym rynku — Tendencje zmian w zaopatrzeniu	nr 3
PISARSKI GRZEGORZ — Wydziały czy nie wydziały	nr 8

XV. REGIONY GOSPODARCZE, SAMORZĄD TERYTORIALNY

BIELECKI MACIEJ — Ogłotki, kominy, szanse i zawody	nr 51/52
Centralne problemy w regionalnym zwierciadle — Warszawa 1961-1963-1970	nr 22
CHMIELEWSKI HENRYK — Na przykład w Ręcu	nr 4
Dwa dwudziestolecia Warszawy	nr 3
DYNER MIROSLAW — Wyzwolenie zagłębi przemysłowych	nr 6
FRĄCKIEWICZ LUCYNA — I w katowickim dysproporcje	nr 4
KARGER RYSZARD — Perspektywy szczecińskiego żegluga (Wywiad z dyrektorem Polskiej Żeglugi Morskiej — Rozmawiał: Zbigniew Wyczasany)	nr 18
KAWALEC WINCENTY — Deglomeracja	nr 21
KAWALEC WINCENTY — Polityka lokalizacji przemysłu (Kola) — Sprawy do przemysłu — Inwestycje towarzyszące — na przykładzie Puław	nr 44
KOŁODZIEJSKI JERZY — Centralne problemy w zwierciadle regionu gdańskiego — Od czego zależy postęp	nr 4
KOPEŃSKA JADWIGA — Centralne problemy w zwierciadle łódzkiego regionu — Dlaczego — deglomeracja?	nr 25
KRUCZEK WLADYSLAW — Centralne problemy w zwierciadle rzeszowskiego regionu — Główny cel — nowe miejsce pracy (Rozmowa z I Sekretarzem KW PZPR w Rzeszowie — rozmawiał Karol Szwarec)	nr 22

w Sejmie — Postęp techniczny w gospodarce morskiej	nr 9
(wycz.) — Na polskiej drodze	nr 18
WYCZASANY ZBIGNIEW — Transport 1961-1965 — Z coraz większym trudem	nr 32
ZONIK ZYGMUNT — O telewizji raczej ekonomicznie	nr 1
ZONIK ZYGMUNT — Pocztowy dorobek	nr 42

PISARSKI GRZEGORZ — Bariery wzrostu spożycia	nr 15
PISARSKI GRZEGORZ — Jak świętujemy	nr 16
PISARSKI GRZEGORZ — Socjalne miliardy	nr 18
PISARSKI GRZEGORZ — Bariery wzrostu spożycia — Mielizna na mlecznej rzece	nr 21
PISARSKI GRZEGORZ — Bariery wzrostu spożycia — Granice wydajności	nr 28
PISARSKI GRZEGORZ — Handel wewnętrzny 1961-1965 — W pogoni za stabilizacją	nr 39
PISARSKI GRZEGORZ — Bariery wzrostu spożycia — Perspektywiczne i doraźne kierunki działania	nr 43
SIKORSKI BRUNON — System prowizyjny w gastronomii	nr 37
SPYCHALSKI JÓZEF — Sprawy gospodarcze w Sejmie — Dzień wczoraj i jutro (Wywiad z przewodniczącym Sejmowej Komisji Przemysłu Lekkiego, Rzemiosła i Spożycia Pracy — rozmowę przeprowadził: B. W.)	nr 18
WAROWNY BRONISLAW — Sprawy gospodarcze w Sejmie — Handel w obliczu opinii publicznej (Rozmowa z przewodniczącym Sejmowej Komisji Handlu Wewnętrznego — Rozmawiał G. P.)	nr 18
W. D. — Bariery wzrostu spożycia — Fonograficzne „śrubki”	nr 30
WEBER HENRYK — Bariery wzrostu spożycia — Kto szybko daje, dwa razy daje...	nr 17
WEBER HENRYK — Bariery wzrostu spożycia — Piana nie tylko z detergentów	nr 20
WEBER HENRYK — Bariery wzrostu spożycia — By zjeść konserwowy ogórek...	nr 33
WILCZYŃSKI WACLAW — Rynek nabywcy	nr 5
WIŚNIEWSKA BARBARA — Cena nowości — gdzie nowości	nr 36
WIŚNIEWSKA BARBARA — Brakujące ogniwa	nr 48
WIŚNIEWSKA BARBARA — W stronę klienta	nr 51/52
WOJCIECHOWSKI TADEUSZ — Nadużycia w sprzedaży pozarynkowej	nr 3
WSG — Cui bono?	nr 8
WSG — Budownictwo socjalno-usługowe	nr 14
WYCZASANY ZBIGNIEW — Na warszawskim rynku	nr 44
WYCZASANY ZBIGNIEW — Na warszawskim rynku (2) — W pogoni za kozaczkami	nr 49

(Ks) — Budżety rad narodowych	nr 1
KULIK CELINA — Centralne problemy w zwierciadle bydgoskiego regionu — Pożądany przybysz	nr 16
MAŁEK PRZEMYSŁAW — Centralne problemy w zwierciadle szczecińskiego regionu — Niezbędna jest znajomość perspektyw	nr 3
MIKOŁAJCZYK ZBIGNIEW — Centralne problemy w zwierciadle koszalińskiego regionu — Nietypowe rezerwy	nr 5
MISIAK MAREK, MONICKI RYSZARD — Plan alternatywny i pięciolatka 1966-1970 — Rezerwy i bariery	nr 24
MYŚLENICKI WOJCIECH — Centralne problemy w zwierciadle szczecińskiego regionu — Miasto młodych	nr 18
OKUNIEWSKI JERZY — 20 lat rolnictwa na ziemiach zachodnich — Próba gospodarskiego obrachunku	nr 19
PAWŁOWICZ STANISLAW — Centralne problemy w zwierciadle szczecińskiego regionu — Stabilizacja a produkcja	nr 18
PIASECKA MARIA — Centralne problemy w zwierciadle wrocławskiego regionu — Dolnośląskie możliwości rozwoju przemysłu	nr 19
PISARSKI GRZEGORZ — Regionalne problemy w centralnym zwierciadle	nr 29

PORZUCZEK MIECZYSLAW — Centralne problemy w zwierciadle olsztyńskiego regionu — Program rozwoju usług dla wsi	nr 14
PORZUCZEK MIECZYSLAW — Centralne problemy w zwierciadle olsztyńskiego regionu — Rezerwy w rolnictwie	nr 20
PTASIŃSKI JAN — Centralne problemy w zwierciadle gdańskiego regionu — Nasza specjalizacja: wykorzystanie morza (Wywiad z I Sekretarzem KW PZPR w Gdańsku przeprowadził Ryszard Turski)	nr 4
RAKOWSKI MIECZYSLAW — Centralne problemy w regionalnym zwierciadle — Deglomeracja ale jaka?	nr 28
REM JAN — Mowa do palca, czyli... Proteguję Włocławek	nr 46
ROGOŹ JÓZEF — Kieleckie obserwacje i postulaty	nr 1
RYCHLIK STANISLAW — Centralne problemy w zwierciadle szczecińskiego regionu — W trosce o harmonijny rozwój	nr 18
SECOMSKI KAZIMIERZ — Stan i perspektywy rozwoju ziem zachodnich	nr 19
SECOMSKI KAZIMIERZ — Stan i perspektywy rozwoju ziem zachodnich (2)	nr 20
SZYDLAK JAN — Centralne problemy w zwierciadle poznańskiego regionu — Wielkopolskie rezerwy (Wywiad z I Sekretarzem KW PZPR w Poznaniu przeprowadził W. Szydler-Głowacki i T. Zalski)	nr 7
SZYDLER-GŁOWACKI WIE-SLAW — Centralne problemy w regionalnym zwierciadle —	

XVI. HANDEL ZAGRANICZNY, TARGI

BOŻYK PAWEŁ — Próba ujęcia cen „stop”	nr 2
BOŻYK PAWEŁ — Granice opłacalności obrotów zagranicznych (artykuł dyskusyjny)	nr 4
DYNER MIROSLAW — XXXIV Międzynarodowe Targi Poznańskie — Przed i po przecięciu wstęgi	nr 25
DYNER MIROSLAW — XXXIV Międzynarodowe Targi Poznańskie — W królestwie maszyn	nr 26
DYNER MIROSLAW — XXXIV Międzynarodowe Targi Poznańskie — U naszych gości	nr 28
DYNER MIROSLAW — Jesień 1965 — Czy tylko targi krajowe?	nr 40
GRZĘDZIŃSKI JAN — Notatki ze Szwecji — Za mało informujemy	nr 39
KALINOWSKI ROMAN — Spożycie praktyka	nr 8
KOZŁOWSKI ALEKSANDER — O możliwościach eksportu mebli	nr 28
KRAUSS KRZYSZTOF — Technika: Ludzie i rzeczy — Stawka — dewizy	nr 51/52
KUZIŃSKI STANISLAW — Aktywizacja eksportu (Wywiad z przewodniczącym Sejmowej Komisji Handlu Zagranicznego — Rozmawiał WW)	nr 17
LANIEWSKA BARBARA, SO-KOŁOWSKI JAN — Fundusz ryzyka w produkcji eksportowej przemysłu maszynowego	nr 42
NAJNIGIER BRONISLAW — Efektywność przetrwania czy rozwoju	nr 8
NIEGOWSKI JAN — Handel zagraniczny po I półroczu — Pomysłowe wyniki	nr 33
NIEGOWSKI JAN — Handel zagraniczny 1961-1965 — Próba bilansu	nr 42
PIASZCZYŃSKI WACLAW — Postęp czy regres w badaniach efektywności	nr 14

XVII. MIĘDZYNARODOWA WSPÓŁPRACA GOSPODARCZA

APEL ERICH — Przyjaźń i współpraca w imię wspólnych korzyści (wywiad z zastępcą Członka Biura Politycznego KC SED i zastępcą Przewodniczącego Rady Ministrów Niemieckiej Republiki Demokratycznej)	nr 20
BABIC LJUBO S. — Od wymiany do współpracy — Nasz wywiad z Ambasadorem Socjalistycznej Federacyjnej Republiki Jugosławii (rozmawiał Mirosław Dynier)	nr 46
BOGORODICKI MIKOŁAJ — Postęp naukowo-techniczny a współpraca międzynarodowa	nr 38
DREWNOWSKI JERZY — Po XIX Sesji RWPG — Realizm współpracy	nr 13
DREWNOWSKI JERZY — Dla dalszego rozwoju polsko-ra-	

Za i przeciw deglomeracji	nr 28
T. G. — Decentralizacja i uproszczenia	nr 47
TURSKI RYSZARD — Centralne problemy w zwierciadle lubuskiego regionu — Nim zapadną decyzje	nr 8
TURSKI RYSZARD — Centralne problemy w regionalnym zwierciadle — „Góra — dół — góra”	nr 22
TURSKI RYSZARD — Centralne problemy w regionalnym zwierciadle — Tereny zaniedbane czy rozwojowe	nr 33
WISNIEWSKA BARBARA — Centralne problemy w zwierciadle bydgoskiego regionu — Industrialna reinkarnacja	nr 16
WOWCZUK WLADZIMIERZ — Centralne problemy w zwierciadle olsztyńskiego regionu — Nowoczesne rolnictwo i przetwórstwo	nr 14
WOWCZUK WLADZIMIERZ — Centralne problemy w zwierciadle białostockiego regionu — Nie chodzi o kominy	nr 22
WYCZASANY ZBIGNIEW — Centralne problemy w zwierciadle szczecińskiego regionu — Cztery filary	nr 13
WYCZASANY ZBIGNIEW — Centralne problemy w zwierciadle opolskiego regionu — Dorobek zobowiązuje	nr 22
ZALSKI TADEUSZ — Centralne problemy w zwierciadle poznańskiego regionu — Kierunki gospodarowania	nr 7
Z. W. — Dziś i jutro ziem zachodnich	nr 5
Z. W. — Narada przewodniczących prezydów WRN i PRN — Gospodarskie obrachunki	nr 7

(Pis) — Sprawy gospodarcze w Sejmie — Warunki rozwoju eksportu	nr 11
POLACEK STANISLAW — Niedokończona dyskusja o efektywności	nr 10
RAKOWSKI MIECZYSLAW — Potrzebne są nowe metody badań	nr 14
RAUCHFUSS WOLFGANG — Targi Lipskie 1965 (wywiad z Wiceministrem Handlu Zagranicznego NRD)	nr 10
RYDYGIER WIESLAW — Efektywność w handlu zagranicznym (artykuł dyskusyjny)	nr 2
RYDYGIER WIESLAW — Handel zagraniczny a system planowania	nr 27
RYDYGIER WIESLAW — Planowanie wartościowe w handlu zagranicznym	nr 36
SCHLENNBERG ZYGMUNT — Światowa ofensywa polskiej książki (z dyrektorem CHZ „Ars Polona” rozmawiał Mirosław Dynier)	nr 21
TRZECIAKOWSKI WITOLD — Kilka wyjaśnień (artykuł dyskusyjny)	nr 15
WOWCZUK WLADZIMIERZ — Uchwała zaczęła działać	nr 9
WOWCZUK WLADZIMIERZ — Inwestycje i dewizy	nr 28
WRÓBLEWSKI TADEUSZ — Handel zagraniczny na przełomie lat 1964-65	nr 1
WW — Sojusznik w ofensywie eksportowej	nr 15
W. W. — Handel zagraniczny — Etapy rozwoju	nr 46
W. W. — Handel zagraniczny (II) — Nowe wartości i stare problemy	nr 47
W. W. — Handel zagraniczny (III) — Potrzeba elastyczności	nr 48
Z. K. — Maszyny liczące na XXXIV Targach Poznańskich	nr 27

3 ŻYCIE GOSPODARCZE

energetyczna w zachodniej Europie	nr 30
RUDOWICZ BRONISŁAW — Kraje socjalistyczne, trzeciemu światu	nr 22
SIERZPUTOWSKI JAN — Nasz fiński partner	nr 28
SIERZPUTOWSKI JAN — Polska—Francja — Tradycje i nowe możliwości	nr 33
SIERZPUTOWSKI JAN — Świat — Ekonomia — Polityka — Po paryskiej wizycie	nr 49
STOGA STANISŁAW — Rentowność eksportu w krajach RWPG	nr 7
W. W. — Handel światowy w 1964 r.	nr 50
ZUROWSKI STEFAN — Rubel i złoto	nr 29

XVIII. PROBLEMY SPOŁECZNO-EKONOMICZNE KRAJÓW SOCJALISTYCZNYCH

ALBINOWSKI STANISŁAW — Dzwignie ekonomiczne w NRD	nr 35
ALBINOWSKI STANISŁAW — Dzwignie ekonomiczne w NRD (II)	nr 36
BABIĆ LJUBO S. — Od wymiany do współpracy — Nasz wywiad z Ambasadorem Socjalistycznej Federacji Republiki Jugosławii (rozmawiał Mirosław Dynier)	nr 46
CHADZYŃSKI HENRYK — ZSRR — Rachunek, budżet, gospodarność	nr 45
Czechosłowackie koncepcje reform — rozmowa z prof. OTTO SIKIEM i doc. KAROLEM KOUBĄ	nr 23
DUDZIŃSKI WLADYSŁAW — Problemy zrównoważonego rozwoju (korespondencja własna z Jugosławii)	nr 1
DUDZIŃSKI WLADYSŁAW — Problemy zrównoważonego rozwoju (2) — Planowanie i mechanizm (korespondencja własna z Jugosławii)	nr 2
DUDZIŃSKI WLADYSŁAW — Handel — organizacja i budżet — korespondencja własna z NRD	nr 50
DYNER MIROSLAW — Węgierska Republika Ludowa	nr 14
DYNER MIROSLAW — Święto bratniego narodu	nr 19
DYNER MIROSLAW — Handel zagraniczny Jugosławii	nr 42
EMDIN GEORGIJ — ZSRR — Nowy system zaczyna działać	nr 50
GARAM JOSEF — Węgry reformują gospodarkę	nr 50
GOLDMANN JOSEF — System planowania i zarządzania a wzrost gospodarczy	nr 7
GUZ EUGENIUSZ — „Leuna II” dziś i jutro (Korespondencja z NRD)	nr 7
HOŁBA JAROSŁAW — Przedsiębiorstwo w nowym systemie zarządzania w CSRS (Korespondencja z Czechosłowacji)	nr 19
KAWALEC WINCENTY — Deglomeracja za granicą — Budapeszt przykładem	nr 29
KRAUSS KRZYSZTOF — Panie rządu republiki (Korespondencja własna z NRD)	nr 32
LEWANDOWICZ ZBIGNIEW — Radziecka reforma	nr 43
MANN HELMUT — Reformy cen przemysłowych w NRD	nr 37
M. D. — Wietnamska gospodarka	nr 38
NEUMANN KAZIMIERZ — Pierwsze półrocze w krajach RWPG	nr 40
PESZTA JAROSŁAW — Eksperymenty gospodarcze w Czechosłowacji	nr 34
PRAWOTOROW GEORGIJ — Dzwignie ekonomiczne postępu technicznego (Korespondencja z Moskwy)	nr 9
SCHMECKE HEINZ — Budżet materialne w rolnictwie NRD	nr 40
STOGA STANISŁAW — Współpraca przemysłu i handlu zagranicznego w NRD	nr 40
SIERZPUTOWSKI JAN — Wy-mowa pewnej publikacji	nr 5
SIERZPUTOWSKI JAN — Dru-gi odcinek gospodarki chińskiej	nr 24
WOŁOWCZYK ARKADIUSZ — Nowe zasady finansowania inwestycji w NRD	nr 38
(WW) — Na łamach tygodnika „Ekonomiceskaja Gazeta” — O ekonomicznej efektywności oświaty	nr 20
WOWCZUK WŁODZIMIERZ — Dzisiaj i jutro Rumunii	nr 29
(WW) — Na łamach miesięcznika „Woprosy Ekonomiki” — Ekonomiczne znaczenie dzia-łki przyzagrodowej	nr 24
(ww) — ZSRR — Dyskusje i po-czynania	nr 27
W. W. — Korea — po 20 latach	nr 33
W. W. — ZSRR — Wykorzysta-nie rezerw siły roboczej	nr 33
W. W. — Na łamach prasy ra-dzieckiej — Zmiany w gospo-darce ZSRR	nr 45
VARGA GÖRGY — Projekt no-wego systemu umów dostaw-czych na Węgrzech	nr 51,52

XIX. PROBLEMY SPOŁECZNO-EKONOMICZNE KRAJÓW KAPITALISTYCZNYCH

ALBINOWSKI STANISŁAW — Rynek dóbr inwestycyjnych w EWG	nr 2
CHECIŃSKI MICHAŁ — Wydatki wojskowe NATO	nr 46
DYNER M. — W. Brytania zmie-nia system miar i wag — Ko-respondencja własna z Lon-dynu	nr 23
DYNER MIROSLAW — Francu-skie kontrasty	nr 37
DYNER MIROSLAW — Świat — ekonomia — polityka — Alu-minowa bitwa — nowa forma interwencjonizmu w USA	nr 48
DYNER MIROSLAW — Wielka Brytania — poważny partner	nr 49
GRZĘDZIŃSKI JAN — Notatki ze Szwecji — Za mało in-formacji	nr 39
HEINTZE M. — Z materiałów FAO — Zachodni rynek mleczarski	nr 8
HEINTZE MARYNA — Z mate-riałów FAO — Nadwyżki na rynkach jajczarskich	nr 11
J. S. — Handel Wschód-Zachód — Z obrad senackiej komisji spraw zagranicznych USA	nr 16
J. S. — Świat — ekonomia — po-lityka — Mc Chesney Martin kontra Lyndon Johnson	nr 51,52
KALWARYJSKI HENRYK — Deglomeracja za granicą — Doświadczenia francuskie	nr 29
KRUPINSKI BOLESŁAW — O pracach Komitetu Węglowego EKG	nr 26
KRZYŻANOWSKI KAZIMIERZ — Wojskowo — gospodarcza współpraca w ramach EWG	nr 6
KWIATKOWSKI PIOTR — Dy-lemat „Zgody”	nr 43
M. D. — Rozwój ekonomiczny ZRA	nr 47
M. D. — Etiopia	nr 47
mid — Z piasku austriackie szy-lingi	nr 4
MIGLIOLI JORGE — O polity-ce gospodarczej Brazylii	nr 37
NEWMARCH MICHAEL — Wielka Brytania poważny partner	nr 49
PANKIEWICZ MICHAŁ — Wzrost gospodarczy Japonii	nr 15
PANKIEWICZ MICHAŁ — Gha-na przeżywa trudności	nr 40
PIOTROWSKA - HOCHFELD KRYSTYNA — Z materiałów FAO — Dokąd zmierzają rolni-ctwo kapitalistycznej Europy?	nr 4
SIERZPUTOWSKI JAN — Orę-dzie a handlowa rzeczywistość	nr 3
SIERZPUTOWSKI JAN — Wy-mowa pewnej publikacji	nr 5
SIERZPUTOWSKI JAN — Ka-lejdoskop zachodniej koniunk-tury	nr 10
SIERZPUTOWSKI JAN — Obro-na fortu Knox	nr 12
SIERZPUTOWSKI JAN — W Santo Domingo pada deszcz...	nr 21
SIERZPUTOWSKI JAN — Da-nia — kraj mlekiem płynący	nr 35
SIERZPUTOWSKI JAN — Austriacki pomost	nr 38
SIERZPUTOWSKI JAN — Wiet-nam i dolary	nr 44
SIERZPUTOWSKI JAN — Indo-nezyjska gospodarka	nr 48
SIERZPUTOWSKI JAN — Świat — Ekonomia — Polityka — Rodezja i sankcje	nr 49
SIERZPUTOWSKI JAN — Chleb a demografia	nr 51,52
STANKIEWICZ WACŁAW — Poważna szansa premiera Wil-sona	nr 17
SZOPIŃSKI STEFAN — Japoński przemysł obrabiarkowy	nr 44
TYMOWSKI ANDRZEJ — Jak gospodarują rodziny francu-skie	nr 46
WINIECKI JAN — Japonia a kraje rozwijające się	nr 8
ZUROWSKI STEFAN — Waluty i złoto	nr 9
ZUROWSKI STEFAN — Na europejskich kempingach	nr 13

XX. NAUKI EKONOMICZNE SPRAWY EKONOMISTÓW

ALBINOWSKI STANISŁAW — Konferencja ekonomistów w Lipsku (Korespondencja własna)	nr 13
Czy podolamy?	nr 50
DĄBROWSKI RYSZARD — Przegląd działalności kół PTE — W spółdzielni mieszkaniowej w Gdańsku	nr 4
Doświadczenia w kształceniu ekonomistów — Szkoła Główna Planowania i Statystyki — Dyskusja	nr 13
Dwadzieścia lat PTE	nr 49
Dwadzieścia lat Polskiego To-warzystwa Ekonomicznego	nr 50
GALICKI JAN, FIRLEJ ZE-NON — Przegląd działalności kół PTE — W poznańskim „Pomocie”	nr 4
GÓRSKI JANUSZ, KLUCZYŃ-SKI JAN — Wyższe zawodo-we studia ekonomiczne	nr 12
GRZESZCZAK ADAM — Prze-gląd działalności kół PTE — U ekonomistów w Pile	nr 4
JĘDRYCHOWSKI STEFAN — Ekonomisci wobec zmian w sy-stemie planowania i zarządza-nia (Przemówienie Przewodni-czącego Komisji Planowania dr Stefana Jędrzychowskiego na uroczystości XX-lecia Polskie-go Towarzystwa Ekonomicz-nego)	nr 50
KÓRDASZEWSKI JAN — Ra-chunek i ekonomisci	nr 12
KRAWIEC FRANCISZEK — Jak realizuje się uchwałę o służ-bach ekonomicznych	nr 51,52
K. S. — Nasz komentarz — Po-pyt na ekonomistów	nr 49
LUTKOWSKI KAROL — Zakład Problemowy Gospodarki kraj-ów słabo rozwiniętych	nr 22
MADEJ ZBIGNIEW — Jak go-spodarować kadrami	nr 20
MALYSZ JERZY — Model służ-by ekonomicznej w gospodarce terenowej	nr 38
MEJRO CZESŁAW — O wspólny język techników i ekono-mistów	nr 24
MIKOŁAJCZYK ZBIGNIEW — Czar ekonomii i ekonomisci	nr 10
MIKOŁAJCZYK ZBIGNIEW — Czar ekonomii i ekonomisci (II)	nr 11
MISIAK MAREK — Nad projek-tem statutu PTE — Organiza-cja praktyków i naukowców	nr 5
MISIAK MAREK — Ekonomista inicjator integracji	nr 12
MISIAK MAREK, SZWARC KAROL — Wisła 1965 — Ko-ordynacja jedną z dźwigni	nr 21
POSTAREMCZAK HIERONIM — Służby ekonomiczne — kło-potliwe zadanie?	nr 22
Rozmowa	nr 50
SZYR EUGENIUSZ — Łączność teorii z praktyką	nr 13
WISZNIEWSKI EDWARD — Służby ekonomiczne w handlu	nr 13
Wyniki ankiety: „Co sądzisz o „Życiu Gospodarczym?” (1)	nr 49
Wyniki ankiety: „Co sądzisz o „Życiu Gospodarczym?” (2)	nr 50
Zadania na przyszłość (z refera-tu Zarządu Głównego PTE)	nr 50
Z. M. — Kraj czeka na postęp ekonomiczny	nr 10
Z. M. — Ekonomia i polityka w warunkach socjalizmu	nr 16

XXI. KARTKI Z PRZESZŁOŚCI

M. S. — Kartki z przeszłości — Oświata i nauka	nr 1
M. S. — Kartki z przeszłości — Jeszcze o oświacie i nauce	nr 2
M. S. — Kartki z przeszłości — Lata 1939—1944 — Legainy ra-bunek	nr 4
M. S. — Kartki z przeszłości — Lata 1939—1944 — Bezwzględ-na eksploatacja	nr 5
M. S. — Kartki z przeszłości — Lata 1939—1944 — Dewastacja i zdeorganizowanie	nr 6
M. S. — Kartki z przeszłości — Lata 1939—1944 — Sytuacja bytowa ludności	nr 7
M. S. — Kartki z przeszłości — Bilans okupacji	nr 8
M. S. — Tak było wczoraj — Od czego zaczęliśmy	nr 12
M. S. — Tak było wczoraj — Pod znakiem uprzemysła-wiania	nr 13
M. S. — Tak było wczoraj — Wielki przełom w rolnictwie	nr 14
M. S. — Tak było wczoraj — Transport — fundamentem od-budowy kraju	nr 15
M. S. — Tak było wczoraj — Obrachunek za lata 1944—	

1945	nr 16
M. S. — Tak było wczoraj — Pierwszy budżet i pierwszy plan inwestycyjny	nr 17
M. S. — Tak było wczoraj — Nacjonalizacja, nowy model przemysłu, place	nr 18
M. S. — Tak było wczoraj — Pomoc państwa dla rolnictwa i zaopatrzenie wsi	nr 19
M. S. — Tak było wczoraj — Aprowizacja i obrót towa-rowy	nr 20
M. S. — Tak było wczoraj — Handel zagraniczny, ważne ogniwo w gospodarce	nr 21
M. S. — Tak było wczoraj — Zespolenie Ziemi Odzyskanych z Polską (2)	nr 22
M. S. — Tak było wczoraj — Zespolenie Ziemi Odzyskanych z Polską (2)	nr 23
M. S. — Tak było wczoraj — Przełamanie trudności na Wy-brzeżu	nr 24
M. S. — Tak było wczoraj — Odrodzona flota	nr 25
M. S. — Tak było wczoraj — Plan 3-letni — plan odbudowy kraju	nr 26
M. S. — Tak było wczoraj — Przemysł w planie 3-letnim	nr 27
M. S. — Tak było wczoraj — Rolnictwo w planie 3-letnim	nr 28
M. S. — Tak było wczoraj — Rok 1947	nr 29
M. S. — Tak było wczoraj — Rok 1947 w polskim prze-myśle	nr 30
M. S. — Tak było wczoraj — Rolnictwo w pierwszym roku planu 3-letniego	nr 31
M. S. — Tak było wczoraj — Bilans handlu zagranicznego w 1947 r.	nr 32
M. S. — Tak było wczoraj —	

Transport kolejowy w 1947 r. nr 33	
M. S. — Tak było wczoraj — Pod znakiem czynu przedkon-gresowego	nr 35
M. S. — Tak było wczoraj — Rok dobrej pracy rolnictwa	nr 36
M. S. — Tak było wczoraj — Szybki rozwój obrotów han-dlowych	nr 37
M. S. — Tak było wczoraj — Po drugim roku planu odbu-dowy	nr 38
M. S. — Tak było wczoraj — Wykonanie planu w 1949 roku	nr 39
M. S. — Tak było wczoraj — Wykonanie trzyletniego planu produkcji przemysłowej	nr 40
M. S. — Tak było wczoraj — Realizacja planu 3-letniego w rolnictwie i leśnictwie	nr 41
M. S. — Tak było wczoraj — Wykonanie zadań w latach 1947-49 w portach, transporcie i łączności	nr 42
M. S. — Tak było wczoraj — Handel wewnętrzny w latach 1947-49	nr 43
M. S. — Tak było wczoraj — Handel zagraniczny w latach 1947-49	nr 44
M. S. — Tak było wczoraj — Obroty handlowe ze Związ-kiem Radzieckim w latach 1947-1949	nr 45
M. S. — Tak było wczoraj — Bilans planu trzyletniego	nr 46
M. S. — Tak było wczoraj — Przemysł w planie 6-letnim	nr 47
M. S. — Tak było wczoraj — Produkcja rolna w planie 6-letnim	nr 48
M. S. — Tak było wczoraj — Handel wewnętrzny w planie 6-letnim	nr 49
M. S. — Tak było wczoraj — Założenia handlu zagranicz-ne-go w planie 6-letnim	nr 50

XXII. PRZEGLĄDY, OMÓWIENIA, RECENZJE

BEKSIĄK JANUSZ — Książka o rachunku ekonomicznym	nr 14
BILIŃSKI LUDWIK — Opty-malne decyzje	nr 26
DIETL JERZY — Interwencjo-nizm w rolnictwie kapitali-stycznym	nr 42
DREWNOWSKI JERZY — Od współpracy do integracji	nr 30
DZIEWICKA MARIA — Dwa nurty książki M. Mieszczań-kowskiego	nr 13
DZIEWULSKI J., MIESZCZAN-KOWSKI M. — 60-lecie uro-dzin prof. dr Józefa Zawadz-kiego	nr 10
G. — Wypowiedź wicepremiera Piotra Jaroszewicza na łamach tygodnika „Hospodarskie No-viny”	nr 13
Ga-Ra — „Drogowskazy”	nr 48
GRUBEROWA KATARZYNA — Organizacja i zarządzanie	nr 27
GUMOWSKA TERESA — Prasa indyjska o prof. Oskarze Lan-gem — „Bezcenny był Jego wkład do planowania rozwoju Indii”	nr 44
Jeszcze o książce Mieszczań-kowskiego	nr 21
J. O. — „Ekonomista” nr 4/1964	nr 1
K. L. — „Ekonomista” o XX-le-ciu Polski Ludowej	nr 10
(K) — „Ekonomista” nr 3/65	nr 37
K. S. — Bliżej teorii czy prak-tyki	nr 8
LUTKOWSKI KAROL — „Eko-nomista” nr 1/1965	nr 24
LUTKOWSKI KAROL — „Eko-nomista” nr 2/1965	nr 30
MIESZCZANKOWSKI MIECZY-SŁAW — Dziwna krytyka	nr 16
MIKOŁAJCZYK ZBIGNIEW — Setny numer „Samorządu Ro-botniczego” — Zasłużony jubi-leusz	nr 15
„Połączenie teorii z praktyką, nurtu naukowego z nurtem politycznym jest charaktery-	

styczne dla sylwetki prof. Langego...”	nr 45
(S) — Liczby mówią — Ilu nas było	nr 45
S. — Liczby mówią — Jeszcze o ludności	nr 46
(S) — Liczby mówią — Wzrost zatrudnienia i zdolności do pracy	nr 47
(S) — Liczby mówią — Kto z czego żyje	nr 48
(S) — Liczby mówią — Gdzie lu-dzie pracują	nr 49
(S) — Liczby mówią — Jak wę-drowaliśmy	nr 50
(S) — Liczby mówią — O spo-życiu	nr 51,52
SACHS IGNACY — Ważny etap (Na marginesie książki pt. „Międzynarodowe stosunki ekono-miczne”)	nr 6
TIMOFIEJUK IGOR — Ekono-misci radziecy o proporcjach wzrostu działu I i II	nr 36
TIMOFIEJUK IGOR — Model G. Feldmana a współczesne koncepcje wzrostu gospodar-czego	nr 37
(T. Z.) — Realność planowanych kosztów inwestycji	nr 10
T. Z. — Realność planowanych kosztów inwestycji	nr 13
WOWCZUK WŁODZIMIERZ — Recenzje: „Handel międzynaro-dowy krajów kapitalistycz-nych”	nr 39
WSG — Rocznik Statystyczny 1965	nr 47
WYCZESANY Z. — Problemy rozmieszczenia przemysłu	nr 38
(ww) — Na łamach tygodnika „Ekonomiceskaja Gazeta” — O ekonomicznej efektywności oświaty	nr 20
(ww) — Procesy integracyjne w Europie	nr 38
Z. M. — „Zapiski koszałubińskie”	nr 5
Z. M. — Nauka, technika, rozwój społeczny	nr 36
ZURAWICKI SEWERYN — Pro-biemy postępu technicznego (na tle polskiej literatury ekono-micznej)	nr 28

XXIV. RÓŻNE

DOBROWOLSKI MARIAN — Społeczne miliardy	nr 16
HIMELFARB HENRYK — Bu-chalterzy	nr 33
KELUS TADEUSZ — O pełną informację gospodarczą	nr 18
KLIMCZYK MARIAN — Drogi usprawnienia statystyki tere-nowej	nr 42
KOŚC FRANCISZEK — XIV Plenum CRZZ — Modernizacja gospodarki w społecznym aspekcie	nr 39
(K. S.) — Sprawy gospodarcze w Sejmie — Oświata dla do-rośliwych	nr 9
(ks) — Ustawa o uzdrowiskach	nr 14
POZNAŃSKI STANISŁAW —	

Tajny Instytut Morski — Nie-zwykła karta z dziejów szkol-nictwa wyższego	nr 20
SAND WIESŁAW — Ekono-misci powinni odkryć informację	nr 28
S. C. — VIII Kongres Stronni-cтва Demokratycznego	nr 9
TEMPCZYK MARIAN — Nowo-czesny czynnik podnoszenia techniki i jakości produkcji	nr 8
WERNER JAN — Sprawy gospo-darcze w Sejmie — Cztery la-ta kadencji	nr 17
WYCZESANY ZBIGNIEW — O gospodarstwie na serio	nr 51,52
ZAKOWIE MARIA i MIECZY-SŁAW — Planowanie oświaty	nr 35
XX lat	nr 51,52